

Ασκήσεις Γραμματικής Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας

τεύχος 1ο (ύλη Α' Γυμνασίου)

Συγγραφείς:

Βασίλης Ν. Βασιλείου

Αλεξάνδρα Κ. Κολοβού

Ναύπλιο, Σεπτέμβριος 2020

Βασιλείου Ν. Βασίλειος, Κολοβού Κ. Αλεξάνδρα

Ασκήσεις Γραμματικής Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας, Τεύχος 1 (Υλη Α' Γυμνασίου)

*Φιλολογική διόρθωση - Επιμέλεια έκδοσης - Δακτυλογράφηση - Ηλεκτρονική σχεδίαση και
σελιδοποίηση - Σχεδίαση εξωφύλλου:*

Βασίλης Ν. Βασιλείου

Πρώτη έκδοση: Ναύπλιο, Σεπτέμβριος 2010

Παρούσα έκδοση: Ναύπλιο, Σεπτέμβριος 2020

ISBN: 978-618-00-2281-0

© Copyright για την ελληνική γλώσσα:

Βασίλης Ν. Βασιλείου – Αλεξάνδρα Κ. Κολοβού

Επικοινωνία με τους συγγραφείς:

e-mail: vas.vas@sch.gr

στη Μελίνα και τη Μαρίνα-Ζωή,

τα γλυκά κοριτσάκια μας

Πίνακας Περιεχομένων

Ενότητα 1η	5
Φθόγγοι και γράμματα	5
Ενότητα 2η	9
1. Τόνοι και πνεύματα	9
2. Τα μέρη του λόγου	12
3. Παρεπόμενα των πτωτικών	15
4. Τα παρεπόμενα του ρήματος	17
Ενότητα 3η	21
1. Το άρθρο	21
2. Β' κλίση ουσιαστικών	23
3. Προσωπικές αντωνυμίες	32
Ενότητα 4η	35
1. Οριστική ενεστώτα του ρήματος είμι	35
2. Οριστική ενεστώτα και μέλλοντα ε.φ. βαρύτονων ρημάτων	37
3. Οριστική μέλλοντα ε.φ. αφωνόληκτων βαρύτονων ρημάτων	40
Ενότητα 5η	42
Α' κλίση ουσιαστικών	42
Ενότητα 6η	48
1. Η αύξηση	48
2. Οριστική παρατατικού του ρήματος είμι	50
3. Οριστική παρατατικού και αορίστου ε.φ. βαρύτονων ρημάτων	51
4. Οριστική αορίστου ε.φ. αφωνόληκτων βαρύτονων ρημάτων	52
Ενότητα 7η	55
1. Δευτερόκλιτα επίθετα	55
2. Δεικτικές αντωνυμίες	57
Ενότητα 8η	63
1. Αναδιπλασιασμός	63
2. Οριστική παρακειμένου και υπερσυντελικού ε.φ. βαρύτονων ρημάτων	66
3. Οριστική παρακειμένου και υπερσυντελικού ε.φ. αφωνόληκτων βαρύτονων ρημάτων	68
Ενότητα 9η	70

Γ' κλίση ουσιαστικών	70
α. καταληκτικά διπλόθεμα φωνηεντόληκτα σε -ις (γεν. -έως)	70
β. καταληκτικά μονόθεμα φωνηεντόληκτα σε -εύς (γεν. -έως).....	74
γ. ουδέτερα ακατάληκτα μονόθεμα οδοντικόληκτα σε -α (γεν. -ατος)	78
Ενότητα 10η	82
Απαρέμφατα και μετοχές ε.φ. βαρύτονων ρημάτων.....	82
Ενότητα 11η	87
1. Γ' κλίση ουσιαστικών	87
α. ακατάληκτα διπλόθεμα οδοντικόληκτα σε -ων (γεν. -οντος)	87
β. καταληκτικά μονόθεμα οδοντικόληκτα σε -ας (γεν. -αντος)	89
2. Οριστική ενεστώτα και μέλλοντα μέσης φωνής βαρύτονων ρημάτων	92
3. Οριστική μέλλοντα του ρήματος είμι	94
Ενότητα 12η	96
Οριστική παρατατικού και αορίστου μ.φ. βαρύτονων ρημάτων	96
Ενότητα 13η	99
1. Οριστική παρακειμένου και υπερσυντελικού μ.φ. βαρύτονων ρημάτων	99
2. Οριστική παρακειμένου και υπερσυντελικού μέσης φωνής αφωνόληκτων βαρύτονων ρημάτων	101
Ενότητα 14η	106
Απαρέμφατα και μετοχές μέσης φωνής βαρύτονων ρημάτων	106
Απαντήσεις	113

Ενότητα 1η

Φθόγγοι και γράμματα

1. Το φωνήεν της λέξης με έντονη και πλάγια γραφή είναι μακρό, βραχύ ή δίχρονο;

1. ὁ μαθητής:	α. μακρό	β. βραχύ	γ. δίχρονο
2. ἡ ὥρα	α. μακρό	β. βραχύ	γ. δίχρονο
3. τὸ ὄρος	α. μακρό	β. βραχύ	γ. δίχρονο
4. τὸ ἔλκος	α. μακρό	β. βραχύ	γ. δίχρονο
5. τὸ ἄγος (= το μίasma, ἡ αμαρτία)	α. μακρό	β. βραχύ	γ. δίχρονο
6. ὁ ἴσος	α. μακρό	β. βραχύ	γ. δίχρονο
7. ὁ ὕπνος	α. μακρό	β. βραχύ	γ. δίχρονο

2. Αντιστοιχίστε τις παρακάτω λέξεις με μία από τις κατηγορίες των φωνηέντων (μακρό, βραχύ, δίχρονο), ανάλογα με το φωνήεν της τελευταίας συλλαβής (λήγουσας) της κάθε λέξης:

1. ὀρώ (= βλέπω)	
2. τὸ φῶς	
3. ὁ πέλεκυς	
4. ὁ βαθύς	
5. ἡ πομπή	α. μακρό
6. ὁ λόγος	
7. αἱ ἐλπίδες	
8. ἡ πόλις	β. βραχύ
9. ἡ ἀλή (= δύναμη)	
10. τὸ ὄπλον	γ. δίχρονο
11. ὁ πήχυς	
12. τοῖς ἀγῶσιν (δοτ. πληθ. του ουσ. ὁ ἀγών)	
13. τῷ ἰχθύι (δοτ. εν. του ουσ. ὁ ἰχθύς)	
14. οἱ παῖδες	
15. ἡ βαρεῖα	

3. Σε ποια από τις παρακάτω κατηγορίες αφώνων ανήκει το αρχικό σύμφωνο της λέξης με έντονη και πλάγια γραφή στις παρακάτω προτάσεις;

1.	Τοῦ Αὐτολύκου τὸ κάλλος πάντων εἶλκε τὰς ὄψεις πρὸς αὐτόν.	
2.	Γυμνοὶ ἐγίνοντο πρὸς τὰ τοξεύματα καὶ τὰλλα βέλη .	
3.	Βεβαιότερος δὲ ὁ δρᾶσας τὴν χάριν ὥστε ὀφειλομένην δι' εὐνοίας ὡ δέδωκε σῶζειν.	α. ουρανικά
4.	Καὶ προσπεσόντες τρέπουσιν ἅμα μὲν μάχη αἰφνιδίῳ, ἅμα δὲ τοῖς Ἀθηναίοις τῶν πυλῶν ἀνοιγομένων φοβηθέντων.	
5.	Πηλεὺς δὲ ἐπιθυμίαν παρέσχε καὶ θεοῖς δοῦναι τε Θέτιν αὐτῷ καὶ τὸν γάμον παρὰ Χείρωνι ὑμνήσαι.	β. χειλικά
6.	Τὰς δὲ πόλεις φερούσας τὸν φόρον τὸν ἐπ' Ἀριστείδου ἐξέστω εἶναι αὐτονόμους.	
7.	Καὶ ὁ μὲν ταῦτα πράξας ἔμελλεν ἀποπλευσεσθαι.	γ. οδοντικά
8.	Τῶν δὲ Φλειασίων εὐθύς οἱ μὲν ἵππεῖς τοὺς θώρακας ἐνεδύοντο καὶ τοὺς ἵππους ἐχαλίνουν.	
9.	Ἔνθα δὴ δεινὴ μάχη ἦν καὶ δοράτων καὶ ξυστῶν καὶ μαχαίρων.	

4. Σε ποια από τις παρακάτω κατηγορίες αφώνων ανήκει το αρχικό σύμφωνο της λέξης με έντονη και πλάγια γραφή στις παρακάτω προτάσεις;

1.	Καὶ οὕτως ἤδη κατὰ κράτος ἡ Ποτειδαία ἀμφοτέρωθεν ἐπολιορκεῖτο.	
2.	Ὁ δὲ Ἄλκιβιάδης εὐθύς πέμπει κατὰ Φρυνίχου γράμματα ἐς τὴν Σάμον πρὸς τοὺς ἐν τέλει ὄντας.	
3.	Οὐκ ἦν πράξαι οὐδὲν μὴ διδόντα δῶρα.	α. φιλά
4.	Ἄλλοι δὲ καὶ πάνυ καταφρονούντες ἐς γέλωτα ἔτρεπον τὸ πράγμα .	
5.	Ὅταν χοροὺς ἡμῖν βουλώμεθα ἀγωνίζεσθαι, ἄθλα μὲν ὁ ἀρχῶν προτίθησιν.	β. μέσα
6.	Καίτοι πολλὰ μὲν ἐς θεοὺς νόμιμα δεδιήτημαι, πολλὰ δὲ ἐς ἀνθρώπους δίκαια καὶ ἀνεπίφθονα.	
7.	Λαβόντες ἐγχειρίδια ἐξαπιναίως ἐς τὴν βουλήν ἐσῆλθον.	γ. δασέα
8.	Χαιρώνειαν ἐλόντες καὶ ἀνδραποδίσαντες ἀπεχώρουν φυλακὴν καταστήσαντες.	
9.	Ἀπὸ γὰρ τῶν ἔργων καὶ τοὺς τρόπους αὐτοῦ κάλλιστα νομίζω καταδήλους ἔσεσθαι.	

5. Σε ποια από τις παρακάτω κατηγορίες ημιφώνων ανήκει το αρχικό σύμφωνο της λέξης με έντονη και πλάγια γραφή στις παρακάτω προτάσεις;

1. Ἀφικόμενος ἐς Αἴγυπτον καὶ μαθητῆς ἐκείνων γενόμενος τὴν τ' ἄλλην φιλοσοφίαν πρῶτος εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐκόμισεν.	α. ἐνρινα
2. Εἰ μὲν ῥημάτων ἤκετε ἀκουσόμενοι, ταῦτα χρῆ λέγειν καὶ ἀκούειν.	β. υγρά
3. Πρὸς τῇ οἰκίᾳ λίμνη ὕδατος ἀφθονίαν παρέχει.	γ. συριστικό
4. Κοινῇ γὰρ τὰ σώματα διδόντες ἴδια τὸν ἀγήρων ἔπαινον ἐλάμβανον.	
5. Χρῶμεθα γὰρ πολιτεία οὐ ζηλούση τοὺς τῶν πέλας νόμους .	

6. Σε ποια από τις παρακάτω κατηγορίες ανήκει το αρχικό σύμφωνο της λέξης με έντονη και πλάγια γραφή στις παρακάτω προτάσεις;

1. Οἱ μὲν οὖν Κορίνθιοι τῆς ἠπείρου ἐνταῦθα ὀρμίζονταί τε καὶ στρατόπεδον ἐποίησαντο.	
2. Φόρος ὠνομάσθη τῶν χρημάτων ἢ φορά.	
3. Καὶ ἅμα, εἴπερ τινὲς καὶ ἄλλοι, ἄξιοι νομίζομεν εἶναι τοῖς πέλας ψόγον ἐπενεγκεῖν.	α. ἀφωνα
4. Τῶν μὲν εὖ φρονούντων οὐδεὶς ἂν τοῖς λογισμοῖς τούτοις ἐπιτιμήσειεν.	
5. Ἐς τὴν Μεγαρίδα κατέβησαν Κορίνθιοι μετὰ τῶν ξυμμάχων, νομίζοντες ἀδυνάτους ἔσεσθαι Ἀθηναίους βοηθεῖν τοῖς Μεγαρεῦσιν.	β. ημίφωνα
6. Βούλομαι δὲ διὰ βραχέων εἰπεῖν ἅ καὶ ζῆλόν τινα καὶ τιμὴν φέρει τῇ πόλει ῥηθέντα.	
7. Παρασκευὴ μὲν οὖν καὶ γνώμη τοιαύτη ὥρμητο.	γ. διπλά
8. Προσπεσόντες οἱ Πελοποννήσιοι κατὰ τὸ μέσον ἐξέωσαν ἐς τὸ ξηρὸν τὰς ναῦς τῶν Ἀθηναίων.	
9. Χρῆ τοὺς ὀρθῶς δοκιμάζειν βουλομένους περὶ τῶν τοιούτων ἐν ἀρχῇ μὲν ἡσυχίαν ἄγειν.	

7. Σε ποια από τις παρακάτω κατηγορίες ανήκουν οι δίφθογγοι με έντονη και πλάγια γραφή της λέξης στις παρακάτω προτάσεις;

1. Λακεδαιμόνοι δὲ **αἰσθόμενοι** τὸ μέλλον ἦλθον πρεσβεία.

2. Τῶν ἐπιτηδείων ἕκαστος αὐτῷ δεῖπνον παρατιθείς ἔλεγεν ὅτι ἡ πόλις ταύτη **τιμᾶ τῆ** τραπέζῃ.

3. Καὶ οἱ μὲν **ἠύχοντο** ὡς **δειλοὺς** ὄντας αὐτοὺς ληφθῆναι, οἱ δὲ ὤκτιρον εἰ ἀλώσονται.

4. Τῆ δὲ **τιμῆ** καὶ τῆ βεβαιότητι τὰς παρὰ τῶν δήμων δωρεῖας εὐρήσετε οὕσας βελτίους.

5. Καὶ τοὺς **υἰεῖς** οἱ πατέρες, κἂν σώφρονες ὦσιν, ὅμως ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων **εἴργουσιν**.

6. Ἐάν ποτε συμβῆ τι ππαῖσμα, ἃ πολλὰ γένοιτ' ἂν ἀνθρώπῳ, καταφεύξεται πρὸς ὑμᾶς.

7. Ξενοφῶν ἐπήρετο τὸν Ἀπόλλω τίνι ἂν θεῶν θύων καὶ **εὐχόμενος** κάλλιστα καὶ ἄριστα **ἔλθοι** τὴν ὁδὸν ἣν ἐπινοεῖ.

α. καταχρηστική
δίφθογγος

β. κύρια
δίφθογγος

Ενότητα 2η

1. Τόνοι και πνεύματα

1. Αντιστοιχίστε τις παρακάτω λέξεις με το είδος του τόνου που δέχονται:

1.	όστούν	
2.	ὦδν	
3.	βλέμμα	
4.	λοιμὸς	α. οξεΐα
5.	κρᾶμα	
6.	πόλις	β. βαρεία
7.	μῦθος	
8.	ῥπνος	
9.	ήχῶ	γ. περισπωμένη
10.	Ἑλλάς	
11.	γρίφος	
12.	τύμβος	

2. Αντιστοιχίστε τις παρακάτω λέξεις με το είδος του πνεύματος που δέχονται:

1.	ἀρετή	
2.	ὕβριζω	
3.	εἶπον	
4.	Ἐμῆς	α. φιλή
5.	ἄνθρωπος	
6.	ὄδε	
7.	ἔαρ	β. δασεία
8.	αἰσθάνομαι	
9.	υἰός	
10.	ρόή	

3. Επιλέξτε ποιοι από τους πέντε βασικούς κανόνες τονισμού βρίσκουν εφαρμογή στις λέξεις που ακολουθούν:

1. άνθρωπος	
2. ανθρώπων	α. Όταν η λήγουσα είναι μακρά, η προπαραλήγουσα δεν τονίζεται
3. δῶρον	
4. ὁδός	β. Μια μακρόχρονη παραλήγουσα, όταν τονίζεται, παίρνει οξεία, αν η λήγουσα είναι μακρά
5. κώμη	
6. γάμος	γ. Μια μακρόχρονη παραλήγουσα, όταν τονίζεται, παίρνει περισπωμένη, αν η λήγουσα είναι βραχεία
7. θαλάσσης	
8. οἶκος	δ. Η προπαραλήγουσα παίρνει πάντοτε οξεία, ποτέ περισπωμένη
9. ἄρχοντας	
10. πάθος	ε. Μια βραχύχρονη συλλαβή παίρνει πάντοτε οξεία, ποτέ περισπωμένη

4. Εφαρμόζοντας τους βασικούς κανόνες τονισμού επιλέξτε τον τύπο της λέξης με τον σωστό τονισμό:

1. κηπος:	α. κῆπος	β. κήπος	γ. κήπος
2. τῷ παιδι (το δίχρονο -ι είναι βραχύ)	α. παιδί	β. παιδι	γ. παιδί
3. τῷ ἀνθρωπω	α. ἀνθρωπω	β. ἀνθρώπω	γ. ἀνθρώπω
4. ξυλον (το υ είναι βραχύ)	α. ξύλον	β. ξύλον	γ. ξυλον
5. φυλον (το υ είναι μακρό)	α. φύλον	β. φύλον	γ. φυλον
6. γλωσσα (το α είναι βραχύ).	α. γλώσσα	β. γλώσσα	γ. γλώσσα
7. ἀληθειας (το α στην κατάληξη -ας είναι μακρό)	α. ἀληθείας	β. ἀληθείας	γ. ἀλήθειας
8. θυμα (το υ είναι μακρό και το -α είναι βραχύ)	α. θῦμα	β. θύμα	γ. θυμα
9. δασος (το α είναι βραχύ)	α. δᾶσος	β. δᾶσος	γ. δάσος
10. άνεμος	α. ἄνεμος	β. ἄνεμος	γ. άνεμος

5. Εφαρμόζοντας τους βασικούς κανόνες τονισμού να τονίσετε σωστά τη λέξη που ακολουθεί:

βελος	→	
τειχος	→	
ρίγος (το ι είναι μακρό)	→	
άνθρωπους	→	
κηρυξ (το υ είναι βραχύ)	→	
δικαιε	→	
τυμβου	→	
ὁ μῦθος - τοῦ μυθου	→	
τὸ δρᾶμα, τοῦ δραματος	→	
τὸ τρίμμα, τῶν τριμματων	→	

6. Επιλέξτε τονό που δέχονται οι παρακάτω λέξεις, με βάση τους κανόνες τονισμού:

1. χωρος	
2. οίνος	
3. κτηνος	
4. βημα (το α είναι βραχύ)	α. οξεία
5. γλωσσης	
6. ανεμου	
7. ῥητωρ	β. περισπωμένη
8. τοιχος	
9. λογος	
10. λογων	

7. Ο τύπος της λέξης που σας δίνεται τονίζεται σωστά ή λάθος; Επιλέξτε με βάση τους κανόνες τονισμού:

1. ὁ πρόγονος, τοῦ πρόγονου	
2. ἡ ἄμπελος, τὰς ἀμπέλους	α. Σωστό
3. τὸ δῶρον, τῶν δῶρων	
4. ὁ Ἀλέξανδρος, τοῦ Ἀλέξανδρου	β. Λάθος
5. ὁ θρόνος	

2. Τα μέρη του λόγου

1. Αντιστοιχίστε τα παρακάτω μέρη του λόγου στις δύο μεγάλες κατηγορίες, τα κλιτά και τα άκλιτα:

1. ὄνομα επίθετο	
2. επιφώνημα	
3. ἄρθρο	
4. ρήμα	α. κλιτά
5. σύνδεσμος	
6. ὄνομα ουσιαστικό	
7. επίρρημα	β. άκλιτα
8. αντωνυμία	
9. πρόθεση	
10. μετοχή	

2. Επιλέξτε ποια από τα παρακάτω κλιτά μέρη του λόγου παρουσιάζουν πτώσεις:

1. ὄνομα ουσιαστικό	☐
2. ἄρθρο	☐
3. ὄνομα επίθετο	☐
4. μετοχή	☐
5. ρήμα	☐
6. αντωνυμία	☐

3. Επιλέξτε σε ποια μέρη του λόγου αντιστοιχούν οι λέξεις με έντονη και πλάγια γραφή στην παρακάτω πρόταση:

α. **Οί δυνατώτεροι** περιουσίας **έχοντες** προσεποιούντο ύπηκούς τὰς ἐλάσσους **πόλεις**.

1. μετοχή	☐
2. όνομα επίθετο	☐
3. ρήμα	☐
4. άρθρο	☐
5. αντωνυμία	☐
6. όνομα ουσιαστικό	☐

β. **Και** στάσεις **έν** ταῖς πόλεσιν ὡς **ἐπὶ** τὸ **πολὺ** **ἐγίνοντο**.

1. σύνδεσμος	☐
2. επίρρημα	☐
3. μετοχή	☐
4. πρόθεση	☐
5. αντωνυμία	☐
6. ρήμα	☐

γ. Ὡ μήτερ, **φεῦ!** **Τίς** οὕτω **δυστυχῆς** ἔφυ **γυνή;**

1. αντωνυμία	☐
2. όνομα ουσιαστικό	☐
3. όνομα επίθετο	☐
4. επιφώνημα	☐
5. επίρρημα	☐
6. μετοχή	☐

δ. Οἱ δὲ **έν** τῇ πόλει **ὄντες** Ἐπιδάμνιοι **ἐπειδὴ** ἐπιέζοντο, πέμπουσιν ἐς **τὴν** Κέρκυραν πρέσβεις ὡς μητρόπολιν οὖσαν.

1. σύνδεσμος	☐
2. άρθρο	☐
3. μετοχή	☐
4. πρόθεση	☐
5. ὄνομα ουσιαστικό	☐
6. επίρρημα	☐

ε. **Πῶς** χρή πρὸς **τούτους** **ράδιως** πόλεμον ἄρασθαι;

1. ὄνομα ουσιαστικό	☐
2. αντωνυμία	☐
3. πρόθεση	☐
4. επίρρημα	☐
5. ρήμα	☐
6. σύνδεσμος	☐

στ. **Παπαί**, **νέος** καὶ σκαιὸς **οἶός** ἐστ' **άνήρ**.

1. αντωνυμία	☐
2. σύνδεσμος	☐
3. επιφώνημα	☐
4. ὄνομα επίθετο	☐
5. ὄνομα ουσιαστικό	☐
6. επίρρημα	☐

3. Παρεπόμενα των πτωτικών

1. Αντιστοιχίστε τους παρακάτω όρους γραμματικής αναγνώρισης σύμφωνα με τα παρεπόμενα των πτωτικών:

α. Ο γραμματικός τύπος "**τοῦ ἀνθρώπου**" είναι όνομα ουσιαστικό:

1. πτώσεως	α. ενικού
2. αριθμού	β. δεύτερης
3. γένους	γ. αρσενικού
4. κλίσεως	δ. γενικής

β. Ο γραμματικός τύπος "**ταῖς πολιταίαις**" είναι όνομα ουσιαστικό:

1. πτώσεως	α. πληθυντικού
2. αριθμού	β. πρώτης
3. γένους	γ. θηλυκού
4. κλίσεως	δ. δοτικής

γ. Ο γραμματικός τύπος "**τὸ βέλος**" είναι όνομα ουσιαστικό:

1. πτώσεως	α. ενικού
2. αριθμού	β. ουδετέρου
3. γένους	γ. τρίτης
4. κλίσεως	δ. ονομαστικής

δ. Ο γραμματικός τύπος "**ταύτην**" είναι αντωνυμία δεικτική:

1. πτώσεως	α. ενικού
2. αριθμού	β. θηλυκού
3. γένους	γ. αιτιατικής

ε. Ο γραμματικός τύπος "**ὧ ἀληθεῖς**" είναι όνομα επίθετο:

1. πτώσεως	α. κλητικής
2. αριθμού	β. τρίτης
3. γένους	γ. αρσενικού
4. κλίσεως	δ. πληθυντικού

στ. Ο γραμματικός τύπος "**τοῖς διωκομένοις**" είναι μετοχή:

1. πτώσεως	α. πληθυντικού
2. αριθμού	β. ουδετέρου
3. γένους	γ. δεύτερης
4. κλίσεως	δ. δοτικής

ζ. Ο γραμματικός τύπος "**αἱ θάλασσαί**" είναι όνομα ουσιαστικό:

1. πτώσεως	α. πληθυντικού
2. αριθμού	β. θηλυκού
3. γένους	γ. ονομαστικής
4. κλίσεως	δ. πρώτης

η. Ο γραμματικός τύπος "**ὧ γέρον**" είναι όνομα ουσιαστικό:

1. πτώσεως	α. τρίτης
2. αριθμού	β. κλητικής
3. γένους	γ. αρσενικού
4. κλίσεως	δ. ενικού

4. Τα παρεπόμενα του ρήματος

1. Να κάνετε τη γραμματική αναγνώριση των παρακάτω ρημάτων αντιστοιχίζοντας τα παρεπόμενά τους:

α. Το ρήμα "**ποιῶ**" είναι:

1. προσώπου	α. α' σε -ω
2. αριθμού	β. ενικού
3. έγκλισης	γ. α'
4. χρόνου	δ. ενεργητικής
5. φωνής	ε. ενεστώτα
6. διάθεσης	στ. οριστικής
7. συζυγίας	

β. Το ρήμα "**βάλητε**" είναι:

1. προσώπου	α. υποτακτικής
2. αριθμού	β. πληθυντικού
3. έγκλισης	γ. β'
4. χρόνου	δ. ενεργητικής
5. φωνής	ε. α' σε -ω
6. διάθεσης	στ. αορίστου
7. συζυγίας	

γ. Το ρήμα "**θήσοιτο**" του ρ. τίθεμαι είναι:

1. προσώπου	α. β' σε -μι
2. αριθμού	β. γ'
3. έγκλισης	γ. ευκτικής
4. χρόνου	δ. μέλλοντα
5. φωνής	ε. ενικού
6. διάθεσης	στ. μέσης
7. συζυγίας	ζ. ενεργητικής

δ. Το ρήμα "**έδεικνυσθε**" του ρ. δείκνυμαι είναι:

1. προσώπου	α. μέσης
2. αριθμού	β. παρατατικού
3. έγκλισης	γ. β' σε -μι
4. χρόνου	δ. οριστικής
5. φωνής	ε. παθητικής
6. διάθεσης	στ. πληθυντικού
7. συζυγίας	ζ. β'

ε. Το ρήμα "**ίστάντων**" του ρ. ἴστημι είναι:

1. προσώπου	α. β' σε -μι
2. αριθμού	β. προστακτικής
3. έγκλισης	γ. ενεργητικής
4. χρόνου	δ. πληθυντικού
5. φωνής	ε. γ'
6. διάθεσης	στ. ενεστώτα
7. συζυγίας	

στ. Το ρήμα "**πέπεισο**" του ρ. πείθομαι είναι:

1. προσώπου	α. α' σε -ω
2. αριθμού	β. μέσης
3. έγκλισης	γ. παρακειμένου
4. χρόνου	δ. προστακτικής
5. φωνής	ε. ενικού
6. διάθεσης	στ. παθητικής
7. συζυγίας	ζ. β'

ζ. Το ρήμα "**ἐλελύκειν**" του ρ. λύω είναι:

1. προσώπου	α. υπερσυντελικού
2. αριθμού	β. α' σε -ω
3. έγκλισης	γ. οριστικής
4. χρόνου	δ. ενικού
5. φωνής	ε. ενεργητικής
6. διάθεσης	στ. α'
7. συζυγίας	

η. Το ρήμα "**ήσυχάζομεν**" του ρ. λύω είναι:

1. προσώπου	α. ουδέτερης
2. αριθμού	β. ενεργητικής
3. έγκλισης	γ. α' σε -ω
4. χρόνου	δ. πληθυντικού
5. φωνής	ε. οριστικής
6. διάθεσης	στ. ενεστώτα
7. συζυγίας	ζ. α'

θ. Ο τύπος "**τάξαι**" του ρ. τάττω είναι:

1. ονοματικός τύπος	α. αορίστου
2. χρόνου	β. ενεργητικής
3. φωνής	γ. α' σε -ω
4. διάθεσης	δ. απαρέμφατο
5. συζυγίας	

Ι. Ο τύπος "**βληθείς**" του ρ. βάλλομαι είναι:

1. ονοματικός τύπος	α. αορίστου
2. χρόνου	β. α' σε -ω
3. φωνής	γ. μέσης
4. διάθεσης	δ. μετοχή
5. συζυγίας	ε. παθητικής

Ενότητα 3η

1. Το άρθρο

1. Αντιστοιχίστε στις παρακάτω φράσεις τα σωστά άρθρα ενικού αριθμού:

1. ... κακὸν θηρίον	
2. ... χρυσῷ θρόνῳ	α. τοῦ
3. ... σοφὸς ἀνὴρ	β. τῷ
4. ... δίκαιον στρατηγόν	γ. ὁ
5. ... εὖνῳ πολιτεία	δ. ἡ
6. ... ἀγαθὴ μήτηρ	ε. τῆς
7. ... βάρβαρον γλῶσσαν	στ. τὸν
8. ... μέλανος ζυμοῦ	ζ. τῆ
9. ... καλλικόμου νύμφης	η. τὴν
10. ... ἐπιμελὲς σχέδιον	θ. τὸ
11. ... βαθεῖ ποτηρίῳ	
12. ... γενναίου στρατιώτου	

2. Αντιστοιχίστε στις παρακάτω φράσεις τα σωστά άρθρα πληθυντικού αριθμού:

1. ... μελάνων ζυμῶν	
2. ... ἀγαθαὶ μητέρες	
3. ... ἐπιμελῆ σχέδια	α. τῶν
4. ... σοφοὶ ἄνδρες	β. τὰ
5. ... δίκαιους στρατηγοὺς	γ. τοῖς
6. ... καλλικόμων νυμφῶν	δ. τὰς
7. ... βαθέσι ποτηρίοις	ε. τοὺς
8. ... βαρβάρους γλῶσσας	στ. αἱ
9. ... κακὰ θηρία	ζ. οἱ
10. ... γενναίων στρατιωτῶν	η. ταῖς
11. ... εὖνοις πολιτεαῖς	
12. ... χρυσοῖς θρόνοις	

3. Να αντιστοιχίσετε στο άρθρο κάθε φράσης τη σωστή γραμματική του αναγνώριση:

1. αἱ ἄφθονοι πηγαί	α. αιτιατική ενικού, θηλυκού γένους
2. οἱ δίκαιοι κριταί	β. γενική ενικού, ουδέτερου γένους
3. τοῖς ἐπιμελέσι μαθηταῖς	γ. αιτιατική πληθυντικού, αρσενικού γένους
4. τοῖς ἀγαθοῖς σώμασιν	δ. γενική πληθυντικού, θηλυκού γένους
5. τῶν μακρῶν ὁδῶν	ε. κλητική ενικού, αρσενικού γένους
6. ὧ ἄλκιμε στρατιῶτα	στ. δοτική πληθυντικού, ουδέτερου γένους
7. τῇ μικρᾷ νήσῳ	ζ. ονομαστική πληθυντικού, αρσενικού γένους
8. τὴν πατρίδα	η. δοτική πληθυντικού, αρσενικού γένους
9. τοὺς εὐσεβεῖς ἀνθρώπους	θ. δοτική ενικού, θηλυκού γένους
10. τοῦ βαθέος πελάγους	ι. ονομαστική πληθυντικού, θηλυκού γένους

4. Να αντιστοιχίσετε το σωστό άρθρο στις παρακάτω φράσεις:

1. (γενική πληθυντικού, αρσενικό) ... ἀγαθῶν γονέων	
2. (ονομαστική πληθυντικού, αρσενικό) ... εὐγενεῖς παῖδες	α. ταῖς
3. (δοτική πληθυντικού, θηλυκό) ... μικραῖς εὐπορίαις	β. τὸ
4. (αιτιατική ενικού, ουδέτερο) ... δίκαιον κράτος	γ. τὰ
5. (αιτιατική πληθυντικού, θηλυκό) ... παντοδαπὰς ἐργασίας	δ. τῇ
6. (γενική πληθυντικού, ουδέτερο) ... χαλεπῶν ῥημάτων	ε. οἱ
7. (κλητική πληθυντικού, αρσενικό)... βέλτιστοι βασιλεῖς	στ. ὧ
8. (ονομαστική πληθυντικού, ουδέτερο) ... μακρὰ δόρατα	ζ. ἡ
9. (δοτική ενικού, θηλυκό)... ἡδίστη ζωῆ	η. τὰς
10. (ονομαστική ενικού, θηλυκό) ... πᾶσα τέχνη	θ. τῶν

2. Β' κλίση ουσιαστικών

1. Τοποθετήστε τις παρακάτω προτάσεις έτσι ώστε να προκύψει η σειρά των πτωτικών καταλήξεων των αρσενικών της Β' κλίσης που υπάρχουν σε αυτές:

α/α	προτάσεις
...	i. Ἦ τῆς μεγάλης σοφίας ἐπιθυμήσας ἄνθρωπε.
...	ii. Ταύρων καὶ λεόντων μεγάλη ἡ ἰσχύς ἐστίν.
...	iii. Ἄρτον ἤσθιε καὶ οἶνον ἔπινε.
...	iv. Οὗτος ἦν ἐπὶ τοῦ οἴνου.
...	v. Ἐξέπεσον οἱ ὀφθαμοὶ τοῦ ἀνδριάντος.
...	vi. Ἔμοι δὲ τοῦτο αἴσχιστον δοκεῖ, ὦ ἄνθρωποι.
...	vii. Ἄρτος καὶ οἶνος τῶν λογικῶν αἰ ἄρεταί.
...	viii. Ἦσθιον οἴνω καὶ ἐλαίω ἄλφιστα πεφυραμένα.
...	ix. Οὔτοι παραβαίνουσι τοὺς ὄρκους.
...	x. Ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ἠτύχησαν.

2. Αντιστοιχίστε σε κάθε πρόταση το σωστό πτωτικό τύπο του θηλυκού της Β' κλίσης ἢ νῆσος:

1. ... ἱερὰ ἐστὶ κατὰ τὴν πόλιν.	
2. Ψυττάλεια πρὸ τῆς ... Σαλαμῖνος κεῖται.	α. νήσου
3. Ἄνδρες Σπαρτιατῶν ἀπελήφθησαν ἐν τῇ Σφακτηρίᾳ ...	β. νῆσε
4. Σκυῖρον τὴν ἐν τῷ Αἰγαίῳ ... ὤκουν Δόλοπτες.	γ. νῆσος
5. Ἦ ... ταπειναὶ καὶ μικραὶ τῷ μεγέθει.	δ. νῆσοι
6. Ἀνάδουθι αὐθις ἐκ τοῦ βυθοῦ, ὦ	ε. νήσοις
7. Ξηρότεραι αἰ ... τῶν ἠπειρῶν ὑπάρχουσιν.	στ. νήσω
8. Μίνως τῶν Κυκλάδων ... ἦρξέ τε καὶ οἰκιστὴς πρῶτος ἐγένετο.	ζ. νήσους
9. Ἐν ταῖς ... λιμένες καὶ σῖτος καὶ ἄ χρῆ στρατεύματι πάνθ' ὑπάρχει.	η. νήσον
10. Ἐν κύκλῳ διέζωσαν τὰς ... ὅπως ἐκφύγοι μηδεὶς τῶν πολεμίων.	θ. νήσων

3. Επιλέξτε το σωστό γραμματικά τύπο:

1	α. ἄμπελου	β. ἀμπέλου
2	α. ψηφῶν	β. ψήφων
3	α. ἄνθρωποις	β. ἀνθρώποις
4	α. οἶνος	β. οἴνος

4. Είναι σωστές ή λάθος οι πτώσεις των παρακάτω ουσιαστικών:

1. ὁ ποταμὸς - γενική ενικού: τοῦ ποταμοῦ , δοτική ενικού: τῷ ποταμῷ	α. σωστό
2. ἡ ὁδός - ονομαστική πληθυντικού: αἱ ὁδοὶ , αιτιατική πληθυντικού: τὰς ὁδοὺς .	β. λάθος
3. ἡ ψῆφος - ονομαστική πληθυντικού: αἱ ψήφοι , γενική πληθυντικού: τῶν ψηφῶν	

5. Αντιστοιχίστε το σωστό τόνο που πρέπει να πάρει η κλιτή λέξη της β' κλίσης:
Θυμηθείτε: α) όταν η λήγουσα είναι βραχεία (ε, ο, ο δίφθογγος οι εφόσον είναι στο τέλος της λέξης και δεν ακολουθεί άλλο γράμμα), τότε η μακρόχρονη παραλήγουσα δέχεται περισπωμένη β) όταν η λήγουσα είναι μακρά (η, ω, ὅλοι οι δίφθογγοι και το οι εφόσον δεν είναι στο τέλος της λέξης), τότε η μακρόχρονη παραλήγουσα δέχεται οξεία.

1. οἱ ταυροὶ	
2. τὸν ταυρον	
3. τοὺς ταυρους	
4. τῷ ταυρω	α. οξεία
5. τῶν ταυρων	
6. τοῦ ταυρου	β. περισπωμένη
7. τοῖς ταυροῖς	
8. ὁ ταυρος	
9. ὦ ταυρε	
10. ὦ ταυροὶ	

6. Αντιστοιχίστε το σωστό τόνο που πρέπει να πάρει η κλιτή λέξη της β' κλίσης:
 Θυμηθείτε: α) όταν η λήγουσα είναι βραχεία (ε, ο, ο δίφθογγος **οι** εφόσον είναι στο τέλος της λέξης και δεν ακολουθεί άλλο γράμμα, το α στον πληθυντικό ουδετέρων), τότε η μακρόχρονη παραλήγουσα δέχεται περισπωμένη β) όταν η λήγουσα είναι μακρά (η, ω, όλοι οι **δίφθογγοι** και το **οι** εφόσον δεν είναι στο τέλος της λέξης), τότε η μακρόχρονη παραλήγουσα δέχεται οξεία.

1. τοῖς δωροῖς	
2. τῷ δωρῷ	
3. τὸ δωρον	α. οξεία
4. ᾧ δωρον	
5. τὰ δωρα	β. περισπωμένη
6. ᾧ δωρα	
7. τοῦ δωρου	
8. τῶν δωρων	

7. Πού τονίζονται τα ουσιαστικά στις παρακάτω πτώσεις; Παραμένει ο τόνος στην προπαραλήγουσα ή κατεβαίνει στην παραλήγουσα;

1. ὁ ἄνθρωπος	
2. τοῦ ἀνθρώπου	
3. τῷ ἀνθρώπῳ	
4. τὸν ἀνθρώπον	α. προπαραλήγουσα
5. ᾧ ἀνθρώπε	
6. οἱ ἀνθρώποι	β. παραλήγουσα
7. τῶν ἀνθρώπων	
8. τοῖς ἀνθρώποις	
9. τοὺς ἀνθρώπους	
10. ᾧ ἀνθρώποι	

8. Πού τονίζονται τα ουσιαστικά στις παρακάτω πτώσεις; Παραμένει ο τόνος στην προπαραλήγουσα ή κατεβαίνει στην παραλήγουσα;

1. τὸ μυστηριον	
2. τοῦ μυστηριου	
3. τῷ μυστηριῳ	
4. τὸ μυστηριον	α. προπαραλήγουσα
5. ὃ μυστηριον	
6. τὰ μυστηρια	β. παραλήγουσα
7. τῶν μυστηριων	
8. τοῖς μυστηριοις	
9. τὰ μυστηρια	
10. ὃ μυστηρια	

9. Τι τόνο παίρνουν οι πτώσεις του ουσιαστικού **ὁ ἄθλος**; οξεία ή περισπωμένη;

1. ὁ ἄθλος	
2. τοῦ ἄθλου	
3. τῷ ἄθλῳ	
4. τὸν ἄθλον	α. οξεία
5. ὃ ἄθλε	
6. οἱ ἄθλοι	β. περισπωμένη
7. τῶν ἄθλων	
8. τοῖς ἄθλοις	
9. τοὺς ἄθλους	
10. ὃ ἄθλοι	

10. Τι τόνο παίρνουν οι πτώσεις του ουσιαστικού **ἡ νῆσος**; οξεία ή περισπωμένη;

1. ἡ νησος	
2. τῆς νησου	
3. τῆ νησω	
4. τὴν νησον	α. οξεία
5. ᾗ νησε	
6. αἱ νησοι	β. περισπωμένη
7. τῶν νησων	
8. ταῖς νησοις	
9. τὰς νησους	
10. ᾧ νησοι	

11. Τι τόνο παίρνουν οι πτώσεις του ουσιαστικού **τὸ δῶρον**; οξεία ή περισπωμένη;

1. τὸ δωρον	
2. τοῦ δωρου	
3. τῷ δωρω	
4. τὸ δωρον	α. οξεία
5. ᾧ δωρον	
6. τὰ δωρα	β. περισπωμένη
7. τῶν δωρων	
8. τοῖς δωροις	
9. τὰ δωρα	
10. ᾧ δωρα	

12. Τι τόνο παίρνουν οι πτώσεις του ουσιαστικού **ὁ ἄγρος**; οξεία ή περισπωμένη;

1. ὁ ἄγρος	
2. τοῦ ἀγρου	
3. τῷ ἀγρω	
4. τὸν ἀγρον	α. οξεία
5. ὃ ἀγρε	
6. οἱ ἀγροι	β. περισπωμένη
7. τῶν ἀγρων	
8. τοῖς ἀγροις	
9. τοὺς ἀγρους	
10. ὧ ἀγροι	

13. Τι τόνο παίρνουν οι πτώσεις του ουσιαστικού **τὸ φυτόν**; οξεία ή περισπωμένη;

1. τὸ φυτον	
2. τοῦ φυτου	
3. τῷ φυτω	
4. τὸ φυτον	α. οξεία
5. ὃ φυτον	
6. τὰ φυτα	β. περισπωμένη
7. τῶν φυτων	
8. τοῖς φυτοις	
9. τὰ φυτα	
10. ὧ φυτα	

14. Είναι σωστοί ή λάθος οι τύπων των δευτερόκλιτων ουσιαστικών με έντονα και πλάγια γράμματα;

1. Πρόσεχε τὸν νοῦν τῷ μύθῳ μου. Ὁ γὰρ μῦθος ἐστὶν ἀληθής.	
2. Νῆσαι τινές εἰσι μεταξύ Ζακύνθου καὶ Ἥλιδος κείμεναι.	
3. Νεκροὶ ἐν ταῖς όδαίς ἔκειντο.	
4. Ποικίλα καὶ θηριώδη φύλα ἐνίκησαν. Τὸ ἀνθρώπινον φύλον.	α. σωστό
5. Εἷς τοξότης ἐλήφθη ἐπὶ τῇ ἔξω τάφρῳ . Τάφρος δ' ἐντός τε ἦν καὶ ἔξωθεν.	
6. Θαυμάζουσι τοὺς ἡγεμόνας μεταλαμβάνοντας πόνου καὶ κίνδυνου .	β. λάθος
7. Λεῖαν τε ἔλαβε πολλὴν καὶ καμήλους ἑπτακοσίας.	
8. Οὐδεὶς ἀγαθὸς ἄξιος θρήνων ἀλλ' ὑμνῶν (ὁ ὕμνος).	
9. Ἀπὸ μιᾶς τῶν νήσων ἄς ἔσχον Ἀθηναῖοι Τυρρηνοὺς ἐξέβαλον.	
10. Ἐν τελευταῖς καὶ μυστηρίοις σιωπὴν ἔχομεν.	

15. Συμπληρώστε τα κενά μεταφέροντας το ουσιαστικό στην πτώση που ζητείται:

1. Πολιορκούμενοι φαύλως εἶχον (σῆτος, γεν. ενικ.) καὶ ὕδατος ἀπορία.
2. (θυμὸς, δοτ. ενικ.) καὶ ῥώμη τὸ πλέον ἐναυμάχουν.
3. Οὗτος ἐδήμεισε τοὺς πολυαργυρωτάτους καὶ μεγίστους ... (οἶκος, αιτ. πληθ.).
4. Κρεῖπτόν ἐστι τοῖς τῶν πολεμίων ὑποπεσεῖν δόρασιν ἢ ταῖς (ψηφος, δοτ. πληθ.) τῶν πολιτῶν.
5. Θάνατον αὐτοῦ κατέγνωσαν προσθέντες ἄλλας ... (ψηφος, αιτ. πληθ.) ὀγδοήκοντα.
6. Ὡ (Κροῖσος, κλητ. εν.), ἄρ' ἂν τί μοι ἐθελήσαις συμβουλευῆσαι;
7. Μάλιστα δόξειεν ἂν διαφέρειν ὁ φιλόσοφος ἰατροῦ καὶ ... (γεωργός, γεν. εν.) καὶ αὐλητοῦ.
8. Οἴκησαν πέλας τῶν ... (κῆπος, γεν. πληθ.) ἐν οἷς φύεται αὐτόματα ῥόδα.
9. Ἔφερε τὸν γλυκὺν οἶνον ἐν ἀργυρῷ ... (ποτήριον, δοτ. εν.).
10. Πάχνης βαθείας ἐπιπεσοῦσης οὐ μόνον ... (ἄμπελος, αιτ. πληθ.) ἀλλὰ καὶ συκᾶς ἀπάσας ἀπέκαυσε τὸ ψῦχος.

16. Αντιστοιχίστε την πτώση του ουσιαστικού οἶνος στην πρόταση που ταιριάζει:

1. Ὑπ' ἀργίας καὶ πλησμονῆς καὶ ... νοσήσας ἀπέθανεν.	α. οἴνων
2. Οὐχ ὕδατι τὰ βρέφη, ἀλλ' ... περιέλουον αἱ γυναῖκες.	β. οἶνος
3. Μετὰ τῶν οἰκετῶν ἐσθίει τὸν αὐτὸν ἄρτον ὁμοῦ καθημένος καὶ πίνει τὸν αὐτὸν	γ. οἴνου
4. Περί ... διαφορᾶς καὶ μύρων ἐρωτᾷ.	δ. οἶνον
5. Πρὸς τὰς πράξεις οὐκ ..., οὐχ ὕπνος, οὐ παιδιά τις ἐκείνον ἐπέσχε.	ε. οἶνω

17. Αντιστοιχίστε την πτώση του ουσιαστικού **θρήνος** στην πρόταση που ταιριάζει:

1. Οἰμωγῇ καὶ ... κατεῖχον τοὺς περὶ τὴν ἀκρόπολιν.	α. θρήνοι
2. Συννοήσασα τὸν καιρὸν οὐκ ὄντα ... καὶ δακρύων, ἐξέδραμε διὰ τῆς πόλεως ἐπὶ θάλατταν.	β. θρήνοις
3. Βρύχημα μεμειγμένον ἀπειλαῖς καὶ ... ἀνεπέμπετο ἐκ πλήθους.	γ. θρήνων
4. Γυναῖκες ἐμιμοῦντο ταφὰς καὶ ... ἦδον.	δ. θρήνω
5. Τὸ σῶμα γυμνὸν ἐπὶ κλίνης προθέμενοι δι' ἀγορᾶς παρεκόμεζον, οἰμωγῇ χρώμενοι καὶ	ε. θρήνους

18. Αντιστοιχίστε την πτώση του ουσιαστικού **νόσος** στην πρόταση που ταιριάζει:

1. Ἡ λοιμώδης ... ἐφθειρε μέρος τι καὶ ἔβλαψε οὐχ ἦκιστα.	α. νόσου
2. Τῶν Ἀθηναίων οἱ πλεῖστοι διεφθάρησαν ἐν ταῖς λατομίαις ὑπὸ (γεν.)	β. νόσω
3. Ἀπὸ τετρακισχιλίων ὀπλιτῶν χιλίους καὶ πενήκοντα τῆ ... ἀπώλεσε ἐν τεσσαράκοντα μάλιστα ἡμέραις.	γ. νόσον
4. Ἔλεγε (αιπ.) ... ψυχῆς τὸ τῶν ἀδυνάτων ἐρᾶν.	δ. νόσους
5. Πολλὰ ἔχουσιν εἰς τὰς ... χρήσιμα.	ε. νόσος

19. Αντιστοιχίστε την πτώση του ουσιαστικού **ὁδός** στην πρόταση που ταιριάζει:

1. Εἰσβολαὶ δὲ καὶ ... δύο τῆς πολιτείας εἰσίν.	α. ὁδούς
2. Ἐκράτησαν τῶν Ἑννέα ...	β. ὁδῶν
3. Διήλθε ταῖς ... βία καὶ τάχει.	γ. ὁδοί
4. Τὸ μὲν φιλοσοφεῖν τὰς ... σοὶ δείξει.	δ. ὁδοῖς
5. Ἐπιστάμεθα οἷα ... οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ὅτι κατ' ὀλίγον χωροῦσιν ἐπὶ τοὺς πέλας.	ε. ὁδῶ

20. Αντιστοιχίστε την πτώση του ουσιαστικού **ἄθλον** (=βραβείο, έπαθλο) στην πρόταση που ταιριάζει:

1. Ἐφέρετο τὸ κάλλιστον καὶ περιμαχητότατον ...	α. ἄθλω
2. Μεταπέμφομαί σε ἐκεῖθεν, ἵνα τύχῃς οὐπὲρ καὶ οἱ σοὶ γονεῖς .. (γεν. εν.).	β. ἄθλα
3. Κύων ἀγρευτικὸς κέχρηται τῇ ἄγρα ὡς ... (δοτ. εν.).	γ. ἄθλου
4. Οἱ ἀγαθοὶ τιμῆσονται τοῖς προσήκουσιν ... τῆς ἀρετῆς.	δ. ἄθλον
5. Ἀγαθὰ τοῖς νικῶσιν (ονομ. πληθ.) ... πρόκειται.	ε. ἄθλοις

21. Συμπληρώστε τα κενά μεταφέροντας το ουσιαστικό στην πτώση που ζητείται:

1. ονομαστική εν.: ὁ γρίφος / γενική ενικού: τοῦ
2. ονομαστική εν.: ὁ μῦθος/ δοτική ενικού: τῷ
3. ονομαστική εν.: ὁ στίβος / αιτιατική ενικού: τὸν
4. ονομαστική εν.: ὁ Κῦρος / κλητική ενικού: ῶ
5. ονομαστική εν.: ἡ τάφος / κλητική ενικού: ῶ
6. ονομαστική εν.: τὸ βᾶθρον / γενική πληθυντικού: τῶν
7. ονομαστική εν.: ἡ ἄμπελος / αιτιατική πληθυντικού: τὰς
8. ονομαστική εν.: τὸ δῶρον / αιτιατική πληθυντικού: τὰ
9. ονομαστική εν.: ὁ ἔφηβος / δοτική ενικού: τῷ
10. ονομαστική εν.: ὁ πολέμιος / δοτική πληθυντικού: τοῖς

3. Προσωπικές αντωνυμίες

1. Αντιστοιχίστε σε κάθε πρόταση το πρόσωπο που ανήκει η προσωπική αντωνυμία που υπάρχει σε αυτή:

1. Ἐγὼ δὲ παῖς εἰμι Μενοικέως.	
2. Σύνηθες αἰεὶ ταῦτα βαστάζειν ἐμοί.	
3. Χρὴ καὶ ἐμὲ ἔπυσθαι τῷ νόμῳ.	α' πρόσωπο
4. Ἡμεῖς γὰρ κακῶν ἐς τοῦσχατον πεσόντες ἠΰρομεν φίλους.	
5. Ἡμᾶς Ζεὺς ἐγέννησεν πατήρ.	β' πρόσωπο
6. Ὑμεῖς ἐτιμήσατε μάλιστα ἄνδρα ξένον τῶν ὡς ὑμᾶς ἐλθόντων.	
7. Ναυτικὸν κεκτήμεθα πλὴν τοῦ παρ' ὑμῖν πλεῖστον.	
8. Γνώμην ποιοῦμαι, εἰ καὶ σοὶ δοκεῖ, θυγατέρα τὴν σὴν γῆμαι.	γ' πρόσωπο
9. Εἰ οὖν τί σε τούτων ἀρέσκει, πέμπε ἄνδρα πιστόν.	
10. Τοὺς φεύγοντας ξυνήλλαξαν σφίσι καὶ τὸν τῶν βαρβάρων πόλεμον κατέλυσαν.	

2. Επιλέξτε τη γραμματική αναγνώριση που ταιριάζει στις προσωπικές αντωνυμίες των προτάσεων:

1. Λευκὰς καὶ ἄλλαι πόλεις σφίσι φίλῃαι ἦσαν.	
2. Ἐδέοντο μὴ σφᾶς περιορᾶν φθειρομένους.	α. γ' πρόσωπο, αιτιατική πληθυντικού
3. Σὺ γάρ, ὦ Θαλῆ, τὰ ἐν ποσίν οὐ δυνάμενος ἰδεῖν, τὰ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ οἶε γνῶσεσθαι;	β. γ' πρόσωπο, δοτική πληθυντικού
4. Μετὰ σοῦ βουλευόμενος δυνατὸς δοκῶ εἶναι ταῦτα πράξαι.	γ. β' πρόσωπο, γενική ενικού
5. Μηδεὶς ὑμῶν ἐπ' ἔχθρα τὸ πλεόν ἢ αἰτία νομίσῃ τάδε λέγεσθαι.	δ. α' πρόσωπο, αιτιατική πληθυντικού
6. Νοῦς ὑμῖν οὐκ ἔνεστι.	ε. β' πρόσωπο, ονομαστική ενικού
7. Δέξασθε ἡμᾶς μηδετέρων ὄντας συμμάχους.	στ. α' πρόσωπο, γενική πληθυντικού
8. Κερκυραίους μὴ δέχεσθε συμμάχους βίᾳ ἡμῶν.	ζ. α' πρόσωπο, δοτική ενικού
9. Οὐκ ἐκ τοῦ παρατυχόντος πυνθανόμενος ἠξίωσα γράφειν, οὐδ' ὡς ἐμοὶ ἐδόκει.	η. β' πρόσωπο, γενική πληθυντικού
10. Οὐδὲν ὑπ' ἐμοῦ κακὸν πέπονθε.	θ. α' πρόσωπο, γενική ενικού
	ι. β' πρόσωπο, δοτική πληθυντικού

3. Επιλέξτε το σωστό αδύναμο τύπο της προσωπικής αντωνυμίας, σύμφωνα με τις οδηγίες στην παρένθεση:

1. Ἐπὶ μακρότατον σκοποῦντί ... (α' πρόσ., δοτ. εν.) πιστεῦσαι ξυμβαίνει ταῦτα.	
2. Ἄνευ δὲ σεισμοῦ οὐκ ἂν ... (α' πρόσ., δοτ. εν.) δοκεῖ τὸ τοιοῦτο ξυμβῆναι γενέσθαι.	
3. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐνεκάλει φάσκων ... (α' πρόσ., αιτ. εν.) συμπράττειν ἐκείνοις.	α. μου
4. Θαυμάζω τῆ τε ἀποκλήσει ... (α' πρόσ., γεν. εν.) τῶν πυλῶν.	β. μοι
5. Ἐγὼ μὲν γάρ ... (β' πρόσ., γεν. εν.) φανεράν τὴν πρόνοιαν εἰς ἐμὲ ἀποδείκνυμι.	γ. με
6. Κεῖσεται ... (β' πρόσ., δοτ. εν.) εὐεργεσία ἐς αἰεί.	δ. σου
7. Καί ... (β' πρόσ., αιτ. εν.) μήτε νύξ μήθ' ἡμέρα ἐπισχέτω.	ε. σοι
8. Καὶ νῦν ἔχων ... (β' πρόσ., αιτ. εν.) μεγάλα ἀγαθὰ δρᾶσαι πάρειμι.	στ. σε
9. Εἰκότως ... (β' πρόσ., δοτ. εν.) χαίρουσι οἱ Λακεδαιμόνιοι.	
10. Ἔδει ... (α' πρόσ., αιτ. εν.) διὰ ταχέων γράψαι τὴν ἐπιστολήν.	

4. Συμπληρώστε στο κενό την ορθή γραφή της υπογραμμισμένης προσωπικής αντωνυμίας:

1. <u>Ἡμεῖς</u> οἱ πλοῦσιοι ἐσμέν. →
2. <u>Ἐγώ</u> τὰ κατὰ πολέμους ἔργα ἐάσω. →
3. Δεινὸς δὲ <u>ἡμῖν</u> ὁ Μήδων βασιλεύς. →
4. Ψῆφον προσεθέμεθα ἐναντίαν <u>ὑμῖν</u> . →
5. Ἡ πόλις <u>ἡμῶν</u> ἀξία λόγου ἐστίν. →
6. Εἴ τις <u>ὑμῶν</u> μὴ οἶται ἔσεσθαι τὸν πόλεμον, γνώμης ἀμαρτάνει. →
7. Τοιαῦτα πρὸς <u>ἡμᾶς</u> τοὺς ξυγγενεῖς δρῶσιν. →
8. Λέγουσι ὡς οὐ δίκαιον τοὺς σφετέρους ἀποίκους <u>ὑμᾶς</u> δέχεσθαι. →
9. Ἀπέδειξαν τὸν οἰκιστὴν <u>σφῶν</u> ἐκ Κορίνθου ὄντα. →
10. Ἐδεήθησαν τῶν Μεγαρέων ναυσὶ <u>σφας</u> ξυμπροπέμψαι. →

5. Μεταφέρετε τον έντονο τύπο της προσωπικής αντωνυμίας στον άλλο αριθμό και στην ίδια πτώση:

1. **Ἐμοῦ** μὲν ὄνειδος ἢ πατρίς, σὺ δὲ τῆς πατρίδος. →

2. Ἀπέσταλκά **σοι** τὸνδε τὸν λόγον δῶρον. →

3. Ἀλεξάνδρου φίλον εἶποιμ' ἂν ἐγὼ **σε**. →

4. Ἀπάντων **με** τῶν γεγενημένων αἰτιᾶται. →

5. Συμβουλευέτε τὰ ἄριστα **ὑμῖν** δοκοῦντα εἶναι. →

6. Θεασάμενος **ἡμῶν** τὰς ὄψεις αἰδεσθήσεται. →

Ενότητα 4η

1. Οριστική ενεστώτα του ρήματος εἶμι

1. Τοποθετήστε τις προτάσεις σύμφωνα με τη σειρά κλίσης των προσώπων της Οριστικής του ρ. εἶμι:

α/α	προτάσεις
...	i. Σὺ εἶ ἔμπορος.
...	ii. Ὑμεῖς ἐστέ μοι μάρτυρες πάντες, ἄνδρες δικασταί.
...	iii. Ἐγὼ δ' θρασὺς μὲν καὶ βδελυρὸς καὶ ἀναιδὴς οὐτ' εἶμι μῆτε γενοίμην.
...	iv. Ἔστιν τις Σωκράτης σοφὸς ἀνὴρ.
...	v. Πάντες γὰρ οὗτοι Σύροι εἰσίν.
...	vi. Ἐκ τῶν Μυκηνηῶν ἐσμὲν Ἄργεῖοι γένος.

2. Επιλέξτε το σωστό ρηματικό πρόσωπο του ρ. εἶμι:

1. Ἡρακλέους οἶδε παῖδες.	α. εἶσι	β. εἰσὶ	γ. εἰσι
2. Ἐκ θυγατρὸς Κίρωνος ἡμεῖς	α. ἐσμὲν	β. ἔσμεν	γ. εσμέν
3. Ὑμεῖς, ὦ Λακεδαιμόνιοι, τῶν ὁμοίων.	α. εστέ	β. ἔστε	γ. ἐστέ
4. Πάντων ἀνθρώπων δικαιοτάτος.	α. εἶμι	β. εἶμι	γ. εἶμι
5. Σὺ τοῖς πλέοσιν ἀρέσκων	α. εἶ	β. εἶ	γ. εἶ
6. Εἰς θεοὺς φαῦλος.	α. ἐστὶ	β. ἐστὶ	γ. ἐστὶ

3. Αντιστοιχίστε σε κάθε πρόταση το σωστό πρόσωπο της οριστικής ενεστώτα του ρ. εἶμι:

1.τινες οἱ κωλύσουσι τὸν δῆμον καταλυθῆναι.	α. εἶμι
2. Σὺ γὰρ πατρικὸς ἡμῶν φίλος.	β. ἐστὶ
3. Ἐγὼ μόνος βασιλεύς.	γ. εἰσὶ
4. Ἡμεῖς πάντες Ἀθηναῖοι.	δ. εἶ
5. Δόξει τοῦτο, ὅπερ, δικαστῆς καὶ φύλαξ τῶν νόμων.	ε. ἐσμὲν
6. Ὑμεῖςμοι μάρτυρες.	στ. ἐστέ

4. Αντιστοιχίστε σε κάθε πρόταση το σωστό πρόσωπο της οριστικής ενεστώτα του ρ. εἶμι:

1. Αἱ ὄραι πραόταται	α. εἰμί
2. Ἡ γῆ παμφορωτάτη	β. ἐστίν
3. Ἡμεῖς Ἕλληνες ...	γ. εἰσίν
4. Ὑμεῖς προεστηκότες	δ. εἶ
5. Ἐγὼ διδάσκαλος τῆς ἀληθείας	ε. ἐσμέν
6. Σὺ υἱὸς αὐτῶ.	στ. ἐστέ

5. Αντιστοιχίστε σε κάθε πρόταση το σωστό πρόσωπο της οριστικής ενεστώτα του ρ. εἰμί:

1. Ἐγὼ ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος.	α. εἶμι β. εἰμί
2. Ὑμεῖς προγόνων ἀγαθῶν.	γ. εἰμί δ. ἔστε
3. Ἡμεῖς ... προγόνων ἀγαθῶν.	ε. ἐστέ στ. ἐστέ
4. Ἡ πόλις ἡμῶν ἀρχαιοτάτη	ζ. ἐσμέν η. ἐστί
5. Οἱ ἄνθρωποι θνητοί	θ. ἐστί ι. εἶσιν
6. Οὐ δυνατὸς σὺ πολεμεῖν ἄνευ Λακεδαιμονίων.	ια. εἶσιν ιβ. εἰσίν ιγ. εἶ ιδ. εἶ

2. Οριστική ενεστώτα και μέλλοντα ε.φ. βαρύτονων ρημάτων

1. Τοποθετήστε τις παρακάτω προτάσεις στη σειρά με την οποία κλίνεται η οριστική ενεστώτα ε.φ. των βαρύτονων ρημάτων:

α/α	προτάσεις
...	i. Τί τὸδε ἀγγέλλεις;
...	ii. Οὔτε αἴρομέν τι οὔτε τίθεμεν.
...	iii. Θεὸς ὢν θνητοῖς ἀγορεύω.
...	iv. Οὔτοι διὰ τὴν ἐξουσίαν μέγιστα καὶ ἀνοσιώτατα ἁμαρτήματα ἁμαρτάνουσιν.
...	v. Πόλιν ἐτέραν οἰκίζει κατὰ τὸ θέσφατον.
...	vi. Δυσκόλως ἀκούετε τὸν τυράννων λόγον.

2. Τοποθετήστε τις παρακάτω προτάσεις στη σειρά με την οποία κλίνεται η οριστική μέλλοντα ε.φ. των βαρύτονων ρημάτων:

α/α	προτάσεις
...	i. Ἀπόλλωνος δόμος σώσει σε.
...	ii. Οὐ παύσετε τὰ ἀληθῆ λέγειν.
...	iii. Ἀπόδος τὸν δακτύλιον, ὡς οὐκέτι ἐμοὶ ταμιεύσεις.
...	iv. Βοιωτοὶ μεγάλη δυνάμει στρατεύσουσιν ἐπὶ τοὺς Φωκεῖς.
...	v. Διὰ σοῦ τοξεύσω τοὺς ὑπεναντίους.
...	vi. Τῶν δὲ πρότερον ἡγεμόνων οὐ χεῖρον τὴν ἐπιχείρισιν ἡμεῖς παρασκευάσομεν.

3. Αντιστοιχίστε σε κάθε πρόταση το σωστό πρόσωπο της οριστικής ενεστώτα του ρ. λύω:

1. Ἐὰν εἴπω τὴν ἁμαρτίαν πρῶτος, ἐγὼ ... τὴν ἁμαρτίαν;	
2. Σὺ οὐ ... ἀπορίαν, ἀλλὰ κινεῖς μείζω καὶ ἀτοπωτέραν τῆς ἐξ ἀρχῆς.	
3. Σὺ ἰδίας μου χρείας ἔνεκα ... με.	α. λύομεν
4. Τοῦτο οὐ ... τὸν φθόνον.	β. λύω
5. Αὕτη δὲ ταχὺ καὶ μετὰ βίας ... τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος.	γ. λύουσιν
6. Οὔτε ἄρχομεν πολέμου οὔτε τὰς σπονδὰς ...	δ. λύεις
7. Τίνα γὰρ συνθήκη ἡμεῖς ... ;	ε. λύετε
8. Ὑμεῖς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ... τὰς παρανόμους γνώμας.	στ. λύει
9. Τοὺς τοῦ Σόλωνος νόμους ... οὔτοι.	
10. Οἱ πολέμιοι ... τὰς σπονδὰς παρὰ τοὺς ὄρκους.	

4. Αντιστοιχίστε σε κάθε πρόταση το σωστό πρόσωπο της οριστικής μέλλοντα του ρ. θεραπεύω:

1. Αὐτὸν θρέψω ἐγὼ καὶ	
2. Ἐγὼ γὰρ ἀναλαβὼν τὸν νεκρὸν μου θρηνήσω, ἐγὼ	α. θεραπεύσει
3. Φαρμάκοις σὺ ... τὰ μεγάλα τῶν ἐλκῶν.	β. θεραπεύσω
4. Τίς σε τυφλὸν ὄντα ... ;	
5. Ἴατρος σε ... , χρόνος.	γ. θεραπεύσουσι
6. Πῶς ἡμεῖς ... δυστοκίαν;	δ. θεραπεύσομεν
7. Ἡμεῖς ... διδόντες πιεῖν θερμὸν ὕδωρ.	
8. Ὑμεῖς δειλία τὸ δίκαιον πρὸς τε ἡμᾶς καὶ πρὸς τοὺς ἐπιόντας	ε. θεραπεύσεις
9. Τὴν ἐκείνου μακαρίαν ψυχὴν ὑμεῖς ... , ἐὰν πράξητε τοῦτο.	στ. θεραπεύσετε
10. ... πάντες αὐτὸν καὶ ἀγαπήσουσι χρηστὸν ὄντα.	

5. Αντιστοιχίστε σε κάθε πρόταση το σωστό πρόσωπο της οριστικής μέλλοντα του ρ. θεραπεύω:

α/α	πρόταση	α	β	γ	δ
1.	Ἐὰν ἔλθῃ ὁ λύκος δεῦρο, ... (α' πληθ. μελλ.), ὦ τέκνον, αὐτόν.	φονεύ- σομεν	φονεύ- ομεν	φονεύσετε	φονεύεις
2.	Ἐπὶ τὴν ἄμμον ... (γ' πληθ. ενεστ.) τὴν ἑαυτῶν οἰκίαν.	ἰδρύ- σουσι	ἰδρύει	ἰδρύουσι	ἰδρύσει
3.	Τὴν γὰρ θύραν ... (γ' εν. ενεστ.) λίθῳ.	κρού- ομεν	κρούσει	κρούετε	κρούει
4.	Καταπεσῶν ἐς τὴν γῆν χαμαὶ κείμενος ... (β' εν. μελλ.).	ἰκετεύεις	ἰκετεύετε	ἰκετεύσεις	ἰκετεύσετε
5.	Οὕτω γὰρ δι' ἐμὲ παθόντες, σὺν ἐμοὶ ... (β' πληθ. μελλ.).	βασιλεύ- ετε	βασιλεύ- σετε	βασιλεύ- σουσι	βασιλεύ- σομεν
6.	Τὴν ἡμῶν ἀνδρείαν γενναίως ἐνδεικνύμεθα καλλίστην καὶ ... (α' πληθ. ενεστ.).	ἀριστεύ- ομεν	ἀριστεύω	ἀριστεύ- ουσι	ἀριστεύ- σομεν
7.	Τὸ μὲν σῶμα ὕδατι ... (β' πληθ. ενεστ.).	λούουσι	λούσετε	λούεις	λούετε
8.	Οὕτω γὰρ ... (β' εν. ενεστ.) τοὺς σεαυτοῦ φίλους.	παιδεύω	παιδεύεις	παιδεύσεις	παιδεύσει
9.	Ὁ λέγων ... (γ' εν. μελλ.) τοὺς ἀνθρώπους ὡσπερ ἰχθύς βυθοῦ.	ἀλιεύει	ἀλιεύεις	ἀλιεύσει	ἀλιεύ- σομεν
10.	Πόνους γὰρ δαίμονες ... (γ' πληθ. μελλ.) μου.	παύ- σουσι	παύουσι	παύετε	παύσεις

6. Συμπληρώστε στο κενό το πρόσωπο οριστικής των ρημάτων, σύμφωνα με τις οδηγίες στην παρένθεση:

- (αἰσχύνω, α' πληθ. ενεστ.) τὴν ἐκκλησίαν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους φθεγγόμενοι.
- Σὺ δὲ μάταια πολλὰ (ἀγορεύω, β' εν. μελλ.).
- Οὐδένα γὰρ τὰ κοινὰ πράττειν ὑμᾶς (κελεύω, β' πληθ. ενεστ.).
- Πέμπουσιν ὡς αὐτοὺς πρέσβεις περὶ ὧν (λέγω, γ' πληθ. ενεστ.).
- Θυσίας (θύω, γ' εν. μελλ.) καὶ εὐχὰς εὔξεται κατὰ τὰ πάτρια.

3. Οριστική μέλλοντα ε.φ. αφωνόληκτων βαρύτονων ρημάτων

1. Αντιστοιχίστε την οριστική ενεστώτα και μέλλοντα των παρακάτω αφωνόληκτων ρημάτων:

1. ἄγω	α. λέξω (λέγ + σ → λέξ-)
2. λέγω	β. τρέψω (τρεπ + σ → τρέψ-)
3. γράφω	γ. ἄξω (ἄγ + σ → ἄξ-)
4. πείθω	δ. πράξω (θ. πραγ- + σ → πράξ-)
5. θάπτω	ε. γράψω (γράφ + σ → γράψ-)
6. πράττω	στ. πέμψω (πεμπ + σ → πέμψ-)
7. φυλάττω ή φυλάσσω	ζ. τaráξω (θ. ταραχ + σ → τaráξ-)
8. πέμπω	η. διδάξω (θ. διδάχ + σ → διδάξ-)
	θ. φυλάξω (θ. φυλακ + σ → φυλάξ-)
	ι. αλείψω (αλείφ + σ → αλειψ-)
	ια. αλλάξω (θ. ἀλλαγ + σ → αλλάξ-)
	ιβ. θάψω (θάπτ + σ → θάψ-)
	ιγ. ἀρμόσω (θ. αρμοτ + σ → ἀρμόσ-)
	ιδ. πείσω (πειθ + σ → πείσ-)
	ιε. κηρύξω (θ. κηρυκ + σ → κηρύξ-)

2. Αντιστοιχίστε την οριστική ενεστώτα και μέλλοντα των παρακάτω αφωνόληκτων ρημάτων:

1. κηρύττω ή κηρύσσω	α. λέξω (λέγ + σ → λέξ-)
2. αλλάττω ή αλλάσσω	β. τρέψω (τρεπ + σ → τρέψ-)
3. αλείφω	γ. ἄξω (ἄγ + σ → ἄξ-)
4. ἀρμόττω ή ἀρμόζω	δ. πράξω (θ. πραγ- + σ → πράξ-)
5. τaráττω ή τaráσσω	ε. γράψω (γράφ + σ → γράψ-)
6. διδάσκω	στ. πέμψω (πεμπ + σ → πέμψ-)
7. τρέπω	ζ. τaráξω (θ. ταραχ + σ → τaráξ-)
	η. διδάξω (θ. διδάχ + σ → διδάξ-)
	θ. φυλάξω (θ. φυλακ + σ → φυλάξ-)
	ι. αλείψω (αλείφ + σ → αλειψ-)
	ια. αλλάξω (θ. ἀλλαγ + σ → αλλάξ-)
	ιβ. θάψω (θάπτ + σ → θάψ-)
	ιγ. ἀρμόσω (θ. αρμοτ + σ → ἀρμόσ-)
	ιδ. πείσω (πειθ + σ → πείσ-)
	ιε. κηρύξω (θ. κηρυκ + σ → κηρύξ-)

3. Μεταφέρετε στο μέλλοντα τα ρήματα των παρακάτω προτάσεων:

1. Τίς εἰμι ἐγώ, ὅτι με **πέμπεις** (.....);
2. Ὁ ἀγαθὸς φίλος ἑαυτὸν **τάττει** (.....) πρὸς πᾶν τὸ ἐλλείπον τῷ φίλῳ.
3. Ταύταις ταῖς πίστεσι τοὺς ἄλλους **πείθομεν** (.....).
4. Τοὺς παῖδας τοὺς ὑμετέρους **διδάσκετε** (.....) πειθαρχεῖν.
5. Τοὺς νόσω θανόντας **ρίπτουσιν** (.....) ὡς ἀσεβεῖς καὶ ἀξίους ὑπὸ θηρίων βεβρῶσθαι.
6. Ἐγὼ τῇ φύσει πειθόμενος **σώζω** (.....) τὸν πατέρα κἂν ἀδικῆ.
7. Οὐ τὸν λόγον **ἐλέγχεις** (.....).
8. Ὑπὲρ τούτων ἐγὼ καὶ ὁ παῖς **ἐρίζομεν** (.....).
9. Πολλὰ καὶ ἄλλα **γράφετε** (.....) ἐν τοῖς ψηφίσμασιν.
10. Τὸν γὰρ πλεῖστον χρόνον ἐπὶ τοῖς ἰδίῳις **διατρίβουσιν** (.....).

Ενότητα 5η

Α΄ κλίση ουσιαστικών

1. Τοποθετήστε τις παρακάτω προτάσεις έτσι ώστε να φαίνονται με τη σειρά των πτώσεων οι καταλήξεις των αρσενικών σε **-ας** της Α' κλίσης:

α/α	προτάσεις
...	i. ἼΩ τραυματαίαι, ἐν ποίῳ χρόνῳ ἐτρώθητε;
...	ii. Ναὶ μὰ Δί', ἔφη, ὦ Καλλία, μεγάλη ὀδύνη εἴληφέ με.
...	iii. Τοὺς Ἀθηναίους ἐκφραυλίζων ἔλεγε μηδὲν εἶναι κοχλιῶν εὐγενεστέρους.
...	iv. Ἡ μηχανὴ ὀνομάζεται ἀπὸ τοῦ σχήματος κοχλίας.
...	v. Πολλὰ τραύματα δεξάμενος ἐν μέσοις τραυματαίαις ἀπώλετο.
...	vi. Τὸν Ἴππιαν ὕστερον ἐσαγαγὼν ξυλλαμβάνει καὶ κατατοξεύει.
...	vii. Ὁ βασιλεὺς εὐστόχως τοῦ ἱεροῦ μανδύου τὸν πατριάρχην κατέχει.
...	viii. Ἀπέκοψε τοὺς μανδύας αὐτῶν ἐν τῷ ἡμίσει.
...	ix. Τρῶες οἱ σὺν Αἰνείᾳ διέφυγον ἐξ Ἰλίου τῆς πόλεως.
...	x. Οἱ ζῶντες τραυματαίαι τε καὶ ἀσθενεῖς πολὺ τῶν τεθνεώτων τοῖς ζῶσι λυπηρότεροι ἦσαν.

2. Τοποθετήστε τις παρακάτω προτάσεις έτσι ώστε να φαίνονται με τη σειρά των πτώσεων οι καταλήξεις των θηλυκών σε **-α** (γεν. **-ης**) της Α' κλίσης:

α/α	προτάσεις
...	i. Ἴδοὺ θύελλα σείει δῶμα.
...	ii. Ἄμιλλαν ἤδη ἐποιοῦντο.
...	iii. ἼΩ λέαινα, οὔσα θραсуτάτη καὶ ἰσχυροτάτη.
...	iv. Τῶν ρίνων ποτέρα καλλίων, ἢ σὴ ἦ ἢ ἐμή;
...	v. Πεῖνας ἔχουσιν αὐταὶ τοῦ μανθάνειν.
...	vi. Σπένδουσιν καρπὸν πολυπόνου μελίσσης.
...	vii. ἼΩ θεράπαινα, κλείετε τὸν πύργον καὶ ἐνταῦθα μὴ εἰσέλθετε.
...	viii. Ἔλκουσι διὰ τῶν τροχιλιῶν τούτους ἐστῶτες ἐν ταῖς πρύμναις.
...	ix. Τῇ δίψῃ ἀπαύστῳ ξυνέχονται.
...	x. Τῶν φυτῶν αἱ ρίζαι κάτω.

3. Τοποθετήστε τις παρακάτω προτάσεις έτσι ώστε να φαίνονται με τη σειρά των πτώσεων οι καταλήξεις των αρσενικών σε **-ης** της Α' κλίσης:

α/α	προτάσεις
...	i. Φυγών και διωχθείς έν οίκηματι στρατιώτου σφάττεται.
...	ii. Χαίρε, τιμιώτατε στρατιώτα.
...	iii. Λησται ἦσαν οἱ νησιῶται, Κᾶρές τε ὄντες καὶ Φοίνικες.
...	iv. Τοιαῦτα, ὦ ἄνδρες Σπαρτιᾶται, πέπονθα.
...	v. Εἰ μὴ ἐτελεύτησεν ὁ πατήρ, τί ἂν ποτ' ἐποίεις πρὸς τοῖς δημόταις;
...	vi. Ἔτυχε περὶ τοὺς χώρους τούτους ὦν Βρασίδης ὁ Τέλλιδος, ἀνὴρ Σπαρτιάτης.
...	vii. Τοὺς ἀθλητὰς τιμῶσιν ἐπὶ τῷ τύπτειν ἀλλήλους.
...	viii. Νομίζω ἀγαθὸν πολίτην εἶναι ὅς ἂν τοῦ σώματος καὶ τῆς οὐσίας προνοῆται.
...	ix. Οὗτοι καὶ πόλεων καὶ ἰδιωτῶν κράτιστοί εἰσιν.
...	x. Κράτιστόν ἐστί μοι μαθητῆ σῶ γενέσθαι.

4. Τοποθετήστε τις παρακάτω προτάσεις έτσι ώστε να φαίνονται με τη σειρά των πτώσεων οι καταλήξεις των θηλυκών σε **-α** (γεν. **-ας**) της Α' κλίσης:

α/α	προτάσεις
...	i. Ὅμογνῶμων καὶ ὁ πατήρ ἐγένετο ὁ ἐμὸς τῆ τοῦ δήμου δωρεᾶ.
...	ii. Φάσκουσι τὴν ἀθεότητα ἀσέβειαν εἶναι.
...	iii. Ἥλιαία δικαστήριον Ἀθηναίων.
...	iv. Ὡ γὰρ, ἄνες μοι πατέρα ἐποπτεῦσαι μάχην.
...	v. Οἱ λέγοντές εἰσι τῶν ἱερέων τε καὶ τῶν ἱερείων.
...	vi. Τὸ παιδάριον ὑπὸ τοῦ Χαρικλέους ἀναληφθέν ἐτύγχανε πάσης ἐπιμελείας.
...	vii. Ὡ μοῖραι, ἐζόμεναι παρὰ θρόνον Διός.
...	viii. Πᾶσας τὰς βασιλείας τὰς ὑπ' οὐρανὸν καταλύει.
...	ix. Ὠφέλεια ἐκ θεῶν ἐπάγονται τοῖς ἀγαθοῖς.
...	x. Ἐχρῆν τοὺς πολιτευομένους ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πράους ὑμᾶς ἐθίζειν εἶναι.

5. Τοποθετήστε τις παρακάτω προτάσεις έτσι ώστε να φαίνονται με τη σειρά των πτώσεων οι καταλήξεις των θηλυκών σε **-η** (γεν. **-ης**) της Α' κλίσης:

α/α	προτάσεις
...	i. Κατὰ τὴν αὐτὴν δίνην φέρονται.
...	ii. Τῶν κλινῶν τοὺς πόδας ἐπὶ ταπίδων τιθέασιν.
...	iii. Ἄχθονται ταῖς τῶν ἄλλων τιμαῖς.
...	iv. Ὡ λῦπαι, τίκτετε ἀνθρώποις νόσους.
...	v. Μήτε μετὰ βλάβης πειρωῶ τῶν φίλων μήτ' ἄπειρος εἶναι τῶν ἐταίρων θέλε.
...	vi. Ἐρως καὶ θεῶν ψυχὰς χαράσσει.
...	vii. Ὡ νύμφη θύγατερ Ἐρεχθέως.
...	viii. Δάφνη ἐστέψατο τὴν κεφαλὴν.
...	ix. Ἐμπορικαὶ δίκαι οὐκ ἦσαν ἀκριβεῖς.
...	x. Ἡ αἰσχύνη τῆς ζημίας μᾶλλον ἠνώχλησε.

6. Να αντιστοιχίσετε τις προτάσεις με τους κατάλληλους πτωτικούς τύπους ουσιαστικών της α' κλίσης:

1. Τοῦτό ἐστι τὸ πολίτευμα τοῦ	α. νεανία
2. Χρῆ σκοπεῖν τί τις τῷ ἀποκρινεῖται.	β. νεανίας
3. Πόλεμος χαίρει πτώμασιν ἐσθλῶν	γ. νεανίας
4. Ἡλέουν τὴν παιδα καὶ τοῖς ἠγανάκτουν.	δ. νεανίων
5. Ὅστις στυγνὸν πατέρα ἔχει ἐν οἴκοις μεγάλα κέκτηται κακά.	ε. νεανίου

7. Να αντιστοιχίσετε τις προτάσεις με τους κατάλληλους πτωτικούς τύπους ουσιαστικών της α' κλίσης:

1. Δικαίου κρίνω τὴν τῶν πραγμάτων σωτηρίαν αἰρεῖσθαι.	α. πολῖτα
2. Τῷ καλῷ κάγαθῷ προσήκει ταῦτα ποιεῖν.	β. πολῖται
3. Ὡ οὐρανοῦ, μεγαλύνυμε ἀνθρωπε.	γ. πολίτου
4. Ἐγένεσθε Ἀθηναίων ζύμμαχοι καὶ	δ. πολίταις
5. Φίλοι τε φίλοις καὶ πολῖται ἐς χεῖρας ἦλθον ἀλλήλοις.	ε. πολίτη

8. Να αντιστοιχίσετε τις προτάσεις με τους κατάλληλους πτωτικούς τύπους ουσιαστικών της α' κλίσης:

1. Ἐπιχειρεῖς πράττειν ἔργον τοῦ	α. κριτῆν
2. Χαλεπὸν ἔστι περιτυχεῖν δικαίῳ	β. κριτοῦ
3. Οὐ μάρτυρα πιστότερον οὐδὲ ἰκανώτερον ἔξομεν.	γ. κριτῆ
4. Ὡ , αἰτούμενος αἴτησιν μικρὰν ἐλήλυθα παρὰ σοῦ.	δ. κριτᾶς
5. Μὴ προσδέχεσθε κακοὺς	ε. κριτᾶ

9. Να αντιστοιχίσετε τις προτάσεις με τους κατάλληλους πτωτικούς τύπους ουσιαστικών της α' κλίσης:

1. Ἄμφότεροι ἔμειναν κατὰ τὴν , σπονδὰς ποιησάμενοι.	α. χώρα
2. Τίς δ' ἔστιν ἡ	β. χώρα
3. Τὸν σῆτον τὸν ἐν τῇ διαφθείρετε.	γ. χωρῶν
4. Πολλὰ γένη ἀπὸ τῶν ἔχουσι τὰς ἐπωνυμίας.	δ. χώραις
5. Ἐν ταῖς εὐτροφωτέραις πλείω γίγνεται τὰ τοιαῦτα.	ε. χώραν

10. Να αντιστοιχίσετε τις προτάσεις με τους κατάλληλους πτωτικούς τύπους ουσιαστικών της α' κλίσης:

1. Ὑπὸ τριῶν τῶν μεγίστων ἐνικήθησαν,, δέους καὶ ὠφελίας.	α. τιμῆ
2. Ἐν πάσει διετέλει τυγχάνων.	β. τιμῆν
3. Ταύτην τὴν τῆς μνήμης διδόμεθα.	γ. τιμάς
4. Ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων μέγισται καὶ πόλει καὶ ἰδιώτη περιγίγνονται.	δ. τιμῆς
5. Μὴ φεῦγε τοὺς πόνους ἢ μηδὲ τὰς δίωκε.	ε. τιμαί

11. Να αντιστοιχίσετε τις προτάσεις με τους κατάλληλους πτωτικούς τύπους ουσιαστικών της α' κλίσης:

1. Σοὶ δὲ πλουσία ἢ κείσθω.	α. τραπέζη
2. Οὗτος ἔτυχε πολλάκις κοινῆς ἐμοί.	β. τράπεζα
3. Ἔπεισαν αὐτὸν καθήμενον ἐπὶ τῇ τάλαντα ἀργυρίου λαβεῖν.	γ. τραπέζας
4. Πausανίας Περσικὴν παρετίθετο.	δ. τραπέζης
5. Ἐθεάσατο τὰς πλήρεις ἀργυρῶν καὶ χρυσῶν ἐκπωμάτων.	ε. τράπεζαν

12. Επιλέξτε το σωστό τύπο του ουσιαστικού Α' κλίσης:

α/α	πρόταση	α	β	γ	δ
1.	Ἐκωλύθη ὑπὸ τοῦ (ὁ τραυματίας, ἰ)	τραυματία	τραυματίου	τραυματῖα	τραυματίου
2.	Κακοὺς δὲ κολάζειν ἔργον τοῦ (ὁ κριτής) ἔστιν.	κριτοῦ	κριτῆ	κριτή	κριτοῦ
3.	Ἦ (ὁ πολίτης, ἰ), χρῆ πρᾶττειν τὰ τῆς πόλεως ἀγαθῶς.	πολίτα	πολίτη	πολίτα	πολίτε
4.	Ἦ (ὁ Πέρσης), δοῦλος τοῦ βασιλέως εἶ.	Πέρση	Πέρσε	Πέρσι	Πέρσα
5.	Ἦ (ὁ Εὐριπίδης, ἰ), ποιῶμεθα μετρίας τὰς διαφοράς.	Ευριπίδη	Εὐριπίδη	Ευριπίδη	Εὐριπίδα
6.	Ἐξ (ὁ Ἀτρείδης = ο ἀπόγονος του Ατρέα) ἤλθέ μοι λόγος γάμων.	Ἀτρείδων	Ἀτρείδων	Ἀτρείδων	Ἀτρείδων
7.	Εἰστίασε τὸν δῆμον ἀπὸ μυρίων (ἡ τράπεζα).	τράπεζων	τραπέζων	τραπεζῶν	τραπεζῶν
8.	Δι' ἔνδειαν τοῦ θεραπεύσοντος πρὸ (ἡ μοῖρα) ἐτελεύτησεν.	μοῖρας	μοίρης	μοίρας	μοίρης
9.	Ἦκοντες ἐς τὰς Ἀθήνας ὅσα ἀπὸ (ἡ γλώσσα) εἴρητο αὐτοῖς εἶπον.	γλώσσας	γλώσσης	γλώσσης	γλώσσας
10.	Πολλαπλασίους ἐπὶ τῶν ἔργων τὰς (ἡ ὠφέλεια) παραδιδόασιν.	ὠφελείης	ὠφελείας	ὠφέλειας	ὠφελείας

13. Να αντιστοιχίσετε στα παρακάτω πρωτόκλιτα ουσιαστικά τις καταλήξεις τους:

1. τοὺς θεατ_	
2. τοῖς μανδύ_	α. _ου
3. τοῦ πολίτ_	β. _ῶν
4. τῶν τραπεζ_	γ. _η
5. τῶν πολιτει_	δ. _άς
6. τῷ ἐργάτ_	ε. _α
7. τοῖς τεχνίτ_	στ. _αις
8. τῇ ἰδέ_	
9. τοῦ ὀπλίτ_	
10. ταῖς ἐκκλησί_	

14. Να αντιστοιχίσετε στα παρακάτω πρωτόκλιτα ουσιαστικά τις καταλήξεις τους:

1. τῆς ἀγνοί_	
2. τῇ ἀνοί_	
3. τῆς ἀμίλλ_	α. _ης
4. τῇ θυέλλ_	β. _α
5. τῆς πείν_	γ. _η
6. τῇ μάζ_	δ. _ας
7. τῆς πείρ_	
8. τῇ σφαίρ_	
9. τῆς σφύρ_	
10. τῆς δίψ_	

Ενότητα 6η

1. Η αύξηση

1. Αντιστοιχίστε σε κάθε ρήμα το είδος της αύξησης που δέχεται στους παρελθοντικούς χρόνους, ανάλογα με το γράμμα (σύμφωνο ή φωνήεν) με το οποίο ξεκινάει:

1. γράφω	
2. χαίρω	
3. διώκω	
4. άμαρτάνω (=κάνω σφάλμα, αποτυγχάνω)	α. χρονική αύξηση (υ-)
5. αισθάνομαι	β. χρονική αύξηση (η-)
6. οϊομαι (=νομίζω)	
7. όφείλω	γ. χρονική αύξηση (ηυ-)
8. αύξάνομαι	
9. εύχομαι	δ. συλλαβική αύξηση (έ-)
10. ιδρύω	
11. ύβρίζω	ε. χρονική αύξηση (ω-)
12. έλπίζω	
13. αίσχύνω	στ. χρονική αύξηση (ω-)
14. αλύζομαι	
15. όρίζω	ζ. χρονική αύξηση (η-)
16. έλέγχω	
17. ύστερῶ	η. χρονική αύξηση (ι-)
18. ισχύω	
19. εύρίσκω	
20. οίκοδομῶ	

2. Σε ποιο ρήμα ανήκουν οι ιστορικοί χρόνοι (παρατατικός, αόριστος) με τις χρονικές αυξήσεις;

1. ἤλειφον, ἤλειψα	α. αἰσχύνω
2. ἤκουν, ἤκουσα	β. αἰσθάνομαι
3. ἤσχυον, ἤσχυνα	γ. ἐλέγχω
4. ἤσθανόμην, ἤσθόμην	δ. εἰκάζω
5. ἤλαυον, ἤλασα	ε. ἀλείφω
6. ἤλεγχον, ἤλεγξα	στ. οἰκτίρω
7. ἤκαζον, ἤκασα	ζ. ἀκούω
8. ὤκιζον, ὤκισα	η. ἐλαύνω
9. ὤκτιρον, ὤκτιρα	θ. ὑφαίνω
10. ὠδυρόμην, ὠδυράμην	ι. ἵππεύω
11. ὠρυπτον, ὠρυξα	ια. ὀρύπτω
12. ὕφαινον, ὕφηνα	ιβ. οἰκίζω
13. ἵππευον, ἵππευσα	ιγ. ὀδύρομαι

3. Πώς κάνει το ρήμα των παρακάτω προτάσεων στο α' ενικό πρόσωπο οριστικής ενεστώτα;

1. Τὴν πολιτείαν Πλάτωνος ἐδιώκομεν. →
2. Φορμίῳν ἤρχε τῶν εἴκοσι νεῶν. →
3. Τὴν Εὐαγόρου μεγαλοψυχίαν ἤσθάνετο. →
4. Τὸ πλῆθος τῶν ἀντιπάλων ὤριζον. →
5. Ἀθροίζοντες ἀλλήλους πόλεις ὤκιζον. →
6. Τοῖς θεοῖς ἠύχετο υἷον αὐτῷ γενέσθαι. →
7. Ὁ κῆρυξ ἐθαύμαζε τὸ πλῆθος τῶν ὄπλων. →
8. Λεπτὸν ἰστὸν ὕφαινε. →
9. Πάντες ἠὺδαιμόνιζον τοῦτον. →
10. Οὗτος ἠκόντιζεν ἀπὸ τῶν ἵππων ὀρθός. →

2. Οριστική παρατατικού του ρήματος εἶμι

1. Τοποθετήστε τις παρακάτω προτάσεις στη σειρά με την οποία κλίνεται η οριστική παρατατικού του ρ. εἶμι:

α/α	προτάσεις
...	i. Δέει τὸ πλεόν ἢ φιλία κατεχόμενοι ξύμμαχοι ἦμεν.
...	ii. Οἱ πλείοντες ἦσαν πολλοί.
...	iii. Ταραχώδης ἦν ἡ ναυμαχία.
...	iv. Σὺ ἦσθα Θηβῶν τῶν φιλαρμάτων ἄναξ.
...	v. Ὑμεῖς τότε ἐν μείζονι κινδύνῳ ἦτε.
...	vi. Ἐγὼ οὐ μάντις ἦν τάφανῆ γνῶναι σαφῶς.

2. Αντιστοιχίστε στις προτάσεις το σωστό πρόσωπο οριστικής παρατατικού του ρ. εἶμι:

1. Πλήρεις αὐτοῖς (γ' πληθ.) αἱ νῆες.	
2. Κερκυραῖοι(γ' πληθ.) οὐδενὸς Ἑλλήνων ἔνσπονδοι.	
3. Ἡμεῖς (α' πληθ.) πολλοῦ ἄξιοι καὶ ἐκείνοις σύμμαχοι.	α. ἦμεν
4. Πρόσθεν πάντων τῶν Ἑλλήνων περιβλεπτότατοι (α' πληθ.).	β. ἦτε
5. Ἄοπλοι καὶ ἀσύντακτοι καὶ μὴ ταῦτὰ γινώσκοντες(β' πληθ.).	γ. ἦσαν
6. Νῦν κρείσσονες ἐγένεσθε ἢ πρόσθεν(β' πληθ.).	δ. ἦσθα
7. Σὺ μὲν οὐδὲν οὐδαμοῦ χρήσιμος (β' εν.).	ε. ἦν
8. Χαλεπὸν δὲ(γ' εν.) πεζῆ πορεύεσθαι τὴν εἰς Ἀθήνας ὁδόν.	στ. ἦ / ἦν
9. Ἡ πορεία τοῖς Ἀθήναζε πεζῆ βαδίζουσιν ἐκ Πελοποννήσου (γ' εν.) ὀλέθριος.	
10. Πολλῶν πολέμων ἔμπειρος(α' εν.), ὧ Λακεδαιμόνιοι.	

3. Συμπληρώστε το κενό με το κατάλληλο πρόσωπο οριστικής παρατατικού του ρ. εἰμί:

1.	Ἐγὼ μὲν οὖν ὁ αὐτός τῆ γνώμη.
2.	Ἡ μὲν γὰρ οὐσία οὐδὲ τριῶν ταλάντων πάνυ τι
3.	Σὺ ἀπράγμων τοῦτον τὸν χρόνον
4.	Ἡμεῖς ἄξιοι τῆς ὑμετέρας πίστεως.
5.	Ἵμεῖς μετὰ Λέοντος ἐν Ἑλλησπόντῳ.
6.	Οὔτοι πάντες ἄτιμοι τὰ σώματα.

3. Οριστική παρατατικού και αορίστου ε.φ. βαρύτονων ρημάτων

1. Τοποθετήστε τις παρακάτω προτάσεις σε σειρά όπως κλίνεται η οριστική παρατατικού των βαρύτονων ρημάτων ενεργητικής φωνής:

α/α	προτάσεις
...	i. Ἐδίδασκον τοὺς παῖδας χρῆσθαι τῷ λόγῳ.
...	ii. Οὐκ ἔπειθε οὔτε τοὺς στρατηγούς οὔτε τοὺς στρατιώτας.
...	iii. Πεντήκοντα τάλαντα ἔφερες.
...	iv. Οὕτω κοσμήσαντες τοὺς νέους ἐγυμνάζετε.
...	v. Οὐκ ἀλλήλους ἐφυλάττομεν μὴ ἀδικεῖν.
...	vi. Ἐγὼ πάνυ καταφρονῶν ἐς γέλωτα ἔτρεπον τὸ πρᾶγμα.

2. Τοποθετήστε τις παρακάτω προτάσεις σε σειρά όπως κλίνεται η οριστική αορίστου των βαρύτονων ρημάτων ενεργητικής φωνής:

α/α	προτάσεις
...	i. Ἔπεισα ταῦτα τὴν βουλήν.
...	ii. Τῶν πρὸς ἡμᾶς ὁμολογιῶν οὐδεμίαν ἐφυλάξατε.
...	iii. Καὶ σὲ τούτου χάριν ἐλθεῖν ἐκελεύσαμεν.
...	iv. Ἠγόρασε τρία τῶν αἰχμαλώτων παιδάρια.
...	v. Τὴν σὴν βούλησιν ἐκήρυξας ἡμῖν.
...	vi. Πολλὰ τῶν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν ἀναθημάτων συγγέαντες ἔκοψαν νόμισμα.

3. Να μεταφέρετε το ρήμα των παρακάτω προτάσεων στο αντίστοιχο πρόσωπο οριστικής παρατατικού:

-
1. Ἐτερον κτῆμα **ἀγοράζεις**. →
 2. Τὴν ἀγάπην **διώκετε**. →
 3. Τὰ δυστυχήματα **παύει** τοὺς φθονοῦντας. →
 4. Πρὸς τοῦτο βλέποντες τὴν πόλιν **οἰκίζομεν**. →
 5. Τοὺς θησαυροὺς τῶν χρημάτων **αἴρουσι**. →
 6. Εἰς σὲ **στρέφω** τὸ πρόσωπον. →
-

4. Να μεταφέρετε το ρήμα των παρακάτω προτάσεων στο αντίστοιχο πρόσωπο οριστικής αορίστου:

-
1. Ὑμεῖς οἱ ἰατροὶ **παύετε** τῆς νόσου. →
 2. Σαυτὸν **γυμνάζεις** ὁδοιπορίαις καὶ δρόμοις. →
 3. Τῆς ἑμαυτοῖς κακοῖς τὸν βίον **σώζω**. →
 4. Τεκμηρίοις τοὺς ἄλλους **πείθομεν**. →
 5. Οἷ τε εὐγενεῖς παῖδες τὴν Τροίαν **ἰππεύουσιν**. →
 6. Ταύτην **νομίζει** μεγίστην εἶναι τῶν δωρεῶν. →
-

4. Οριστική αορίστου ε.φ. αφωνόληκτων βαρύτονων ρημάτων

1. Να αντιστοιχίσετε τους ρηματικούς τύπους οριστικής αορίστου των ουρανικόληκτων βαρύτονων ρημάτων στις παρακάτω προτάσεις:

-
1. Οὐδὲν τῶν προστεταγμένων ἐγὼ(πράττω).	α. ἐδίδαξε
2. Κτησιφῶντα(ἐλέγχεις) γεγραφότα παράνομα καὶ ἀσύμφορα τῇ πόλει.	β. ἐπράξατε
3. Καὶ τοῦτο ἡμᾶς(διδάσκει).	γ. ἐξήλεγξαν
4. Πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς(συντάττομεν) τὸν πρεσβύτατον πρῶτον λέγειν.	δ. ἔπραξα
5. Οὐδὲν ἀνάξιον ὑμεῖς(πράττετε) τῆς πόλεως.	ε. συνετάξαμεν
6. Μόνοι οὗτοι(ἐξελέγχουσι) τοὺς ταῦτα ποιοῦντας.	στ. ἤλεγξας
-

2. Να αντιστοιχίσετε τους ρηματικούς τύπους οριστικής αορίστου των χειλικόληκτων βαρύτονων ρημάτων στις παρακάτω προτάσεις:

1. Ὑμῖν(ἐπιτρέπω) διαγνῶναι περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἑαυτοῦ.	α. ἔβλαψε
2. Σὺ(ἀπογράφεις) τέτταρας ἄνδρες.	β. κατετρίψαμεν
3. Λογιστῆς γὰρ γενόμενος πλείστα τὴν πόλιν (βλάπτει).	γ. ἀνέστρεψαν
4. Ἡμεῖς(κατατρίβομεν) τὴν ἡμέραν ἀπολογούμενοι.	δ. ἐπέμψατε
5. Λαβέ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἦν ὑμεῖς (πέμπετε)	ε. ἀπέγραψας
6. Οἱ συμπρέσβεις πυθόμενοι τὰ περὶ τοῦς Φωκέας συμβάντα (ἀναστρέφουσι).	στ. ἐπέτρεψα

3. Να αντιστοιχίσετε τους ρηματικούς τύπους οριστικής αορίστου των οδοντικόληκτων βαρύτονων ρημάτων στις παρακάτω προτάσεις:

1. Ταῦτα τὴν βουλὴν (πειθω).	α. ἔψευσας
2. Ἄριστε Ὀδυσσεῦ, καὶ μ'(ψεύδεις) ἐλπίδος πολὺ.	β. ἐκομίσαμεν
3. Ταραντίνων πρεσβευσαμένων περὶ εἰρήνης (σπεύδει) συνεξελεθεῖν αὐτοῖς βοηθός.	γ. ἔπεισα
4. Τὰς δорὰς (κομίζομεν) εἰς Καρχηδόνα.	δ. ἠλπίσατε
5. Ὑμεῖς (ἐλπίζω) διὰ τάχους τοῦς Ἀθηναίους ἀναιρήσειν.	ε. ἔφρασαν
6. Ταῦτα οἱ μάγοι (φράζουσι) τοῖς θεοῖς ἐξελεῖν.	στ. ἔσπευσε

4. Συμπληρώστε το κενό με το σωστό πρόσωπο οριστικής αορίστου των αφωνόληκτων ρημάτων:

1. Πολλάκις (θαυμάζω, α' εν.) τῶν τὰς πανηγύρεις συναγαγόντων.
2. Ἄννιβας (ἀθροίζω, γ' εν.) λείας ἄπλετον πλῆθος.
3. Σὺ (ἀποκόπτω, β' εν.) αὐτὸν τῆς συνόδου, μὴ ἀποκόψης αὐτὸν τῆς ἀγάπης.
4. Τοιαύτης γὰρ ἡμῖν τῆς φύσεως ὑπαρχούσης οὐ (διαφυλάττω, α' πληθ.) αὐτήν.
5. Ὑμεῖς (ἐπιπλήττω, β' πληθ.) ἡμῖν εἶποῦσι αὐτό.
6. Τινὰς αὐτῶν (πειθω, γ' πληθ.) ἐς τὰς ναῦς ἐσβῆναι.

5. Αντιστοιχίστε σε κάθε πρόταση τον κατάλληλο ρηματικό τύπο οριστικής αορίστου από τη διπλανή στήλη:

1. Σεαυτὸν ἠδίκησας καὶ (βλάπτω).	α. ἐσώσατε
2. Ἡμεῖς (ψηφίζω)σε ἀνελεῖν.	β. ἐγύμνασε
3. Ἐπὶ πολὺ οὐκ (διώκω) οἱ Ἀθηναῖοι τὸ στρατεύμα τῶν Συρακοσίων.	γ. ἔβλαψας
4. Ἐτέρῳ διαιτητῇ (ἐπιτρέπω) περὶ τῶν αὐτῶν ἐγκλημάτων.	δ. ἐπέτρεψα
5. Ἔρως πατρῶας γῆς σ'(γυμνάζω);	ε. ἐδίωξαν
6. Οὐδὲ γὰρ Λακεδαιμονίους διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν ποτ'(σώζω).	στ. ἐψηφίσαμεν

6. Μεταφέρετε τα παρακάτω ρήματα στο πρόσωπο οριστικής αορίστου που σας δίνεται:

1. δοκιμάζω , α' ενικό πρόσωπο: →
2. ἐπιγράφω , α' πληθ. πρόσωπο: →
3. πείθω , β' εν. πρόσωπο: →
4. διδάσκω , β' πληθ. πρόσωπο: →
5. κηρύττω , γ' εν. πρόσωπο: →
6. ἀρπάζω , γ' πληθ. πρόσωπο: →

Ενότητα 7η

1. Δευτερόκλιτα επίθετα

1. Επιλέξτε το σωστό τύπο δευτερόκλιτου επιθέτου που ταιριάζει σε κάθε πρόταση:

1. Ἔδοξε εἶναι κατὰ πάντα (ον. εν.).	
2. Ἦλθε εἰς ἱερόν ἄλλος Ἄρεος κομιδῆς ἕνεκα ὕδατος (γεν. εν.).	α. πιστόν
3. Ἐν τῷ (δοτ. εν.) καὶ ξηρῷ δέρματι πολλὰς καὶ μεγάλας ἐλέγομεν φύεσθαι τρίχας.	β. θερμῷ
4. Πέμπτε ἄνδρα (αιτ. εν.) ἐπὶ θάλασσαν δι' οὗ τὸ λοιπὸν τοὺς λόγους ποιησόμεθα.	γ. κακοὶ
5. Τοῦτο τὸ πάθος, ὃ παῖ (κλητ. εν.), ἄνθρωποι ἔρωτα ὀνομάζουσιν.	δ. ἀγνοῦ
6. Πρὸς τοὺς Μήδους ἐγένοντο ἀγαθοὶ τότε, πρὸς δ' ἡμᾶς (ον. πληθ.) νῦν.	ε. λογικοὺς
7. Καθεζομένους δὲ τινὰς καὶ ἐπὶ τῶν (γεν. πληθ.) θεῶν τοῖς βωμοῖς ἐν τῇ παρόδῳ ἀπεχρήσαντο.	στ. ἀγαθός
8. Ἕλληνες ἐν τόποις (δοτ. πληθ.) καὶ ὑψηλοῖς ἐπιεικῶς ἰδρυμένα τὰ Ἀσκληπιεῖα ἔχουσιν.	ζ. σεμνῶν
9. Τοῦτο ἔχει διαφορὰς πρὸς τοὺς (αιτ. πληθ.) συλλογισμοὺς.	η. κυνικοὶ
10. Ὡ(κλητ. πληθ.) φιλόσοφοι.	θ. καθαροὶς
	ι. καλέ

2. Επιλέξτε το σωστό τύπο δευτερόκλιτου επιθέτου που ταιριάζει σε κάθε πρόταση:

1. Σαλύνθιος, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀγραίων (ον. εν.) ὧν ὑπεδέξατο αὐτούς.	
2. Χρῆ τοὺς ἡγεμόνας τὰ ἴδια ἐξ (γεν. εν.) νέμοντας τὰ κοινὰ προσκοπεῖν.	α. ἀνθρωπίνῳ
3. Τοῦτο χαλεπὸν ἐστὶ ἐν (δοτ. εν.) βίῳ.	β. κοῦφε
4. Φασὶν αὐτόν (αιτ. εν.) εἰπεῖν ἀθανάτους τὰς ψυχάς.	γ. λιθίνοις
5. Ὡ ἀνόητε, (κλητ. εν.), τὸν νοῦν μετέωρε.	δ. φίλος
6. Οἱ ἄλλοι οἱ περὶ τὴν λίμνην (ον. πληθ.) ἦσαν.	ε. ἀνθρωπίνους
7. Καταπέλταις ἀπὸ (γεν. πληθ.) πύργων ἔβαλλον.	στ. ξυλίνων
8. Ἀγάλμασι χαλκοῖς καὶ (δοτ. πληθ.) κεκοσμήκασιν τὸ ἱερόν.	ζ. ἴσου
9. Ἦγοῦμαι χρῆναι νομίζειν τοὺς τοιοῦτους κινδύνους (αιτ. πληθ.), τοὺς δὲ κατὰ θάλατταν θεῖους.	η. κρίθινοι
10. Ὡ ἄρτοι(κλητ. πληθ.), πᾶσιν ἀγαθοί.	θ. πρῶτον
	ι. μέσοι

3. Να επιλέξετε το σωστό τύπο του δευτερόκλιτου επιθέτου που ταιριάζει στην πρόταση:

α/α	πρόταση	α	β	γ
1.	Παρινέσεις ἐγίνοντο Ἀργείοις ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας.	παλαιάς	παλαιᾶς	παλαιῆς
2.	Ἡ δὲ φωνὴ ἐστὶ καὶ ἀνώδυνος.	καθαρά	καθαρή	καθαρός
3.	Τοὺς χρησαμένους τύχη καὶ θαυμασθέντας ὡς μεγάλους ζηλοῖ.	λαμπρῆ	λαμπρᾶ	λαμπρᾷ
4.	Προσῆκει αὐτοῖς πόλιν δυστυχοῦσαν παῦσαι καὶ μεγάλην ἐκ ποιῆσαι.	μικρῆς	μικρᾶς	μικρῆς
5.	Λαμπρὸς ὢν ἐν ταῖς περὶ τοὺς ξένους δαπάναις δεῖται χορηγίας.	ἀφθόνου	ἀφθόνης	ἄφθονης
6.	Αὗται αἱ γυναῖκες ἐκ γενετῆς γίνονται	ἄγονες	ἄγοναι	ἄγονοι
7.	Ἐτάφη οὐ θνηταῖς χερσίν ἀλλ' δυνάμεσιν.	ἀθανάτοις	ἀθανάταις	ἀθανάτεσι
8.	Ταφὰς τῶν ἀποθανόντων κατὰ τὸν πόλεμον ἐποίησε.	ἔνδοξας	ἐνδόξους	ἐνδόξας
9.	Ἡ τελευτὴ οὐ ταχεῖα οὐδ' ἐγένετο αὐτῷ.	αἰφνίδια	αἰφνίδια	αἰφνίδιος
10.	Δοκιμάζει τοὺς χυλοὺς διὰ τῆς γεύσεως.	βοηθοῦ	βοηθῆς	βοηθῆς
11.	Ὅλωλε ἡ κόρη ἀρτίως.	τυράννη	τύραννος	τύραννη
12.	Δύναμις ἐφεδρεῖε παρὰ θεῶ.	ἄρωγῆ	ἄρωγῆ	ἄρωγός

4. Επιλέξτε αν είναι σωστός ή λάθος ο γραμματικός τύπος του δευτερόκλιτου επιθέτου στις παρακάτω προτάσεις:

1. Τῆς ἀκαίρου λαλιᾶς οὐ μεμπτήν ἔδωκε δίκην.	α. σωστό
2. Ἡ χώρα διαρκῆς ἐστὶ ἀφθόναις πηγαῖς.	
3. Ἔφη τὰς ναῦς αὐτῶν κακῶς πλεῖν καὶ οὐκ ἀξιόμαχους εἶναι.	β. λάθος
4. Σέβονται τοῦ ἀσβέστου καὶ ἀθάνατου πυρός.	
5. Ἐπαινοῦμέν τινὰς τῶν ἐνδοξῶν γυναικῶν.	

5. Συμπληρώστε το κενό με τον κατάλληλο τύπο του δευτερόκλιτου επιθέτου, σύμφωνα με τις οδηγίες στην παρένθεση:

1. Ὅταν τοῖς φύσει (ἀρχικός, δοτ. πληθ.) ἡ ψυχὴ ἐναντιῶται, τοῦτο ἄνοιαν προσαγορεύω.
2. Καρδίαν (θερμός, αιτ. εν., θηλ.) ἐπὶ ψυχροῖς ἔχεις.
3. Τὰς (κακός, αιτ. πληθ. θηλ.) τύχας, ἅς νῦν ἔχω, Ἕλληνες ἐπελάθοντο.
4. Ἐμπειροὶ τῶν χωρίων ὄντες καὶ (κοῦφος, ον. πληθ. αρσ.) οὐ χαλεπῶς ἀπεχώρουν.
5. Νομίζω συμφέρειν ὑμῖν τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου τηρεῖν ὅπως ἴση καὶ (δίκαιος, ον. εν. θηλ.) γενήσεται.
6. Κατὰ θάλατταν ἔπλεον (διπλάσιος, δοτ. πληθ. θηλ.) τριήρεσιν ἢ αὐτός εἶχεν.
7. Ἔστιν τῶν ἀνθρώπων τῶν (ἄξιος, γεν. πληθ. αρσ.) λόγου.
8. Αἱ κτῆσεις μόνης ἀρετῆς εἰσὶν (βέβαιος, ον. πληθ. θηλ.).
9. Κατειλήφασιν εὐδαίμονα καὶ (πλούσιος, αιτ. εν. θηλ.) πόλιν.
10. Πάντοτε τῇ ψυχῇ οὕση (τέλειος, δοτ. εν. θηλ.) χρῆται ὁ σπουδαῖος.

2. Δεικτικές αντωνυμίες

1. Αντιστοιχίστε στις προτάσεις τον κατάλληλο τύπο της δεικτικής αντωνυμίας **οὗτος, αὕτη, τοῦτο**:

1. Ῥεῖ δ' ὁ ποταμὸς ἐκ τοῦ ὄρους.	α. οὗτοι
2. καὶ ἄλλοι τῶν Θηβαίων περιῆσαν τὴν πόλιν πλανώμενοι.	β. αὗται
3. Κίνησις γὰρ μεγίστη τοῖς Ἕλλησιν ἐγένετο.	γ. τούτου
4. Αἱ νῆες οὕτω εἶχον καταστρώματα.	δ. τούτων
5. Πάντα δὲ τὰ χωρία ὕστερον τῶν Τρωικῶν ἐκτίσθη.	ε. αὕτη
6. Τοῦ πολέμου τὸ μῆκος μέγα προέβη.	στ. ταύτης
7. Πῶς χρὴ πρὸς τοὺς ἄνδρας ῥαδίως πόλεμον ἄρασθαι;	ζ. οὗτος
8. Ἐκ τῆς στρατείας διαφορὰ φανερὰ ἐγένετο.	η. τούτοις
9. Ἐπὶ τοῖς πράγμασι παρεσκευάζοντο.	θ. τούτους
10. Ἡ ἰσχὺς αὐτοῖς ἐστὶ ἀπὸ τῶν χρημάτων τῆς προσόδου.	ι. ταῦτα

2. Αντιστοιχίστε στις προτάσεις τον κατάλληλο τύπο της δεικτικής αντωνυμίας **ὅδε, ἥδε, τόδε**:

1. Ὁ δὲ ὄρκος ἔστω	α. ἥδε
2. ἡ ἡμέρα τοῖς Ἑλλησι μεγάλων κακῶν ἄρξει.	β. τῆσδε
3. Πausanίας Φοῖβω μνήμα ἀνέθηκε	γ. ὅδε
4. Τὰ τελευταῖα πρὸς τοῦ πολέμου ὁ δῆμος αὐτῶν ἐξεδίωξε τοὺς δυνατοὺς.	δ. τάδε
5. Πυνθανόμενος περὶ τῆς πόλεως ἐπεθύμει ἀποδημῆσαι.	ε. τοῦδε
6. Ἐποίησαντο δημοσίᾳ ταφὰς τῶν ἐν τῷ πολέμῳ πρώτων ἀποθανόντων.	στ. αἶδε
7. Καὶ δύο μάλιστα ἀξιόλογοι παρασκευαί συνεκροτοῦντο.	ζ. τάσδε
8. Ἦλθομεν βοηθοὶ Κερκυραίοις οὔσι	η. τοῖσδε
9. Σπονδὰς τρίτας σπένδεται.	θ. τῶδε
10. Δικαιώματα πρὸς ὑμᾶς ἔχομεν ἰκανὰ κατὰ τοὺς Ἑλλήνων νόμους.	ι. τόδε

3. Αντιστοιχίστε στις προτάσεις τον κατάλληλο τύπο της δεικτικής αντωνυμίας **τοιούτος, τοιαύτη, τοιοῦτο(ν)**:

1. Ἐγὼ στρατευσάμενος ἦν ἐν τοῖς κινδύνοις ὥστε στεφανωθῆναι παρὰ τοῦ στρατηγοῦ.	α. τοιαύτας
2. Περὶ πόλεως οἶδε γενναίως μαχόμενοι ἐτελεύτησαν.	β. τοιοῦτος
3. γνώμη οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς Κερκυραίους προσεδέξαντο.	γ. τοιαῦτα
4. Οὐ χρὴ ἀποδέχεσθαι τὸ πάθος.	δ. τοιαύτης
5. Καίτοι ἐμοὶ ἀνδρὶ ὀργίζεσθε.	ε. τοιοῦτων
6. Τάχιστα ἂν τὴν πόλιν οἱ ἀπολέσειαν.	στ. τοιαύτη
7. Ἐχοντες προφάσεις καὶ αἰτίας ἀπέστημεν.	ζ. τοιοῦτον
8. Τὰ μὲν οὖν ναυτικὰ τῶν Ἑλλήνων ἦν.	η. τοιοῦτοι
9. Ὑμεῖς ἀπὸ πολιτειῶν ἦκατε.	θ. τοιοῦτω
10. Κακῶς τελευτήσας κινδύνων ἀπαλλάσσεται τὸ λοιπόν.	

4. Αντιστοιχίστε στις προτάσεις τον κατάλληλο τύπο της δεικτικής αντωνυμίας **τοιούσδε, τοιάδε, τοιόνδε**:

1. (ον. εν., αρσ.) μὲν ὁ τάφος ἐγένετο ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ.	α. τοιούσδε
2. Τὸ δὲ ἄγος ἦν (ον. εν., ουδ.).	β. τοιῶνδε
3. Οἱ μὲν Κερκυραῖοι ἔλεξαν (αιτ. πληθ., ουδ.).	γ. τοιάδε
4. Οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι τρόπῳ (δοτ. εν., αρσ.) ἦλθον ἐπὶ τὰ πράγματα.	δ. τοιάδε
5. Μηδεὶς ὑμῶν ἐν τῇ (δοτ. εν., θηλ.) ἀνάγκῃ ξυνετὸς βουλέσθω δοκεῖν εἶναι.	ε. τοιούσδε
6. Ὠφέλιμον στέφανον τοῖσδε καὶ τοῖς λειπομένοις τῶν (γεν. πληθ. αρσ.) ἀγώνων προστίθησι.	στ. τοιάδε
7. Δεξαμένων τῶν στρατηγῶν τὸν λόγον ἐγίνοντο σπονδαὶ (ον. πληθ. θηλ.).	ζ. τοιῶδε
8. (αιτ. πληθ., αρσ.) λόγους πλάσσωσιν εἰς ὅσα φέρει.	η. τοιαῖδε
9. Ἐλέγχεται περὶ τὰ τοιαῦτα (δοτ. πληθ., θηλ.) ἐρωτήσεσιν.	θ. τοιούδε
10. Πῶς οὗτος ἐκ (γεν. εν., ουδ.) σώματος κακὸς γένοιτο ἄν;	ι. τοιαῖσδε

5. Συμπληρώστε το κενό της κάθε πρότασης μεταφέροντας τη δεικτική αντωνυμία στον κατάλληλο τύπο:

1. Ἐξ αὐτῶν (οὗτος· γεν. πληθ., ουδ.) φανεράν τὴν πονηρίαν ποιήσω.
2. Τιμὴ γὰρ (οὗτος· ον. εν., θηλ.) τοῖς ἀσθενεστέροις ἐστίν.
3. Ἄλογόν ἐστι ἐν (οὗτος· δοτ. εν., αρσ.) τῷ κινδύνῳ ζητεῖν αὐτὸν ἐλέου παρ' ὑμῶν τυγχάνειν.
4. Τὴν γῆν (οὗτος· αιτ. εν., θηλ.) ἀπώκισαν Κερκυραῖοι.
5. Τοὺς συνόντας (οὗτος· ον. πληθ., αρσ.) μάλιστα βλάπτουσιν.
6. Κατέστησαν τὰ ἐν ταῖς πόλεσιν (οὗτος· δοτ. πληθ., θηλ.) βεβαιότερα.
7. Κορίνθιοι πυθόμενοι (οὗτος· αιτ. πληθ., ουδ.) ἦλθον ἐς τὰς Ἀθήνας πρεσβευσόμενοι.
8. Πάντων (οὗτος· γεν. πληθ., ουδ.) ἐγκλήματα ἔχοντες οἱ Κορίνθιοι ἔπεμπον ἐς τὴν Ἐπίδαμνον ἄσμενοι τὴν ὠφελίαν.
9. Ὅμηρος (οὗτος· αιτ. εν., ουδ.) δεδήλωκε.
10. Κατὰ τὸν καιρὸν (οὗτος· αιτ. εν., αρσ.) ἀφίστανται μετὰ Χαλκιδέων καὶ Βοττιαίων κοινῇ ξυνομόσαντες.
11. Δεῖ σε γενέσθαι (ὄδε· δοτ. εν., αρσ.) τῷ ἀνδρὶ σύμμαχον.
12. Ἐμμενῶ ταῖς συνθήκαις καὶ ταῖς σπονδαῖς (ὄδε· δοτ. πληθ., θηλ.).
13. Τὴν ἐκβολὴν τοῦ λόγου ἐποίησάμην διὰ (ὄδε· αιτ. εν., ουδ.).

14. Μετὰ ταῦτα καὶ (ὄδε· αιτ. πληθ., ουδ.) ξυνέβη γενέσθαι.
15. Βίαιοι καὶ πλεονέκται (ὄδε· ον. πληθ., αρσ.) εἰσίν.
16. Ὑμεῖς αἴτιοι (ὄδε· γεν. πληθ., ουδ.) ἐστέ.
17. Ἐγένετο αὐτοῖς ἐς (ὄδε· αιτ. εν., αρσ.) τὸν πόλεμον ἢ ἰδία παρασκευή.
18. Ἐπὶ γῆν (ὄδε· αιτ. εν., θηλ.) ἦλθομεν.
19. Κερκυραίους (ὄδε· αιτ. πληθ., αρσ.) μὴ δέχεσθε ξυμμάχους βία ἡμῶν.
20. Ἀπὸ (ὄδε· γεν. πληθ., αρσ.) τῶν τρόπων τὴν δύναμιν τῆς πόλεως ἐκτησάμεθα.
21. Ταῦτα δίκαια καὶ πρέποντα ἅμα (ὄδε· δοτ. εν., θηλ.) τῇ πόλει ἀποκρίνασθαι.

6. Βρείτε πῶς κάνουν οἱ παρακάτω δεικτικές αντωνυμίες στον αντίθετο αριθμό, στην ἴδια πτώση καὶ γένος, καὶ αντιστοιχίστε τις:

1. οὗτος	α. τοῦτο
2. αὗται	β. τούτοις
3. ταῦτα	γ. ταύτη
4. τούτου	δ. ταύταις
5. ταύτης	ε. αὕτη
6. ταύταις	στ. ταύτην
7. τούτῳ	ζ. τούτων
8. τοῦτον	η. οὗτοι
9. ταύτας	θ. τούτους
10. ταύτη	

7. Βρείτε πώς κάνουν οι παρακάτω δεικτικές αντωνυμίες στον αντίθετο αριθμό, στην ίδια πτώση και γένος, και αντιστοιχίστε τις:

1. τοιοῦτος	α. τοιαῦτα
2. τοιαύτη	β. τοιοῦτω
3. τοιοῦτο(ν)	γ. τοιούτους
4. τοιούτου	δ. τοιοῦτοι
5. τοιαύτης	ε. τοιοῦτο(ν)
6. τοιοῦτον	στ. τοιαῦται
7. τοιοῦτοι	ζ. τοιαύτη
8. τοιούτοις	η. τοιοῦτος
9. τοιαύταις	θ. τοιούτων
10. τοιαῦτα	

8. Βρείτε πώς κάνουν οι παρακάτω δεικτικές αντωνυμίες στον αντίθετο αριθμό, στην ίδια πτώση και γένος, και αντιστοιχίστε τις:

1. ὄδε	α. τάδε
2. ἤδε	β. τῶνδε
3. τόδε	γ. οἶδε
4. τοῦδε	δ. ὄδε
5. τῆσδε	ε. τάσδε
6. τόνδε	στ. τόδε
7. τήνδε	ζ. τῶδε
8. οἶδε	η. τοῦσδε
9. τοῖσδε	θ. αἶδε
10. τάδε	

9. Βρείτε πώς κάνουν οι παρακάτω δεικτικές αντωνυμίες στον αντίθετο αριθμό, στην ίδια πτώση και γένος, και αντιστοιχίστε τις:

1. τοιόσδε	α. τοιόνδε
2. τοιάδε	β. τοιοῖσδε
3. τοιόνδε	γ. τοιαίδε
4. τοιοῦδε	δ. τοιάνδε
5. τοιάσδε	ε. τοιάδε
6. τοιῶδε	στ. τοιοῖδε
7. τοιαίδε	ζ. τοιώνδε
8. τοιοῖσδε	η. τοιάδε
9. τοιάσδε	θ. τοιῶδε
10. τοιάδε	

10. Συμπληρώστε το κενό της κάθε πρότασης μεταφέροντας τη δεικτική αντωνυμία στον κατάλληλο τύπο:

1. Οἱ Ἀθηναῖοι τὴν πόλιν ἐτείχισαν (οὗτος, αὕτη, τοῦτο· δοτ. εν., αρσ.) τῷ τρόπῳ.
2. Τὰς ναῦς ἐκείνων ἔδει (οὗτος, αὕτη, τοῦτο· δοτ. πληθ., θηλ.) συμμείξαι.
3. Ἐγένετο δὲ μετὰ (οὗτος, αὕτη, τοῦτο· αιτ. πληθ., ουδ.) καὶ ἡ ἐπ' Εὐρυμέδοντι ποταμῷ πεζομαχία καὶ ναυμαχία.
4. Ταῦτα πρόφασις (ὄδε, ἦδε, τόδε· γεν. εν., αρσ.) τοῦ πολέμου κατέστη.
5. Οὐκ ἀφανῆ κρινεῖτε τὴν δίκην (ὄδε, ἦδε, τόδε· αιτ. εν., θηλ.) .
6. Ὑμεῖς ἐν τῷ θέρει (ὄδε, ἦδε, τόδε· δοτ. εν., ουδ.) ναυσί τε καὶ πεζῶ εἰσεβάλετε.
7. Οἱ (τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο(ν)· ον. πληθ., αρσ.) οὐ δύνανται πεζὰς στρατὰς πολλακίς ἐκπέμπειν.
8. Καὶ ἄλλοι δὲ τρόποι τινες γεννητικοὶ τῶν (τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο(ν)· γεν. πληθ., θηλ.) φύσεών εἰσιν.
9. Καὶ ἄλλοι, ὧ Σώκρατες, (τηλικοῦτος, τηλικαύτη, τηλικοῦτο(ν)· ον. πληθ., αρσ.) ἐν τοιαύταις συμφοραῖς ἀλίσκονται.
10. Καλὸς ἂν μοι ὁ βίος εἴη (τηλικόσδε, τηλικήδε, τηλικόνδε· δοτ. εν., αρσ.) ἀνθρώπῳ.

Ενότητα 8η

1. Αναδιπλασιασμός

1. Αντιστοιχίστε σε κάθε μία από τις παρακάτω προτάσεις το είδος αναδιπλασιασμού με το οποίο σχηματίζεται το ρήμα τους:

1. Διὰ τούτους ἀνάξια τοῦ στεφανωθῆναι βεβούλευκε. (βουλεύω)	
2. Οὐχ ἰκανῶ σημείω πεπιστεύκασι. (πιστεύω)	
3. Εἰς ἀκρόπολιν τὸν τύραννον αὐτοὶ ταῖς ἑαυτῶν ψήφοις ἰδρύκασιν. (ιδρύω)	
4. Τάδε οὕτως ἔχοντα ἠύρηκας. (εὐρίσκω)	α. χρονική αύξηση
5. Οἱ πλείονες τὰ ὄλπα ἐπὶ τὴν γῆν ἐρρίφεσαν. (ρίπτω)	β. συλλαβική αύξηση
6. Ἡμεῖς ἐφθάρκαμεν τὴν σάρκα. (φθείρω)	γ. απτικός αναδιπλασιασμός
7. Ἐπὶ τοὺς συμμάχους ἐστράτευκε. (στρατεύω)	δ. ανώματος αναδιπλασιασμός
8. Οὐκ ἂν ἐκεῖνος ἐφιλήθη εἰ ἐλάττω χρόνον ἐζήκει. (ζήω-ῶ)	ε. επανάληψη αρχικού συμφώνου + ε
9. Ἀκήκοας, ὦ Μνησίφιλε, ἦν ἔχω γνώμην περὶ πολιτείας. (ἀκούω)	
10. Τὴν ἑαυτῶν ἐλευθερίαν ἀπολωλέκασιν. (ἀπ-όλλυμι)	
11. Εἰ τοῦτον ἐγνώκει, πολὺ ἂν μᾶλλον ἐσεμνύετο. (γιγνώσκω)	
12. Ἐώρακας τὴν γυναῖκα, ἦν με κελεύεις φυλάττειν; (ὀράω-ῶ)	

2. Τα ρήματα των παρακάτω προτάσεων δέχονται στους συντελικούς χρόνους ως αναδιπλασιασμό τη **συλλαβική αύξηση**. Αντιστοιχίστε σε ποια από τις τρεις κατηγορίες ανήκουν:

1. Βραχὺς οὗτος ὁ χρόνος ὃν σοῦ χωρὶς ἔζηκα. (ζήω-ῶ)	
2. Ποσειδῶν ἐξήραγκε τὰς πηγὰς. (ξηραίνω)	
3. Τοῦτο παρ' ἡμῖν ἐψήφισται. (ψηφίζω)	α. δύο σύμφωνα, χωρίς να είναι το πρώτο άφωνο και το δεύτερο υγρό ή ένρικο
4. Περὶ τούτων οὗτος ἔψευσται πρὸς ὑμᾶς. (ψεύδομαι)	
5. Πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων Λακεδαιμόνιοι ἀκρίτους ἀπεκτόνασιν. (ἀπο-κτείνω)	
6. Οἱ πολλοὶ ἐσπουδάκασι περὶ αὐτὰ ὡς ἄριστα ὄντα. (σπουδάζω)	β. τρία σύμφωνα
7. Φάγε τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν ἃ ἔσπαρκας. (σπείρω)	
8. Τῶν νεῶν ἐστρατήγηκε Ἄριστεὺς ὁ Ἄδειμάντου. (στρατηγέω-ῶ)	γ. διπλό σύμφωνο: ζ, ξ, ψ
9. Ἄνω κάτω τοὺς νόμους ἔστροφε. (στρέφω)	
10. Οἱ στρατιῶται ἐσφάλκασι τὰ τῶν πολεμίων. (σφάλλω)	

3. Σε ποια ρήματα ανήκουν οι ρηματικοί τύπων των συντελικών χρόνων στις παρακάτω προτάσεις;

1. Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.	α. οἰκέω-ῶ
2. Οὐκ ἔπεπράχει τὰ ὑπὸ τῆς πόλεως προσταχθέντα.	β. διαρρίπτω
3. Εὐρεῖαν καὶ πλουσίαν πόλιν ᾠκῆκαμεν.	γ. κρίνω
4. Αἱ νῆες πρὸς ἀπόπλουν ἤρκασι τὰ ἰστία.	δ. ζητέω-ῶ
5. Εὐρίσκει ἐκεῖνο ὃ ἐζητήκει.	ε. βλάπτω
6. Διερρίφασι τὰ ὀσῆα πρὸς ὕβριν.	στ. πράττω/πράσσω
7. Ὅμῳμοκα αὐτῷ καὶ ἀνάγκη μοι πείθεσθαι.	ζ. ὄμνυμι
8. Ὁ πολέμιος ἐπὶ τῶν πυλῶν ἐστρατοπέδευκε.	η. σώζω
9. Οὔτοι βεβλάφασι τοὺς ἐξαπατηθέντας.	θ. αἴρω (θ. αρ-)
10. Ἐπτά γραφὰς κέκρικάς με.	ι. στρατοπεδεύω

4. Σε ποια ρήματα ανήκουν οι σύνθετοι ρηματικοί τύποι των συντελικών χρόνων στις παρακάτω προτάσεις;

1. Καὶ τούτων πολλοὶ χεῖρον ἡμῶν ἀπηλλάχασιν.	α. ἐκστρατεύω (ἐκ + στρατεύω)
2. Τοσοῦτον διημαρτήκασιν, ὥστε οὐκ αἰσθάνονται τοῦτο.	β. συμβάλλω (σύν + βάλλω)
3. Τοῖς χρησιμωτάτοις πρὸς τοὺς ἀχρειωτάτους τῶν πολεμίων συμβεβλήκασι διὰ τὴν τοῦ στρατηγοῦ πρόνοιαν.	γ. ἐκκηρύττω/ἐκκηρύσσω (ἐκ + κηρύττω/σσω)
4. Ἀναμνήσω τῶν ῥήσεων ὡς ἔμπροσθεν ἤδη παραγέγραφα.	δ. ἀπαλλάττω/ἀπαλλάσσω (ἀπό + ἀλλάσσω)
5. Ἐν σώματι, κἂν τὸ μικρότατον ἀφέλης, τὸ πᾶν κατεζημίωκας.	ε. συνοικίζω (σύν + οἰκίζω)
6. Διερρίφασι τὰ ὀσῆα πρὸς ὕβριν.	στ. διαμαρτάνω (διὰ + ἀμαρτάνω)
7. Ἐν τοῖς τιμιωτέροις τὸ τιμιώτερον καθίδρυκε ἡ φύσις.	ζ. καταζημιόω-ῶ (κατὰ + ζημιόω)
8. Κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Λυκοῦργος εἰς τὴν Μεσσηνίαν ἐξεστρατεύκει.	η. καθιδρύω (κατὰ + ιδρύω)
9. Οὐκ ἐκκεκήρυχα πολίτην ἄκριτον.	θ. παραγράφω (παρὰ + γράφω)
10. Αἱ θεαὶ αὗται συνωκίκεσαν τὴν πόλιν.	ι. διαρρίπτω (διὰ + ρίπτω)

5. Αντιστοιχίστε τον παρακείμενο και υπερσυντέλικο στον ενεστώτα των παρακάτω ρημάτων που το θέμα τους αρχίζει από δασύ σύμφωνο:

1. φαίνω	
2. φεύγω	α. πεφύλαχα, έπεφυλάχην
3. φυλάττω/φυλάσσω	β. τεθεράπευκα, έτεθεραπεύκην
4. θαυμάζω	γ. κεχειροτόνηκα, έκεχειροτονήκην
5. θεραπεύω	δ. πεφρόνηκα, έπεφρονήκην
6. θνήσκω	ε. τέθνηκα, έτεθνήκην
7. θύω	στ. πέφευγα, έπεφεύγην
8. φρονέω-ώ	ζ. κεχώρευκα, έκεχορεύκην
9. χειροτονέω-ώ	η. κεχώρηκα, έκεχωρήκην
10. χορεύω	θ. πέφαγκα, έπεφάγκην
11. χωρέω-ώ	ι. τεθαύμακα, έτεθαυμάκην
12. χωρίζω	ια. τέθυκα, έτεθύκην
	ιβ. κεχώρικα, έκεχωρίκην

6. Σε ποια ρήματα ανήκουν τα ρήματα των παρακάτω προτάσεων που σχηματίζονται με τον αττικό αναδιπλασιασμό;

1. Περί ὧν σοι πρακτέον ἔστι πρὸς τοὺς Ἑλληνας σχεδὸν ἀκήκοας.	α. ἔρχομαι (θέμα ἔλυθ-)
2. Ἐν τοῖς ἀλείμμασι καὶ λουτροῖς ἑαυτοὺς ἀηλίφασιν.	β. ὀρύπτω/ὀρύσσω (θέμα ὀρυχ-)
3. Οὐ χρὴ ὑμᾶς ἀμελήσαι περὶ ὧν ἐληλύθαμεν δεησόμενοι.	γ. παρελαύνω (θέμα ἔλα-)
4. Ὑμεῖς ὁμωμόκατε δικάσειν οὐ περὶ ὧν ἂν ὁ φεύγων ἀξιοῖ.	δ. ἀπόλλυμαι (θέμα ὀλ-)
5. Πολεμοῦντες ἀπωλοέκεσαν ἀνδρῶν ἰδίων τε καὶ συμμάχων ἑξ δέκα μυριάδας.	ε. ἀλείφω (θέμα αδύνατο ἀλιφ-)
6. Αἰσchrῶς καὶ κακῶς πάντα ταῦτα ὑπὸ τούτων ἀπόλλωλε.	στ. ἐσθίω (θέμα ἔδο-)
7. Βαθεῖαν τάφρον ὀρώρυχεν.	ζ. ἀπόλλυμι (θέμα ὀλε-)
8. Ἐκέλευον ἑμεῖν ἄ ἐδηδόκει κακῶς.	η. ἀκούω (θέμα ἀκο-)
9. Τῶν Ἑλλήνων διενηνόχαμεν οὐ τῷ μεγέθει τῆς πόλεως οὐδὲ τῷ πλήθει τῶν ἀνθρώπων.	θ. διαφέρω (θέμα ἐνεκ-)
10. Εἰς τὸ πρόσθεν παρεληλάκασιν, ὅτι καὶ οἱ πολέμιοι ἐν τῷ πρόσθεν ἦσαν.	ι. ὄμνυμι (θέμα ὄμο-)

2. Οριστική παρακειμένου και υπερσυντελικού ε.φ. βαρύτονων ρημάτων

1. Αφού εντοπίσετε τα ρήματα των παρακάτω προτάσεων, τοποθετήστε τις προτάσεις στη σειρά με την οποία κλίνεται η οριστική παρακειμένου ενεργητικής φωνής:

α/α	προτάσεις
...	i. Πέπεικε τὸν μάντιν λέγειν ταῦτα.
...	ii. Πάντα κακῶς πεπράχασιν.
...	iii. Γέγραφας λόγους ἀξίους ὄντας χάριτος.
...	iv. Συναγαγόντες τοὺς φίλους καὶ δεξιωσάμενοι τεθύκατε τοῖς θεοῖς.
...	v. Λέλυκα τὸ ὑμέτερον πρόβλημα.
...	vi. Ἔσπουδάκαμεν μὴ μειονεκτεῖν τῆς Πλάτωνος φιλοσοφίας.

2. Αφού εντοπίσετε τα ρήματα των παρακάτω προτάσεων, τοποθετήστε τις προτάσεις στη σειρά με την οποία κλίνεται η οριστική υπερσυντελικού ενεργητικής φωνής:

α/α	προτάσεις
...	i. Εὐθύς ἀπελογούμεν ἂν περὶ ὧν ἐδεδιώχει Αἰσχίνης.
...	ii. Διὰ τούτων ἐβεβλάφειν τὴν πόλιν.
...	iii. Καὶ πάλαί ἐπεπόμφεσαν ἐπὶ τοὺς Μαντινέας βοηθεῖν κελεύοντες.
...	iv. Σὺ γὰρ ἐβεβουλεύεις ἐπὶ τῶν τριάκοντα.
...	v. Τοὺς ἡδίκηκόςτας ἐκεκωλύκατε ἐφ' ἡμᾶς στρατεύεσθαι.
...	vi. Ἐκεκελεύκαμεν τούτους ἐπιμελεῖσθαι ὅπως ἂν ὡς τάχιστα ἀπολάβωμεν τὰ χρήματα.

3. Ο παρακειμένος του ρ. **λέγω** κάνει **εἶρηκα**. Να αντιστοιχίσετε σε κάθε πρόταση τον τύπο της οριστικής παρακειμένου που ταιριάζει, σύμφωνα με τις οδηγίες στην παρένθεση:

1. Περὶ τῆς τῶν παιδῶν εὐταξίας (α' εν. ορ. παρακ.)	α. εἶρηκαμεν
2. Τόδε (β' εν. ορ. παρακ.) ὡς ἄγαν νέος.	β. εἶρηκε
3. Τὸ ψήφισμα (γ' εν. ορ. παρακ.) πράττειν τοὺς ὠφληκόςτας κατὰ τούτους τοὺς νόμους.	γ. εἶρηκασιν
4. (α' πληθ. ορ. παρακ.) ὑμῖν πᾶσαν τὴν ἀληθείαν.	δ. εἶρηκας
5. Οὐδὲν περὶ σωτηρίαν ἐν τοσοῦτῳ λόγῳ (β' πληθ. ορ. παρακ.)	ε. εἶρηκα
6. Ὁ στόλος ἐγένετο τοσοῦτος ὅσον οἱ ποιεῖται (γ. πληθ. ορ. παρακ.)	στ. εἶρηκατε

4. Ο υπερσυντέλικος του ρ. **ὄράω-ῶ (=βλέπω)** κάνει **ἐωράκειν**. Να αντιστοιχίσετε σε κάθε πρόταση τον τύπο της οριστικής παρακειμένου που ταιριάζει, σύμφωνα με τις οδηγίες στην παρένθεση:

1. Οὐδεμίαν ἔγωγε πόλιν (α' εν. ορ. υπερσ.) ὑπὸ τῶν ῥητόρων ἀπολλυμένην.	α. ἐωράκεις
2. Ἴσως, ὦ Θεόδωρε, τοὺς ἄνδρας μαχομένους (β' εν. ορ. υπερσ.).	β. ἐωράκεμεν
3. Ἐδίδου δωρεάς ἀπροσδοκίτους οἷς μὴ (γ' εν. ορ. υπερσ.).	γ. ἐωράκεσαν
4. (α' πληθ. ορ. υπερσ.) ὅτι ζῶντί τε καὶ τελευτήσαντι αὕτη κρατίστη αἴρεσις.	δ. ἐωράκετε
5. Εἰ μὴ πολλοὺς ἤδη πρεσβυτέρους (β' πληθ. ορ. υπερσ.) τὰ τῶν νέων ἀμαρτάνοντας, καλῶς ἂν ἐποιεῖσθε τὸν χρόνον κριτήν.	ε. ἐωράκει
6. Οὐ γάρ πω τοιοῦτόν τι (γ. πληθ. ορ. υπερσ.).	στ. ἐωράκειν

5. Συμπληρώστε το κενό μεταφέροντας το ρήμα της παρένθεσης στο κατάλληλο πρόσωπο οριστικής παρακειμένου:

1. Οὔπω γὰρ αὐτοὺς ἢ φύσις λογικούς (παιδεύω, γ' εν. ορ. παρακ.).
2. Τὰ ἀναθήματα εἰς πόλιν (κομίζω, β' εν. ορ. παρακ.).
3. Πολλὰ θηρία (τοξεύω, α' πληθ. ορ. παρακ.).
4. Πολὺν καὶ λαμπρὸν πλοῦτον ἀπὸ τῶν στρατειῶν (ἄθροίζω, γ' πληθ. ορ. παρακ.).
5. Σωκράτη (ἀποκτείνω, β πληθ. ορ. παρακ.).
6. Παρ' ἐκείνων φόρους οὐκ (ἐπιζητῶ, α' εν. ορ. παρακ.).

6. Συμπληρώστε το κενό μεταφέροντας το ρήμα της παρένθεσης στο κατάλληλο πρόσωπο οριστικής υπερσυντελικού:

1. Τὸν ὕπαρχον τῆς ἀρχῆς (παραλύω, α' εν. ορ. υπερσ.).
2. Τοὺς γὰρ Ἀθηναίους (ἐλπίζω, γ' εν. ορ. υπερσ.) ἴσως ἂν ἐπεξελεθεῖν.
3. (στρατεύω, β' εν. ορ. υπερσ.) μὲν γὰρ αὐτός ὑπαίθριος.
4. Ποτίδαιαν ἡμεῖς (ἀποικίζω, α' πληθ. ορ. υπερσ.) ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις.
5. Ὑμεῖς οὐδὲν (συμβουλευώ, β' πληθ. ορ. υπερσ.) τοῖς παισὶ κοινωφελές.
6. Οὔτοι (παρασκευάζω, γ' πληθ. ορ. υπερσ.) τοὺς περικύρους πάντας ἔχθρας ἢ φιλίας ἐγγυτέρω.

3. Οριστική παρακειμένου και υπερσυντελικού ε.φ. αφωνόληκτων βαρύτονων ρημάτων

1. Σε ποια κατηγορία αφωνόληκτων ρημάτων ανήκουν οι παρακάτω παρακειμένοι και υπερσυντελικοί οριστικής ε.φ. βαρύτονων ρημάτων;

1. Ἄλλους πέπεικα συμμαθητάς μοι φοιτᾶν πρεσβύτας. (πείθω)	
2. Γράμματα πάλαι πρὸς ἡμᾶς ἐπεπέμφεις. (πέμπω)	
3. Πᾶσιν ἀνθρώποις δειλιάν ὠνείδικε. (ὀνειδίζω)	
4. Παῖδας πολλῶν ἐτετρόφει. (τρέφω)	α. ουρανικόληκτο (χαρακτήρας κ, γ, χ)
5. Ταῦτα πάντα διὰ βραχεῖ διεπεπράχετε. (διαπράττω - θέμα πραγ-)	β. χειλικόληκτο (χαρακτήρας π, β, φ)
6. Καὶ ἐν Ῥώμῃ ἀνελθόντες κεκηρύχασιν. (κηρύττω, θέμα: κηρυκ-)	γ. οδοντικόληκτο (χαρακτήρας τ, δ, θ)
7. Τῶνδε τὰς ρίνας ἐκεκόφετε. (κόπτω)	
8. Εἷς τε τὸ στράτευμα τοὺς ἀκμαιοτάτους ταῖς ἡλικίαις τετάχαμεν. (τάττω, θέμα: ταγ-)	
9. Οἱ πρέσβεις χρυσοῦν στέφανον ἐκεκομίκεσαν τῷ βασιλεῖ. (κομίζω)	
10. Κεκαλύφαμεν τὴν ὄψιν τῆς γῆς. (καλύπτω)	

2. Ποια είναι η σωστή κατάληξη οριστικής παρακειμένου στο αφωνόληκτο ρήμα της παρακάτω πρότασης;

α/α	πρόταση	α	β	γ
1.	Τὰ μικρὰ συμφέροντα τῆς πόλεως (φυλάττω).	πεφύλαφα	πεφύλακα	πεφύλαχα
2.	Σὺ τὸν ἄνδρα (θάπτω).	τέθαχας	τέθακας	τέθαφας
3.	Ἀλκιβιάδης (διώκω) ἔχων τοὺς ἵππείας.	δεδίωφε	δεδίωκε	δεδίωχε
4.	Πᾶσαν ἀγγεμάχου παρατάξεως τέχνην (γυμνάζω).	γεγυμνάχαμεν	γεγυμνάκαμεν	γεγυμνάφαμεν
5. (συνθλίβω) τὸν πόρον δι' οὗ ἡ ἀναπνοή γίνεται.	συντεθλίχατε	συντεθλίκατε	συντεθλίφατε
6.	Οἱ δ' ἐκ τοῦ ἄστεος πλείστους ὄσους τοὺς ὀπλιτεύοντας (συλλέγω).	συνειλόχασι	συνειλόφασι	συνειλόκασι

3. Ποια είναι η σωστή κατάληξη οριστικής υπερσυντελικού στο αφωνόληκτο ρήμα της παρακάτω πρότασης;

α/α	πρόταση	α	β	γ
1.	Περί λόγους καὶ φιλοσοφίαν (σπουδάζω).	ἐσπουδάφειν	ἐσπουδάκειν	ἐσπουδάχειν
2.	Τὴν κεφαλὴν τοῦ πατρὸς (ἐσθίω).	ἐδηδόκεις	ἐδηδόχεις	ἐδηδόφεις
3.	Περί τῶν ὀνομάτων (ἐρίζω).	ἠρίφει	ἠρίκει	ἠρίχει
4.	Πῶς ἐκ τῆς ὁδοῦ (ἀπαλλάσσω).	ἀπηλλάκεμεν	ἀπηλλάχεμεν	ἀπηλλάφεμεν
5.	Εἰς ἀκοσμίαν τὸν λόγον (τρέπω).	ἐτετρόκετε	ἐτετρόχετε	ἐτετρόφετε
6.	Οἱ βάρβαροι τὴν ἔξοδον (κλέπτω).	ἐκεκλόχεσαν	ἐκεκλόκεσαν	ἐκεκλόφεσαν

4. Συμπληρώστε το κενό με τον κατάλληλο τύπο του αφωνόληκτου ρήματος, σύμφωνα με τις οδηγίες στην παρένθεση:

1.	Οἱ δὲ μυστήρια πεποιήκασι καὶ τοὺς Ἑρμᾶς (περικόπτω, γ' πληθ. ορ. παρακ.) καὶ περὶ πάντας τοὺς θεοὺς ἠσεβήκασιν.
2.	Ἐπανελθῶν εἰς Ἀθήνας (διατρίβω, γ' εν. ορ. παρακ.) ἐν Ἀκαδημείᾳ.
3. (κηρύττω, α' πληθ. ορ. παρακ.) ἀριστήσαντας τοὺς στρατιώτας σὺν τοῖς ὀπλοῖς ἐξιέναι.
4.	Τοὺς ἄλλους συμμάχους κατὰ τὸ ἄλλο τεῖχισμα ἤδη (διατάττω, β' πληθ. ορ. παρακ.).
5. (ἀναπαίθω, γ' πληθ. ορ. παρακ.) τοῦτον ἐλευθεροῦν τὴν πόλιν.
6.	Οὐκ ὀλίγους ὑμῶν ἐγὼ (σώζω, α' εν. ορ. υπερσ.).
7.	Τούτων ἕνια (φράζω, β' εν. ορ. υπερσ.) τὸν αὐτὸν τρόπον ὄνπερ πρότερον.
8.	Ἡ βουλή διεγνώκει καὶ ὁ δῆμος (ἐπιψηφίζω, γ' εν. ορ. υπερσ.) τὸ κράτος τῆς ἀρχῆς ἐνὶ δοθῆναι.
9.	Δίσκου βολὴν (ἀναρρίπτω, α' πληθ. ορ. υπερσ.) τὸ κράτος τῆς ἀρχῆς ἐνὶ δοθῆναι.
10.	Χρήματα (εἰσπράττω, β' πληθ. ορ. υπερσ.) τοὺς Μυτιληναίους βία ἀφελόμενοι.
11.	Πέπλοισ νεκρὸν (κρύπτω, γ' πληθ. ορ. υπερσ.).

Ενότητα 9η

Γ' κλίση ουσιαστικών

α. καταληκτικά διπλόθεμα φωνηεντόληκτα σε -ις (γεν. -έως)

1. Να τοποθετήσετε τις παρακάτω προτάσεις στη σειρά με την οποία κλίνεται σε ενικό και πληθυντικό το τριτόκλιτο ουσιαστικό **ἡ δύναμις**:

α/α	προτάσεις
...	i. Ὡς μέγιστη δύναμι θεῶν.
...	ii. Χρῆ σκοπεῖν καὶ τὰς φύσεις καὶ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς χρήσεις τῶν πραγμάτων.
...	iii. Τὴν τῆς πόλεως δύναμιν καθ' ἡμέραν ἔργῳ θεώμεθα.
...	iv. Ὡς ὠφέλιμα δυνάμεις.
...	v. Φαίνονται δὲ οὐδὲ ἐνταῦθα πάσῃ τῇ δυνάμει χρησάμενοι.
...	vi. Τῆς δυνάμεως τῆς πολλῆς ἐστερήθησαν.
...	vii. Ἡ τῶν Ἐπιδαμνίων δύναμις μεγάλη καὶ πολυάνθρωπος ἐγένετο.
...	viii. Δισχίλιοι ἵππεῖς ἄνευ τῶν πολιτικῶν δυνάμεων συνήχθησαν.
...	ix. Οὗτος βοηθήσει καὶ δυνάμεσι καὶ χρήμασι καὶ βέλεσι καὶ ὄπλοις.
...	x. Πολλάκις μικραὶ δυνάμεις μεγάλας τὰς ῥοπὰς ἐποίησαν.

2. Αντιστοιχίστε τις παρακάτω προτάσεις τους πτωτικούς τύπους των τριτόκλιτων καταληκτικών διπλόθεμων φωνηεντόληκτων ουσιαστικών σε **-ις**, γεν. **-εως**:

1. Αὕτη ἐστὶν ἡ τοῦ φαρμάκου.	
2. Προεῖπε ὡς μηδεὶς κινήσοιτο ἐκ τῆς	α. κρίσει
3. Πρὸς τὰ βελτίονα τῇ τοὺς νέους κατευθύνωμεν.	β. κρίσεων
4. Βούλομαι ἐκ πολλῶν σε πεισθῆναι ῥαδίαν εἶναι τὴν	γ. δυνάμεις
5. Ὡς, ἀξία λόγου.	δ. πόλι
6. Ἀπὸ τούτων δόξαι καὶ τιμαὶ καὶ (ἡ δύναμις) συνέβαινον τῇ πόλει.	ε. δρᾶσις
7. Τῇ πόλει πολλάκις μετεμέλησε τῶν τῶν μετ' ὀργῆς γενομένων.	στ. ὕβρεις
8. Ταύταις ταῖς τοὺς ἄλλους πείθομεν.	ζ. στάσεις
9. Οὕτω πᾶσα ἰδέα κατέστη κακοτροπίας διὰ τὰς τῷ Ἑλληνικῷ.	η. πίστεσι
10. Ὡς (ἡ ὕβρις) παίδων καὶ αἰσχύναι γυναικῶν καὶ ἀρπαγαὶ χρημάτων.	θ. τάξεως
	ι. πρᾶξιν

3. Επιλέξτε το σωστό τύπο του τριτόκλιτου ουσιαστικού σε **-ις** (γεν. **-εως**) για το κενό της παρακάτω πρότασης:

α/α	πρόταση	α	β	γ
1.	Ἡ ὀρθὴ τῆς ἐπιπέδου (ἡ βάσις , γεν. εν.) ἐκ τῶν τριγῶνων συνέστηκε.	βάσης	βάσεως	βᾶσης
2.	Ταῦτα εἴρηται καὶ πρόσθεν ἐν τῆδε τῇ (ἡ ρήσις , δοτ. εν.) .	ρήσει	ρήσει	ρήσιν
3.	Διὰ τῶν σκληρῶν αἰ̅̅̅ πληγαὶ (ἡ θλίψις , αιτ. εν.) καὶ θλάσιν ποιοῦσιν.	θλίψει	θλίψιν	θλίψιν
4.	Τὴν Πελοπόννησον μεστήν (ἡ στάσις , γεν. πληθ.) καὶ πολέμων ἐποίησαν.	στασῶν	στασέων	στάσεων
5.	Τὰ ἐπιτηδεύματα οὐ τὰ αὐτὰ ἀποδοτέα ταῖς αὐταῖς (ἡ φύσις , δοτ. πληθ.);	φύσαις	φύσεσιν	φύσοις
6.	Ἀναχωροῦσι πρὸς τὰς δύο (ἡ τάξις , αιτ. πληθ.) ἄς κατέλιπον παρὰ τοῖς σκευοφόροις.	τάξεις	τάξας	τάξεσι
7.	Τῇ οἰκείᾳ μόνον (ἡ δύναμις , δοτ. εν.) περιγίγονται.	δυνάμει	δύναμει	δυνάμη
8.	Τούτους νικήσας μάχη εὐθύς τὴν (ἡ ὑβρις , αιτ. εν.) ἔπαυσε.	ὑβρην	ὑβρη	ὑβριν
9.	Καὶ τὰ ἡρῶα πάντα πλὴν τῆς (ἡ ἀκρόπολις , γεν. εν.) ὤκησαν.	ἀκρόπολις	ἀκροπόλεως	ἀκροπόλεος
10.	Πολλὰ τὰ ἐξείργοντά ἐστιν ἐν ταῖς μάχαις πρὸς τὰς διὰ φωνῆς (ἡ δήλωσις , αιτ. πληθ.) .	δηλώσεις	δηλώσας	δηλώσεσι

4. Επιλέξτε αν είναι σωστός ή λάθος ο γραμματικός τύπος του τριτόκλιτου ουσιαστικού σε **-ις** (γεν. **-εως**) στην παρακάτω πρόταση:

1.	Καίπερ τοσοῦτον πλεονεκτοῦσης τῆς ποίησης ἀποπειρατέον ἐστὶ τῶν λόγων. (ἡ ποίησις)	
2.	Μοῖρα οὖν καὶ Εἰλείθυια ἡ Καλλονὴ ἐστὶ τῇ γενέσει . (ἡ γένεσις)	α. σωστό
3.	Ξένος τῷ μάντη ἐγένετο. (ὁ μάντις)	
4.	Εἰκάζονται τὴν δύναμιν τῆς πόλεως ἀπὸ τῆς φανεραῆς ὄψης. (ἡ ὄψις)	β. λάθος
5.	Ῥῆξις ἐν ταῖς τοιαύταις πτώσαις γίνεταί. (ἡ πτώσις)	
6.	Συλλήβδην σκόπει περὶ πασῶν τῶν αἰσθήσεων. (ἡ αἴσθησις)	
7.	Οἱ δυνατώτεροι προσεποιοῦντο ὑπηκόους τὰς ἐλλάσους πόλας. (ἡ πόλις)	

5. Συμπληρώστε το κενό μεταφέροντας το ουσιαστικό στη σωστή πτώση, σύμφωνα με τις οδηγίες στην παρένθεση:

-
1. Φορεῖ ἀσπίδα ἐπίσημον (ὄφισ, αιτ. εν.) ἔχουσιν.
 2. Ὡ Θησεῦ, σὸς ἰκέτης καὶ (πόλις, γεν. εν.) ἦκω.
 3. Καθίζουσιν ἐπὶ τὸν βωμὸν ἰκέται τὸν ἐν τῇ (ἀκρόπολις, δοτ. εν.) .
 4. Οὐ βούλομαι τὸν (μάντις, αιτ. εν.) ἀντειπεῖν κακῶς.
 5. Καὶ σὺ, ὦ , (πρύτανις, κλητ. εν.) ἐπιψήφιζε καὶ γνώμας προτίθει αὐθις Ἀθηναίοις.
 6. Οἱ (μάντις, ον. πληθ.) ἔφασαν ἄμεινον εἶναι καταβαίνειν ἐκ τοῦ χωρίου.
 7. Ὅφειλει τῶν (πρύτανις, γεν. πληθ.) ἕκαστος χιλίας δραχμάς ἱερὰς τῇ Ἀθηνᾶ.
 8. Ἡ κατὰ θάλατταν ἀρχὴ οὐδὲν διαφέρει τῶν μοναρχιῶν οὔτε τοῖς πάθεσιν οὔτε ταῖς (πρᾶξις, δοτ. πληθ.) .
 9. Οὐ χρὴ τὰς ὄψεις τῶν πόλεων μᾶλλον σκοπεῖν ἢ τὰς (δύναμις, αιτ. πληθ.) .
 10. Ὡ δωρίδες (πόλις, κλητ. πληθ.) αἴπερ καὶ πρὸς τὴν Λακεδαιμονίων τὸ πρῶτον ἀρχομένου τοῦ πολέμου ξυμμαχίαν ἐτάχθητε.
-

6. Αντιστοιχίστε στους παρακάτω τύπους τριτόκλιτων φωνηεντόληκτων διπλόθεμων καταληκτικών ουσιαστικών σε **-ις** (γεν. **-εως**) την ίδια πτώση στον αντίθετο αριθμό:

-
1. ἡ δῆλωσις	α. τῆς δηλώσεως
2. τὴν δῆλωσιν	β. τὴν δῆλωσιν
3. τῶν δηλώσεων	γ. αἱ δηλώσεις
4. ὦ δῆλωσι	δ. τὰς δηλώσεις
5. τὰς δηλώσεις	ε. ὦ δηλώσεις
-

7. Αντιστοιχίστε στους παρακάτω τύπους τριτόκλιτων φωνηεντόληκτων διπλόθεμων καταληκτικών ουσιαστικών σε **-ΙΣ** (γεν. **-ΕΩΣ**) την ίδια πτώση στον αντίθετο αριθμό:

1. οί πρυτάνεις	α. τῷ πρυτάνει
2. τῶν πρυτάνεων	β. ὁ πρύτανις
3. τοῖς πρυτάνεσιν	γ. τοὺς πρυτάνεις
4. τὸν πρύτανιν	δ. ᾧ πρυτάνει
5. ᾧ πρύτανι	ε. τοῦ πρυτάνεως

8. Αντιστοιχίστε στους παρακάτω τύπους τριτόκλιτων φωνηεντόληκτων διπλόθεμων καταληκτικών ουσιαστικών σε **-ΙΣ** (γεν. **-ΕΩΣ**) την ίδια πτώση στον αντίθετο αριθμό:

1. τῆς πράξεως	α. ᾧ πράξι
2. τῇ πράξει	β. τὰς πράξεις
3. τὴν πράξιν	γ. ταῖς πράξεσιν
4. ᾧ πράξεις	δ. ἡ πράξις
5. αἱ πράξεις	ε. τῶν πράξεων

9. Αντιστοιχίστε στους παρακάτω τύπους τριτόκλιτων φωνηεντόληκτων διπλόθεμων καταληκτικών ουσιαστικών σε **-ΙΣ** (γεν. **-ΕΩΣ**) την ίδια πτώση στον αντίθετο αριθμό:

1. τῶν αἰσθήσεων	α. τὴν αἴσθησιν
2. ταῖς αἰσθήσεσιν	β. τῆς αἰσθήσεως
3. τὰς αἰσθήσεις	γ. τῶν αἰσθήσεων
4. τῇ αἰσθήσει	δ. τῇ αἰσθήσει
5. τῆς αἰσθήσεως	ε. ταῖς αἰσθήσεσιν

10. Αντιστοιχίστε στους παρακάτω τύπους τριτόκλιτων φωνηεντόληκτων διπλόθεμων καταληκτικών ουσιαστικών σε **-ις** (γεν. **-εως**) την ίδια πτώση στον αντίθετο αριθμό:

1. ἡ ὕβρις	α. τὴν ὕβριν
2. τῆς ὕβρεως	β. τῶν ὕβρεων
3. τὰς ὕβρεις	γ. αἱ ὕβρεις
4. τῆ ὕβρει	δ. ᾧ ὕβρει
5. ᾧ ὕβρι	ε. ταῖς ὕβρεσιν

β. καταληκτικά μονόθεμα φωνηεντόληκτα σε -εὺς (γεν. -έως)

1. Να τοποθετήσετε τις παρακάτω προτάσεις στη σειρά με την οποία κλίνεται σε ενικό και πληθυντικό το τριτόκλιτο ουσιαστικό: **ὁ βασιλεύς**:

α/α	προτάσεις
...	i. Ἐπὶ Κέκροπος καὶ τῶν πρώτων βασιλέων ἡ Ἄπτική ἐς Θησέα αἶει κατὰ πόλεις ᾠκεῖτο.
...	ii. Ταύτης τῆς χώρας ἦρχε δόντος βασιλέως αὐτῶ.
...	iii. Παρελθὼν Ἀρχίδαμος ὁ βασιλεύς αὐτῶν ἔλεξε τοιάδε.
...	iv. Εὐνοίας ὄχλων βασιλεῦσι καὶ δυνάσταις τεκμήριόν ἐστι ὑπερβολὴ τιμῶν.
...	v. Ὡ τύραννοι καὶ βασιλεῖς, πάντων ἀγαθῶν ἐστε κύριοι.
...	vi. Μόνον Σπαρτιάταις ἐκ μιᾶς οἰκίας συνέβη δύο σχεῖν βασιλέας.
...	vii. Μακάριοί ἐστε ὑμεῖς οἱ βασιλεῖς.
...	viii. Ἐγὼ, βασιλεῦ Λυδῶν, ἀφίγμαι εἰς τὴν τῶν Ἑλλήνων διδαχθησόμενος ἦθη τὰ τούτων καὶ ἐπιτηδεύματα.
...	ix. Τισαφέρνης βασιλεῖ Δαρείῳ τῷ Ἀρταξέρξου στρατηγὸν ἦν.
...	x. Αἴγυπτος πάλιν ὑπὸ βασιλέα ἐγένετο.

2. Αντιστοιχίστε τις παρακάτω προτάσεις τους πτωτικούς τύπους των τριτόκλιτων καταληκτικών μονόθεμων φωνηεντόληκτων ουσιαστικών σε **-εύς**, γεν. **-έως**:

1. Ἐλθὼν ὁ ἠύχετο ἐκείνοις τοὺς θεοὺς δοῦναι τὴν Τροίαν ἐλεῖν.	
2. Ἔργον τοῦ δαμάζειν τὸν ἵππον καὶ ἀφηνιάζοντα ἐπιστομίζειν.	α. γραμματεῖ
3. Ταῦτα εἰπὼν δίδωσιν ἀναγνῶναι ψήφισμα τῷ	β. ἱππέως
4. Τὸν μετακαλεσάμενος, ξυρεῖν ἐκείνῳ τὸ γένειον παρέδωκε.	γ. γονεῦ
5. ὦ προσφιλέστατε.	δ. βασιλέων
6. Πεισθέντες οἱ ἄνδρας ἐξέπεμψαν ἐνόπλους.	ε. ἱππέας
7. Μιμοῦ τὰ τῶν ἦθη.	στ. Πλαταιεῖς
8. Ἀχρεῖος ὅλως ὁ ἄνθραξ διὰ τὸ πηδᾶν καὶ σπινθηρίζειν πλὴν τοῖς	ζ. χαλκεῦσιν
9. Βοιωτοὶ μέρος μὲν τὸ σφέτερον καὶ τοὺς παρείχοντο Πελοποννησίοις ξυστρατεύειν.	η. Μεγαρεῖς
10. ὦ ἄνδρες (Πλαταιεὺς), δίκαια λέγετε.	θ. ἱερεὺς
	ι. κουρέα

3. Επιλέξτε τους σωστούς τύπους του τριτόκλιτου ουσιαστικού σε **-εύς** (γεν. **-έως**) για το κενό της παρακάτω πρότασης:

α/α	πρόταση	α	β	γ
1.	Ὄντος γὰρ (ὁ γονεύς, γεν. εν.) ἔστι καὶ τέκνον.	γονέως	γονέου	γονέος
2.	Ὄναρ ἢ θεὸς Ἀρισταγόρα τῷ τοῦ δήμου (ὁ γραμματεὺς, δοτ. εν.) παρέστη.	γραμματεῖ	γραμματέα	γραμματεῖ
3.	Πολλοὺς ἐφόνευσε τῶν πολιτῶν καὶ τὸν (ὁ ἱερεὺς, αιτ. εν.) τοῦ Ἀπόλλωνος.	ἱερέαν	ἱερέα	ἱερεύν
4.	Τῶνδὲ σε δεήσει ἀπέχεσθαι, ὦ Σώκρατες, τῶν σκυτέων καὶ τῶν τεκτόνων καὶ τῶν (ὁ χαλκεύς, γεν. πληθ.).	χαλκῶν	χαλκεῶν	χαλκέων
5.	Ἐπορεύοντο κατὰ γῆν πρὸς τὴν Ποτείδαιαν (ὁ ἱππεύς, δοτ. πληθ.) ἑξακοσίοις Μακεδόνων.	ἱππεῦσιν	ἱππεύσιν	ἱπποῖς
6.	Οὐκ ὀρθῶς οἴονται τοὺς Λακεδαιμονίων (ὁ βασιλεύς, αιτ. πληθ.) μὴ μῖα ψήφῳ προστίθεσθαι ἐκάτερον, ἀλλὰ δυοῖν.	βασιλεῖς	βασιλέας	βασιλεῦς
7.	Ἐπεκρύφθη ἐς σκάφος (ὁ ἀλιεύς, γεν. εν.) .	ἀλιέως	ἀλιῶς	ἀλιοῦ
8.	Θεόπομπος Σισύφου φησὶ τοῦ Φαρσαλίου κόλακα καὶ ὑπηρέτην γενέσθαι Ἀθηναίων τὸν (ὁ ἑρετριεύς, αιτ. εν.).	ἑρετριέα	ἑρετριον	ἑρετριᾶ
9.	Πρὸς Καρυστίους αὐτοῖς ἄνευ τῶν ἄλλων (ὁ Εὐβοεύς, γεν. πληθ.) πόλεμος ἐγένετο.	Εὐβοῶν	Εὐβοέων	Εὐβῶν
10.	Τοὺς μὲν Χαλκιδέας λέγεται κτίσαι Νάξον τοὺς δὲ (ὁ Δωριεύς, αιτ. πληθ.) Μέγαρα τὴν Ἰβλαν πρότερον καλουμένην.	Δωριᾶς	Δωριεῖς	Δωριέας

4. Συμπληρώστε το κενό μεταφέροντας το ουσιαστικό στη σωστή πτώση, σύμφωνα με τις οδηγίες στην παρένθεση:

1. Φησὶ ὑπὸ (γονεύς, γεν. εν.) ἴδιου εἰς ἀργυρίου λόγον ἀδικεῖσθαι.
2. Λέγεται τοὺς Κροτωνιάτας κελεῦσαι τῷ (γραφεύς, δοτ. εν.) ποιῆσαι τὴν Ἑλένην ὑπερκαλλῆ.
3. Δεῖ ἐγγράψαι τὸ ψήφισμα τὸν (γραμματεὺς, αιτ. εν.) τοῦ δήμου ἐν στήλαις δύο.
4. Καὶ τούτων ἔδειξα ἕκαστον ἔθνος ἰσόψηφον γιγνόμενον, ἐκ τῶν Ἰώνων τὸν (Ἐρετριεύς, αιτ. εν.) καὶ Πριηνέα τοῖς Ἀθηναίοις.
5. Οὐκ ἀδίκως, (χαλκεύς, κλητ. εν.), τὸν πόδα χωλὸν ἔχεις.
6. Καὶ ταῦτα πάντες ἴσασι οἱ (ἵππεύς, ον. πληθ.).
7. Εἰς τοῦτον τὸν πόλεμον (Δωριεύς, γεν. πληθ.) οὐδεὶς ἦλθεν ἡμῖν συμπολεμήσων.
8. Οὗτος τοῖς (ἀλιεύς, δοτ. πληθ.) ὁ πᾶς πόρος, οὗτος ὁ πλοῦτος.
9. Ἡ μηχανὴ ἐπὶ μέγα κατέσεισε καὶ τοὺς (Πλαταιεύς, αιτ. πληθ.) ἐφόβησε.
10. Ὡ Λακεδαιμόνιοι (βασιλεύς, κλητ. πληθ.) κατὰ γένος ἀρχὴν ἄρχετε.

5. Αντιστοιχίστε στους παρακάτω τύπους τριτόκλιτων φωνηεντόληκτων μονόθεμων καταληκτικών ουσιαστικών σε **-εύς** (γεν. **-έως**) την ίδια πτώση στον αντίθετο αριθμό:

1. ὁ ἵππεύς	α. τῶν ἵππέων
2. τοῦ ἵππέως	β. τὸν ἵππέα
3. τῷ ἵππεϊ	γ. ὧ ἵππεῦ
4. τοὺς ἵππέας	δ. τοῖς ἵππεῦσι(ν)
5. ὧ ἵππεῖς	ε. οἱ ἵππεῖς

6. Αντιστοιχίστε στους παρακάτω τύπους τριτόκλιτων φωνηεντόληκτων μονόθεμων καταληκτικών ουσιαστικών σε **-εύς** (γεν. **-έως**) την ίδια πτώση στον αντίθετο αριθμό:

1. οἱ βασιεῖς	α. τοὺς βασιλέας
2. τῶν βασιλέων	β. τοῦ βασιλέως
3. τοῖς βασιλεῦσι(ν)	γ. ὁ βασιλεύς
4. τὸν βασιλέα	δ. τῷ βασιλεῖ
5. ὧ βασιλεῦ	ε. ὧ βασιλεῖς

7. Αντιστοιχίστε στους παρακάτω τύπους τριτόκλιτων φωνηεντόληκτων μονόθεμων καταληκτικών ουσιαστικών σε **-εύς** (γεν. **-έως**) την ίδια πτώση στον αντίθετο αριθμό:

1. ὁ Πλαταιεύς	α. τῶν Πλαταιέων - Πλαταιῶν
2. τοῦ Πλαταιέως - Πλαταιῶς	β. οἱ Πλαταιεῖς
3. τῷ Πλαταιεῖ	γ. τὸν Πλαταιέα - Πλαταιᾶ
4. τοὺς Πλαταιέας - Πλαταιᾶς	δ. ὦ Πλαταιεῦ
5. ὦ Πλαταιεῖς	ε. τοῖς Πλαταιεῦσι(ν)

8. Αντιστοιχίστε στους παρακάτω τύπους τριτόκλιτων φωνηεντόληκτων μονόθεμων καταληκτικών ουσιαστικών σε **-εύς** (γεν. **-έως**) την ίδια πτώση στον αντίθετο αριθμό:

1. οἱ Εὐβοεῖς	α. τῷ Εὐβοεῖ
2. τῶν Εὐβοέων - Εὐβοῶν	β. τοὺς Εὐβοέας - Εὐβοᾶς
3. τοῖς Εὐβοεῦσι(ν)	γ. ὦ Εὐβοεῖς
4. τὸν Εὐβοέα - Εὐβοᾶ	δ. ὁ Εὐβοεύς
5. ὦ Εὐβοεῦ	ε. τοῦ Εὐβοέως- Εὐβοῶς

9. Αντιστοιχίστε στους παρακάτω τύπους τριτόκλιτων φωνηεντόληκτων μονόθεμων καταληκτικών ουσιαστικών σε **-εύς** (γεν. **-έως**) την ίδια πτώση στον αντίθετο αριθμό:

1. ὁ ἱερεύς	α. οἱ ἱερεῖς
2. τῷ ἱερεῖ	β. τὸν ἱερέα
3. τῶν ἱερέων	γ. τοῖς ἱερεῦσι(ν)
4. τοὺς ἱερέας	δ. ὦ ἱερεῦ
5. ὦ ἱερεῖς	ε. τοῦ ἱερέως

10. Επιλέξτε αν είναι σωστός ή λάθος ο γραμματικός τύπος του τριτόκλιτου ουσιαστικού σε -**εύς** (γεν. -**έως**) στις παρακάτω προτάσεις:

1. Ὀλίγω πρότερον ἠκούσατε ἀναγιγνώσκοντος τοῦ γραμματέως. (ὁ γραμματεὺς)	
2. Ἰκέτευσε μὴ δοῦναι αὐτὴν τῷ τοῦ ἀδελφοῦ φονέα. (ὁ φονεὺς)	
3. Ὁ τούτου παῖς τὸν τοκέαν ἐμιμεῖτο. (ὁ τοκεὺς)	
4. Δρύινε Ἀχαρνεῦ, ἀναίσθητε. (ὁ Ἀχαρνεὺς)	α. σωστό
5. Εἰσὶ διπτοὶ δῆμοι Παιανιῶν. (ὁ Παιανιεὺς)	
6. Εἰσηγήσατο ἐφόρους τοῖς βασιλεῖσι παραζευγνύναι. (ὁ βασιλεὺς)	β. λάθος
7. Τούτους τε τοίνυν τοὺς κληρωτοὺς βασιλέας ἅμα καὶ ἱερεῖς σκεπτέον. (ὁ ἱερεὺς)	
8. Τοῦτο τοὺς Πλαταιῖς τᾶλλα διαφυγόντας ἐλαχίστου ἐδέησε διαφθεῖραι. (ὁ Πλαταιεὺς)	
9. Τὸν χρησμὸν λαμβάνει παρὰ τοῦ ἱερέα ὁ μαντευόμενος. (ὁ ἱερεὺς)	
10. Μελισσοτρόφου Σαλαμῖνος, ὃ βασιλέα Τελαμῶν. (ὁ βασιλεὺς)	

γ. ουδέτερα ακατάληκτα μονόθεμα οδοντικόληκτα σε -α (γεν. -ατος)

1. Να τοποθετήσετε τις παρακάτω προτάσεις στη σειρά με την οποία κλίνεται σε ενικό και πληθυντικό το τριτόκλιτο ουσιαστικό **τὸ σῶμα**:

α/α	προτάσεις
...	i. Τὸ μὲν αἰσχρὸν τοῦ λόγου ἔφυγον, τὸ δὲ ἔργον τῷ σώματι ὑπέμειναν.
...	ii. Καὶ τὸ μὲν ἕξωθεν ἀππομένῳ σώμα οὔτε ἄγαν θερμὸν ἦν οὔτε χλωρόν.
...	iii. Τὰ σώματα ἀκήδευτα ἦν.
...	iv. Τοῖς μὲν σώμασιν ἀλλοτριωτάτοις ὑπὲρ τῆς πόλεως χρῶνται, τῇ δὲ γνώμῃ οἰκειοτάτῃ ἐς τὸ πράσσειν τι ὑπὲρ αὐτῆς.
...	v. Ὡ σώματα ἐγκρατέστατα καὶ ἀλκιμώτατα.
...	vi. Νομίζω ἀγαθὸν πολίτην εἶναι ὅς ἂν καὶ τοῦ σώματός τι καὶ τῆς οὐσίας προνοῆται.
...	vii. Κοινῇ γὰρ τὰ σώματα διδόντες ἰδίᾳ τὸν ἀγήρων ἔπαινον ἐλάμβανον.
...	viii. Περὶ πολλῶν σωμάτων καὶ χρημάτων καὶ πόλεων καὶ δόξης βουλευόμεν.
...	ix. Ὡ σώμα καλλωπισμένον.
...	x. Τὸ μὲν σώμα τοῖς πόνοις ἐγύμναζεν, τῇ δὲ ψυχῇ τοὺς κινδύνους ὑπέμενε.

2. Αντιστοιχίστε στις παρακάτω προτάσεις τους πτωτικούς τύπους των τριτόκλιτων ακατάληκτων μονόθεμων οδοντικόληκτων ουσιαστικών σε **-α**, γεν. **-ατος**:

1. ἔς αἰεὶ ξύγκειται.	
2. Προελθὼν ἀπὸ τοῦ ἐπὶ βῆμα ὑψηλὸν πεποιημένον ἔλεγε τοιάδε.	α. κρίματα (αιτ.)
3. Δαρείος τὰ ὄπλα καὶ τὸν κἀνδυν ἀπέλιπεν ἐπὶ τῷ	β. δρᾶμα (αιτ.)
4. Ἐδίδαξε τὸ Σοφοκλέους	γ. γράμματα (κλητ.)
5. Ὡ θαλάσσης μέλαν.	δ. ἄρματι
6. Τὰ παρέστηκε τοῖς βωμοῖς.	ε. κλημάτων
7. Καταπίνουσιν ἀφέψημα χλωρῶν ἀμπέλου .	στ. κτήμα (ονομ.)
8. Ἐν μὲν εἰρήνῃ καὶ ἀγαθοῖς αἶ τε πόλεις καὶ οἱ ἰδιῶται ἀμείνους τὰς γνώμας ἔχουσιν.	ζ. πράγμασι
9. Οὐκ ἤξιωσεν ἐπικυρῶσαι τὰ τοῦ δήμου	η. σήματος
10. Ὡ, ἄφωνα ὄντα τοῖς πόρρω λαλεῖτε.	θ. θύματα (ονομ.)
	ι. κύμα (κλητ.)

3. Επιλέξτε το σωστό τύπο του τριτόκλιτου ουσιαστικού σε **-α** (γεν. **-ατος**) για το κενό των παρακάτω προτάσεων:

α/α	πρόταση	α	β	γ
1.	Ἔστησαν τροπαῖον ἐπὶ τῇ ἄκρᾳ οὗ τὸ Κυνὸς ἐστί.	σημα	σῆμα	σήμα
2.	Χρῆ θύειν Ἀρτέμιδι Ἀγροτέρᾳ ἐπὶ τῷδε τῷ	κτήματι	κτήμα	κτήματι
3.	Ἡ δὲ Κωθῶ κυροῖ ταῦτα τοῖς ἑαυτῆς καὶ κλώσμασιν.	νήματι	νήμασι	νημάτοις

4. Συμπληρώστε το κενό μεταφέροντας το ουσιαστικό στη σωστή πτώση, σύμφωνα με τις οδηγίες στην παρένθεση:

1. Νοσησαί με συνέβη τὴν περὶ τὸ (ἄσθμα, αιτ. εν.) νόσον.
2. Ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ (πράγμα, γεν. εν.) ἄρχομαι τοὺς λόγους ποιεῖσθαι.
3. Πρῶτα μὲν (φράγμα, δοτ. εν.) ἰσχυρῶ ὠχυρώσαντο.
4. Οἱ ποιμένες διδάσκουσι τὰ (θρέμμα, αιτ. πληθ.) βροντῆς γενομένης εἰς αὐτὸ συνθεῖν καὶ συννεύειν.
5. Ἄπειροί εἰσι λουτρῶν καὶ (ἄλειμμα, γεν. πληθ.).
6. Ἀλείμμασί τε καὶ (τρίμμα, δοτ. πληθ.) ἑαυτὸν ἐδίδου.
7. Τὰ κέρατα κατεχρῶσσε καὶ τὸ σῶμα κατεκόσμησε (στέμμα, δοτ. πληθ.) .
8. Οἱ δυνατοὶ καλὰ (κτῆμα, αιτ. πληθ.) κατὰ τὴν χώραν ἀπωλωλέκεσαν.

5. Αντιστοιχίστε στους παρακάτω τύπους τριτόκλιτων φωνηεντόληκτων μονόθεμων ακατάληκτων οδοντικόληκτων ουδετέρων σε **-α** (γεν. **-ατος**) την ίδια πτώση στον αντίθετο αριθμό:

1. τὸ κῤῥᾶμα	α. τοῖς κῤῥάμασιν
2. τοῦ κῤῥάματος	β. τὸ κῤῥᾶμα
3. τῷ κῤῥάματι	γ. τῶν κῤῥάματων
4. τὰ κῤῥάματα	δ. τοῦ κῤῥάματος
5. τῶν κῤῥάματων	ε. τὰ κῤῥάματα

6. Αντιστοιχίστε στους παρακάτω τύπους τριτόκλιτων φωνηεντόληκτων μονόθεμων ακατάληκτων οδοντικόληκτων ουδετέρων σε **-α** (γεν. **-ατος**) την ίδια πτώση στον αντίθετο αριθμό:

1. τὰ γράμματα	α. τοῦ γράμματος
2. τῶν γραμμάτων	β. τὸ γράμμα
3. τοῖς γράμμασιν	γ. ᾧ γράμμα
4. ᾧ γράμματι	δ. τῷ γράμματι
5. τοῦ γράμματος	ε. τῶν γραμμάτων

7. Αντιστοιχίστε στους παρακάτω τύπους τριτόκλιτων φωνηεντόληκτων μονόθεμων ακατάληκτων οδοντικόληκτων ουδετέρων σε **-α** (γεν. **-ατος**) την ίδια πτώση στον αντίθετο αριθμό:

1. τὸ πῤῥᾶγμα	α. τὰ πῤῥάγματα
2. τοῦ πῤῥάματος	β. ᾧ πῤῥάγματα
3. τῷ πῤῥάματι	γ. τοῦ πῤῥάματος
4. ᾧ πῤῥᾶγμα	δ. τῶν πῤῥάματων
5. τῶν πῤῥάματων	ε. τοῖς πῤῥάμασιν

8. Επιλέξτε αν είναι σωστός ή λάθος ο γραμματικός τύπος του τριτόκλιτου ουσιαστικού σε **-α** (γεν. **-ατος**) στις παρακάτω προτάσεις:

1. Κεραυνοῦ σκήψαντος εἰς τὸν τάφον ἀνεβλάστησεν ἐκ τοῦ σήματῳ δειδρίον. (τὸ σήμα)	α. σωστό
2. Τερατῳδές τι πρᾶγμα συνέβη ἐν τῳ κτήματί σου. (τὸ κτήμα)	
3. Τῳν μὲν ἄλλων τῳ χάσμασι εὐθύς διέφθαρται πᾶν ἐμβεβυθισμένον. (τὸ χάσμα)	β. λάθος
4. Οὔτε στεγασμάτων οὔτε καλυμμάτων χριζουσιν. (τὸ στέγασμα, τὸ κάλυμμα)	

Ενότητα 10η

Απαρέμφατα και μετοχές ε.φ. βαρύτονων ρημάτων

1. Εντοπίστε τα απαρέμφατα ε.φ. των παρακάτω προτάσεων και αντιστοιχίστε τα στο χρόνο που βρίσκονται:

1. Λέγειν καὶ πράττειν μᾶλλον δύναται τούτου.	
2. Τότε οὖν αὐτὸν ἔδει ταῦτα ἀπαλείφειν κελεύειν.	
3. Λέγων ταῦτα ἐγὼ οἶμαι πείσειν ὑμᾶς.	
4. Ἐβούλοντο πείσαι αὐτὸν μεταστάντα τῆς Ἀθηναίων ξυμμαχίας στρατεῦσαι ἐπὶ τὴν Ποτειδαίαν.	α. απαρεμφ. μέλλοντα
5. Περὶ εἰρήνης ἐπρεσβεύοντο ἡγούμενοι ἢ τὴν εἰρήνην ἕξειν ἢ χρόνον διατρίψειν.	β. απαρεμφ. αορίστου
6. Εὐδοξος ἵστορεῖ Πρωταγόραν τὸν ἤσσω καὶ κρείσσω λόγον πεποικηκέναι καὶ τοὺς μαθητὰς δεδιδαχέναι οὕτως.	γ. απαρεμφ. ενεστώτα
7. Σωκράτης ἔλεγε ὡς ἀποκτεῖναι μὲν Ἄνυτος καὶ Μέλητος δύνανται, βλάψαι δὲ οὐ δύνανται.	δ. απαρεμφ. παρακειμένου
8. Ἦτοιμάσατο λῆξαι τοῦ βίου ἢ νόσοις ἀλγυνόμενος τελευτῆσαι ἢ γῆρα.	
9. Τὸν νόμον φήσουσι γεγραφέναι τὸν Κτησιφῶντα.	
10. Ἔλεγον δὲ ἐτοῖμοι εἶναι ὥστε ἀμφοτέρους μένειν κατὰ χώραν.	

2. Εντοπίστε τις μετοχές ε.φ. των παρακάτω προτάσεων και αντιστοιχίστε τις στο χρόνο που βρίσκονται:

1. Ἄ ἐμποδῶν μάλιστα, ταῦτα ἦκω φράσων.	
2. Οὔτε ταῦτα ποιήσειεν ἂν τις ὑγιαίνων, οἶμαι, σύ τε ἐκεῖνα λύων ἠδίκεις.	
3. Ἡ φυλάξουσα στρατιὰ τὴν πρόσοδον ἀναλώσει.	
4. Ταῦτα δὴ καὶ τοιαῦτα λέγων καὶ πράττων πρὸς τῆς Πυθίας ἐμαρτυρήθη.	α. μετοχ. ενεστώτα
5. Πεπεικῶς ἐμαυτὸν ἀληθῆ λέγειν ἀνέστηκα.	β. μετοχ. αορίστου
6. Ἀπήγγειλε γάρ τις αὐτοῖς τῶν γειτόνων κόψας τὴν θύραν.	γ. μετοχ. μέλλοντα
7. Ἔλεγε κεκρίσθαι τὸ πρᾶγμα ἤδη καὶ τέλος ἔχειν νόμιμον ἀπάντων ἐψηφικῶτων.	δ. μετοχ. παρακειμένου
8. Ὑστερον ἵππον ἑαυτῇ παρασκευάσασα οὐ πολὺ νυκτὸς ἀπέδρα, καὶ διώξασα συντόνως ἐπὶ Ταίναρον ἐκεῖθεν ἐπέβη νεώς.	
9. Πέμπουσιν ἐς τὴν Κέρκυραν πρέσβεις ὡς μητρόπολιν οὔσαν.	
10. Φανήσεται γεγραφῶς τάναντία τῇ στήλῃ.	

3. Επιλέξτε το σωστό τύπο απαρεμφάτου, σύμφωνα με τις οδηγίες στην παρένθεση:
1. Οὐ γὰρ οἶμαι δυνατὸν εἶναι οὐδὲ αὐταῖς ἔτι ταῖς Μοίραις (**ἀλλάττω/ἀλλάσσω, απαρμφ. αορίστου**) τι καὶ μετατρέψαι τῶν ἐξ ἀρχῆς δοξάντων περὶ ἐκάστου.
α. ἀλλάττειν/ἀλλάσσειν β. ἀλλάξειν γ. ἀλλάξαι δ. ἠλαχέναι
 2. Οἱ μὲν δὴ πολλοὶ ᾤοντο λόγον (**ἀγορεύω, απαρμφ. μέλλοντα**) αὐτόν.
α. ἀγορεῦσαι β. ἀγορεύειν γ. ἀγορεύσειν δ. ἠγορευκέναι
 3. Πρῶτα γὰρ σοι τάγαθὰ (**ἀγγέλλω, απαρμφ. ενεστώτα**) θέλω.
α. ἠγγελκέναι β. ἀγγεῖλαι γ. ἀγγελεῖν δ. ἀγγέλλειν
 4. Ἀγωνιζόμενοι ἐκθύμως καὶ προκινδυνεύοντες ἄτρωτον αὐτόν οὐκ ἐδυνήθησαν (**φυλάττω/φυλάσσω, απαρμφ. αορίστου**) .
α. φυλάττειν/φυλάσσειν β. φυλάξειν γ. φυλάξειν δ. φυλάξαι
 5. Ὡ Σώκρατες, πότερον ἡμᾶς βούλει δοκεῖν (**πείθω, απαρμφ. παρακειμένου**) ἢ ὡς ἀληθῶς πείσαι;
α. πείσαι β. πείθειν γ. πεπεικέναι δ. πείσειν
 6. Δόξεις καὶ αὐτὸς τοιαῦτα (**πράττω/πράσσω, απαρμφ. ενεστώτα**) .
α. πράξαι β. πράξειν γ. πεπραχέναι δ. πράττειν/πράσσειν
 7. Διονυσόδωρος εἰς τὴν πόλιν ἦκει ἐπαγγελλόμενος στρατηγεῖν (**διδάσκω, απαρμφ. μέλλοντα**) .
α. διδάξαι β. διδάξειν γ. διδάσκειν δ. δεδιδαχέναι
 8. Ἔλεγον δὲ (**πέμπω, απαρμφ. παρακειμένου**) Κροῖσον καὶ εἰς Λακεδαίμονα περὶ συμμαχίας.
α. πέμψειν β. πέμψαι γ. πεπομφέναι δ. πέμπειν
 9. Δεῖ ὑμᾶς τοῦτο τὸ θηρίον ἐξορίσαι, (**ρίπτω, απαρμφ. αορίστου**) ἐκ τῆς πόλεως, ἀνελεῖν.
α. ρίψειν β. ρῖψαι γ. ἐρριφέναι δ. ρίπτειν
 10. Οὗτος αὐτόν ἐμελλε ζῶντά τε (**θεραπεύω, απαρμφ. μέλλοντα**) καὶ τελευτήσαντα θάψειν.
α. θεραπεύσειν β. θεραπεῦσαι γ. θεραπεύειν δ. τεθεραπευκέναι

4. Επιλέξτε το σωστό τύπο μετοχής, σύμφωνα με τις οδηγίες στην παρένθεση:
- Ἡ γὰρ γεωργία φέρει αὐτὰ (**παιδεύω, μετοχή ενεστώτα**) .
α. παιδεύουσα β. πεπαιδευκυῖα γ. παιδεύσουσα δ. παιδεύασα
 - Τῆ ὑστεραία τὰ μὲν ἱερεῖα εἰσθῆκει παρὰ τὸν βωμὸν καὶ Κοιρατάδας ἔστεφανωμένος ὡς (**θύω, μετοχή μέλλοντα**) .
α. θύσων β. τεθυκώς γ. θύων δ. θύσας
 - Μέρος δέ τι τῆς στρατιάς (**πέμπω, μετοχή αορίστου**) πρὸς τὸ φρούριον τὸ Λάβδαλον αἶρεϊ.
α. πέμπων β. πέμπας γ. πέμψων δ. πεπομφώς
 - Ἐμοῦ τοίνυν, ὧ ἄνδρες, οἱ μὲν νόμοι οὐ μόνον ἀπεγνωκότες εἰσὶ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλὰ καὶ (**κελεύω, μετοχή παρακειμένου**) ταύτην τὴν δίκην λαμβάνειν.
α. κελεύσοντες β. κελεύσαντες γ. κεκελευκότες δ. κελεύοντες
 - Ἡ μὲν παρὰ Διονυσίου πρώτη βοήθεια ταῦτα (**πράττω/πράσσω, μετοχή αορίστου**) ἀπέπλευσεν εἰς Συρακούσας.
α. πεπραχυῖα β. πράξασα γ. πράξουσα δ. πράπτουσα/πράσσουσα
 - Ἡ μὲν ἐκείνου κηδεμονία τὸ (**πείθω, μετοχή ενεστώτα**) μᾶλλον ἢ τὸ ἐπιπάττον ἐχέτω.
α. πείσαν β. πείθον γ. πείσον δ. πεπεικός
 - Τάναντία τυγχάνω λέγων οἷς ἐν τῷ Πανηγυρικῷ λόγῳ φανείην ἄν περὶ τῶν αὐτῶν τούτων (**γράφω, μετοχή παρακειμένου**) .
α. γράψων β. γράψας γ. γεγραφώς δ. γράφων
 - Τὸ δὲ ἢ σὲ δεῦρο (**ἄγω, μετοχή μέλλοντα**) ἢ ἐμὲ παρ' ὑμᾶς οὐκ ἔστιν.
α. ἀγαγόν β. ἄξον γ. ἄγον δ. ἤχός
 - Τὴν ἀρχὴν ἢ Τύχη παρέσχε, σώσασα καὶ (**φυλάττω/φυλάσσω, μετοχή αορίστου**) τὸν κτίστην.
α. φυλάπτουσα/φυλάσσουσα β. πεφυλαχυῖα γ. φυλάξουσα δ. φυλάξασα
 - Τὸ γὰρ τῶν παρανόμων μέρος δικανικόν ἐστιν (**ἐλέγχω, μετοχή ενεστώτα**) τὸν Ἀριστοκράτην ὅτι παρὰ τοὺς νόμους εἴρηκε. τὸν κτίστην.
α. ἐλέγξον β. ἐλέγχον γ. ἐλέγξαν

5. Συμπληρώστε το κενό με τον τύπο της μετοχής του ρ. **λήγω**, σύμφωνα με τις οδηγίες στην παρένθεση:

1. Παραστάτας εἶχεν Ἰλλυριοὺς, οἷς τὰ (λήγω, ενεστ., ον. πληθ. ουδετερ.) τῆς παρατάξεως συνεπέφρακτο.
2. Διαφαίνονται δὲ τοῦ λόγου καὶ λαμπρότητες (λήγω, ενεστ., ον. πληθ. θηλυκ.) ταχέως, ὥσπερ τὸ τῆς ἀστραπῆς σέλας.
3. Οἱ Αἰολεῖς ταῖς ἐς ὠ (λήγω, ενεστ., δοτ. πληθ. θηλυκ.) δοτικαῖς οὐ παραγράφουσι τὸ Ι.
4. Οὐδὲ ἄμα (λήγω, ενεστ., δοτ. εν. ουδετερ.) τῷ κάλλει τοῦ παιδὸς ἀπέθεντο τὴν φιλονικίαν.
5. Διὰ τί οἱ ἐτησῖαι (λήγω, ενεστ., γεν. εν. θηλυκ.) τῆς ἡμέρας λήγουσι καὶ τῆς νυκτὸς οὐ πνέουσιν;
6. Τί μοι κέρδος γένοιτο ἂν τῶνδε (λήγω, αοριστ., δοτ. εν. θηλυκ.) γόνων;
7. Τοῖς γεωργίας δωρήμασι (λήγω, αοριστ., δοτ. πληθ. ουδετερ.) συλλήξαιεν ἂν καὶ πᾶν ὅ,τι κάλλιστόν τε καὶ χρησιμώτατον.
8. Δεῖται πάντων ὑμῶν (λήγω, αοριστ., αιτ. πληθ. αρσεν.) τῆς ὀργῆς διαλυθῆναι καὶ συνθέσθαι τὴν συμμαχίαν.
9. Εὐγενές γύναι, κλαυμάτων (λήγω, αοριστ., ον. εν. θηλυκ.) τῶνδε καὶ γόνων σαφές τί μοι λέξον.
10. Ἐπύθοντο ἀπεληλυθότας τοὺς ἐπὶ τὰς σκηνὰς (λήγω, αοριστ., αιτ. εν. αρσ.) τε καὶ παυσάμενον τὸν θόρυβον.

6. Συμπληρώστε το κενό με τον τύπο της μετοχής του ρ. **πείθω**, σύμφωνα με τις οδηγίες στην παρένθεση:

1. Συνεβούλευε φυλάττεσθαι τὰ (πείθω, ενεστ., αιτ. πληθ. ουδ.) μὴ πεινῶντας ἐσθίειν μηδὲ διψῶντας πίνειν.
2. Οὐδενὶ ἐστὶν ὄνειδος, ἀλλὰ τοῦ γράφοντος καὶ πολιτευομένου καὶ (πείθω, ενεστ., γεν. εν. αρσ.) ἅ βούλοιτο τὴν βουλήν.
3. Ἐξεστι τῷ (πείθω, ενεστ., δοτ. εν. αρσ.) χρῆσθαι λογισμῷ.
4. Τὴν βασιλίδα ἔπεμπε πρὸς τὸν υἱὸν ὡς (πείθω, μελλ., αιτ. εν. θηλυκ.) ἀποσχέσθαι τῶν ἀτόπων καὶ διαλλάξουσιν αὐτῷ.
5. Ἔδει πρέσβειων τῶν (πείθω, μελλ., γεν. πληθ. αρσ.) τὰς πόλεις.
6. Ὑμῖν ἄπαξ τουτουσί (πείθω, αορ., δοτ. πληθ. αρσ.) κατείργασται ἅ βούλεσθε.
7. (πείθω, αορ., γεν. εν. θηλ.) τῆς μητρὸς τῆς Ἀλεξάνδρου παραδοῦναι αὐτόν τε καὶ τὸ φρούριον λαβὼν τὸν Ἀλέξανδρον ἀφῆκε.
8. Ὅ δὲ πολλὰ μὲν λέγει, σιγᾶ δὲ τὸ μάλιστα (πείθω, παρακ., αιτ. εν. ουδετερ.) τοῦ μὴ κολακεύειν δοκεῖν.
9. Ἔστι δὲ τοῖς μάλιστα (πείθω, παρακ., δοτ. πληθ. αρσ.) ὑμᾶς ταῦτα λόγου τυχεῖν τοὺς ἀντιλέγοντας.
10. Διὰ τῶν (πείθω, παρακ., γεν. πληθ. αρσ.) ἤδη λόγων πορεύεται.

7. Συμπληρώστε το κενό με τον τύπο της μετοχής του ρ. **γράφω**, σύμφωνα με τις οδηγίες στην παρένθεση:

1. Πολλάκις δὲ τῆς Ὀλυμπιάδος τοιαῦτα (γράφω, ενεσ., γεν. εν. θηλ.), ἐφύλαπτεν ἀπόρρητα τὰ γράμματα.
2. Τί γάρ ἐστιν ἀνοσιώτερον ἀνδρὸς παράνομα (γράφω, ενεσ., γεν. εν. αρσ.) ;
3. Ἦσαν πολὺ χαλεπώτεροι οἱ δικάσται τοῖς τὰ παράνομα (γράφω, ενεσ., δοτ. πληθ. αρσ.) αὐτοῦ τοῦ κατηγοροῦ.
4. Τοῖς τὰ δίκαια λέγουσιν ἀντειπὼν τῷ μισθοῦ (γράφω, ενεσ., δοτ. εν. αρσ.) συνεῖπε δῶρα λαβῶν.
5. Τοσόνδε γε μὴν περὶ πάντων ἔχω φράζειν τῶν γεγραφότων καὶ (γράφω, μελλ., γεν. πληθ. αρσ.) .
6. Οὐκ ᾔοντο εἶναι τὸν (γράφω, μελλ., αιτ. εν. αρσ.) ἐναντία τῷ Φιλοκράτους ψηφίσματι.
7. Κέλευε αὐτοὺς (γράφω, ἀόρ., αιτ. πληθ. αρσ.) καὶ κατασημηναμένους δοῦναι τὴν ἐπιστολὴν τῷ Κροίσου θεράποντι.
8. Παρὰ τοῖς ἄλλοις τοῖς τὰ αὐτὰ (γράφω, ἀόρ., δοτ. πληθ. αρσ.) ἡ ἀλήθεια εὕρισκετο.
9. Ταῖς πρὸς αὐτοῦ (γράφω, παρακ., δοτ. πληθ. θηλ.) ἀπάσαις ἄνευ βασάνου πεπίστευκε.
10. Ἔστω ἡ (γράφω, παρακ., ον. εν. θηλυκ.) τὴν ἐπιφάνειαν εὐθεῖα ἡ ΔΕ.

8. Να αντιστοιχίσετε στις παρακάτω μετοχές του ρ. **λύω** τον τύπο τους στον άλλο αριθμό και στον ίδιο χρόνο, πρόσωπο και γένος:

1. λύων	
2. λυσόντων	α. λύσασι(ν)
3. λύσαντι	β. λευκότα
4. λευκότας	γ. λύοντες
5. λύουσα	δ. λυσάσαις
6. λυσουσῶν	ε. λευκυίας
7. λυσάση	στ. λύσοντος
8. λευκυῖαν	ζ. λυσούσης
9. λευκότα	η. λευκός
10. λύσαν	θ. λύουσαι
11. λύοντα	ι. λῦον
12. λῦσον	ια. λευκυίαις
13. λευκυία	ιβ. λυσάσης
14. λυσασῶν	ιγ. λυσούσας
15. λύσουσαν	ιδ. λύσαντα
	ιε. λύσοντα

Ενότητα 11η

1. Γ' κλίση ουσιαστικών

α. ακατάληκτα διπλόθεμα οδοντικόληκτα σε -ων (γεν. -οντος)

1. Τοποθετήστε τις παρακάτω προτάσεις έτσι ώστε να προκύπτει με τη σειρά η κλίση του ουσιαστικού **ὁ γέρων**:

α/α	προτάσεις
...	i. Οὐ ἄξι' ἀνδρός, ὦ γέρον, σοφοῦ λέγεις.
...	ii. Τοιαῦτα λεκτέα πρὸς τὰ παιδιά εὐθύς καὶ γέρουσι καὶ γραυσί.
...	iii. ἼΩ τοῦ γέροντος θρέμμα Λυκομήδους, τίνοι στόλω προσέσχες τήνδε γῆν, πόθεν πλέων;
...	iv. Οἱ δὲ γέροντες συγκαθιέντες τοῖς νέοις εὐτραπελίας τε καὶ χαριεντισμοῦ ἐμπίμπλονται.
...	v. ἼΩ γενναῖοι παῖδες τε καὶ γέροντες, δημηγορεῖτε συγκαθεζόμενοι.
...	vi. Παρελθὼν τις τῶν γερόντων ἰσχυρῶς ἐπέπληξε τοῖς Λακεδαιμονίοις.
...	vii. Ἴππίας ἐς Μαραθῶνα ἤδη γέρων ὢν μετὰ Μήδων ἐστράτευσεν.
...	viii. Οὐ νέον ἀλλὰ γέροντα δεῖ τὸν ἀγαθὸν δικαστὴν εἶναι.
...	ix. Κατέλιπεν ἐν τῷ χωρίῳ γέροντας καὶ ἀναπήρους.
...	x. Οὐδὲν ἥδιον ἀνδρὶ γέροντι θυγατρός.

2. Να αντιστοιχίσετε στις παρακάτω προτάσεις την κατάλληλη πτώση του ουσιαστικού **ὁ γέρων**:

1. Θαλλοφόρους τῆ Ἄθηνᾶ τοὺς καλοὺς ἐκλέγονται.	
2. Τῷ νῶ δίς παῖδες οἱ γίνονται.	
3. Τοὺς μέντοι ἐν Σπάρτῃ ἔφασαν ἀκούσαντας ἀρξαμένους ἀπὸ Ἀγησιλάου καὶ τῶν καὶ τῶν ἐφόρων πάντας κλαίειν.	α. γέροντες
4. Γυμνάσια χρὴ κατασκευάζειν τοὺς νέους αὐτοῖς τε καὶ τοῖς	β. γέρουσιν
5. ἼΕοικε νέω παντὶ ὑπὸ (γεν. εν.) πληγέντι ραθύμῳ ὀργὴν ὑποφέρειν.	γ. γέροντας
6. Γέρων (δοτ. εν.) γλώσσαν ἡδίστην ἔχει.	δ. γέροντος
7. Πεπρωμένον ἦν αὐτῷ γενομένῳ (δοτ. εν.) παιδῶν ἀγῶνας ἀγωνίζεσθαι.	ε. γερόντων
8. Τὸ δὲ (αιτ. εν.) ἐπιεικῆ ὑβρίζεσθαι πῶς οὐκ αἰσχρὸν ἔστιν;	στ. γέρον
9. Σὺ δέ, ὦ, πῶς αἰσθάνη σαφῶς τάδε;	ζ. γέροντι
10. ἼΩ φίλτατε, εἶπέ ποῦ 'στι Πολυνείκης.	η. γέροντα

3. Συμπληρώστε το κενό με το σωστό τύπο του ουσιαστικού στην παρένθεση:

-
1. Ὁ μὲν νόμος ἐστὶν οὗτος (Δράκων, γεν. εν.).
 2. Ἡ Πυθία ἐνὶ τῶν (δράκων) δηχθεῖσα παραχρῆμα ἀπέπνευσε.
 3. Εἰπόντος δ' ἐκείνου «δᾶκνεις ὡς αἱ γυναῖκες», «οὐ μὲν οὖν» εἶπεν «ἀλλ' ὡς οἱ (λέων)».
 4. Ὡ μεγαθύμε (λέων).
 5. Τί δὲ (λέων, δοτ. πληθ.) καὶ ἄρκτοις καὶ παρδάλεσιν οὐκ εἰς τὸ ἴσον καθιστάμενοι ἐμάχεσθε;
 6. Κύμβαλον μετὰ χεῖρας ἔχει καὶ (λέων, αιτ. πληθ.) ὑπὸ τῷ θρόνῳ.
 7. Ὡ πιστώτατε θεοῦ (θεράπων) .
 8. Κολάσαντος δὲ τινος ἰσχυρῶς ἀκόλουθον ἤρετο τί χαλεπαῖνοι τῷ (θεράπων).
 9. Ἦγαγον Ἀνδρόμαχον, τὸν (θεράπων) Πολεμάρχου.
 10. Φόνος ἐν τῷ στρατοπέδῳ πολὺς ἐγένετο σκηνοφυλάκων καὶ (θεράπων) .
 11. Πέμπω λόγους (Κρέων, δοτ. εν.) νεκρῶν σώματ' ἐξαιτούμενος.
 12. Πρὸς ταῦτα καὶ (Κρέων, αιτ. εν.) καὶ τούμῶν στόμα προπηλάκιζε.
 13. Τί με καλεῖς σπουδῆ, (Κρέων, κλητ. εν.) ;
-

β. καταληκτικά μονόθεμα οδοντικόληκτα σε -ας (γεν. -αντος)

1. Τοποθετήστε τις παρακάτω προτάσεις έτσι ώστε να προκύπτει με τη σειρά η κλίση του ουσιαστικού **ὁ γίγας**:

α/α	προτάσεις
...	i. Ἄρισταῖον μόνον τὸν γίγαντα περισωθῆναι φασίν.
...	ii. Διὰ τὸ μέγεθος γίγας ἐκαλεῖτο.
...	iii. Θαυμαστὴν μάχην γενομένην κατὰ τε τὴν ῥώμην καὶ τὴν ἀλκὴν τῶν γιγάντων, φασὶ τὸν Ἡρακλέα, συμμαχοῦντων αὐτῷ τῶν θεῶν, κρατῆσαι τῆ μάχῃ.
...	iv. Δεύτερα δὲ τὰ Παναθήναια ἐπὶ Ἄστερι τῷ γίγαντι ὑπὸ Ἀθηνᾶς ἀναιρεθέντι.
...	v. Ἔγω γίγαν Ἀλκυονεῦ.
...	vi. Μυθολογοῦνται δὲ οἱ γίγαντες γηγενεῖς γεγονέναι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ κατὰ τὸ σῶμα μεγέθους.
...	vii. Πρὸς Ἑλλήνων καλεῖται Κελτικὴ ἀπὸ τινος γίγαντος Κελτοῦ αὐτόθι δυναστεύσαντος.
...	viii. Τοὺς δὲ γίγαντας φασὶ πυθομένους τὴν Ἡρακλέους παρουσίαν ἀθροισθῆναι πάντας καὶ παρατάξασθαι τῷ προειρημένῳ.
...	ix. Ἔγω παῖδες γῆς, γίγαντες.
...	x. Ἄνδριᾶσι χαλκήρεσιν ἢ γίγασιν ἔγνωσαν προσεγγίζοντες.

2. Να αντιστοιχίσετε στις παρακάτω προτάσεις την κατάλληλη πτώση του ουσιαστικού **ὁ γίγας**:

1. Οἱ Κύκλωπες καὶ οἱ ἀλλήλοις ἀγχιστεύουσιν.	α. γιγάντων
2. Ἐγέννησε τὰς Ἐρινῦς ἐκ τοῦ αἵματος καὶ τοὺς	β. γίγαντα
3. Πολέμιος ἦν Ζεὺς τοῖς	γ. γίγαντας
4. Τοῦ ναοῦ οὐ πόρρω Ποσειδῶν ἐστὶν ἐφ' ἵππου, δόρυ ἀφίεις ἐπὶ (αιτ.εν.) Πολυβώτην.	δ. γίγαν
5. Ἔγω γηγενεῖς καὶ ἀσεβεῖς.	ε. γίγαντες
6. Ἐκράτησαν οἱ θεοὶ τῶν	στ. γίγας
7. Ἔγω Ἄρισταίε.	ζ. γίγαντι
8. Καπανεύς (δοτ. εν.) εἴκασται.	η. γίγαντος
9. Ἄθως ὀνόμασαι ἀπὸ τινος Ἄθω, ὃς ἦν Ποσειδῶνος καὶ Ῥοδόπης τῆς Στρυμόνος.	θ. γίγασιν
10. Πορφυρίων ἐστὶν ὁ ὁ τῷ Διὶ πολεμήσας.	

3. Να αντιστοιχίσετε στις παρακάτω προτάσεις την κατάλληλη πτώση του ουσιαστικού **ὁ ἀνδριάς**:

1. Λέγουσι ἀνατεῖλαι φοίνικα παρὰ τὴν βᾶσιν τοῦ	
2. Τοῦτῳ τῷ Δαρεῖος ὁ Ὑστάσπεος ἐπιβουλεύσας οὐκ ἐτόλμησε λαβεῖν.	α. ἀνδριάντα
3. Ἡῤῥατο εἰ νικήσειε Ὀλύμπια τεθρίππων, χρυσοῦν (αιτ. εν.) ἀναθεῖναι.	β. ἀνδριάντες
4. Ὡς ξιφῆρες	γ. ἀνδριάς
5. Εὐρέθησαν πολλοὶ ἐπιφανεῖς ταῖς κατασκευαῖς.	δ. ἀνδριάσι
6. Τὸ ἐπίγραμμα ἐπιγέγραπται τῇ βᾶσει τοῦ	ε. ἀνδριάντας
7. Ὡς ἀναδεδεμένοι βασιλικαῖς διαδήμασιν.	στ. ἀνδριάντος
8. Ἡῤῥε τὴν πόλιν (γεν. πληθ.) καὶ ἀναθημάτων μεστὴν οὔσαν.	ζ. ἀνδριάντι
9. Εἰκόσι καὶ (δοτ. πληθ.) τὰς πόλεις ἐκόσμου.	η. ἀνδριάντων
10. Οἱ δὲ ποιησάμενοι χαλκοῦς (αιτ. πληθ.) δύο ὡς ἀντὶ Πausανίου ἀνέθεσαν.	

4. Συμπληρώστε το κενό με το σωστό τύπο του ουσιαστικού στην παρένθεση:

1. Τὴν μὲν ἡλακᾶτην τε καὶ τὸ ἄγκιστρον ἔφη εἶναι ἐξ (ἀδάμας, γεν. εν.).
2. Τὴν ὑπὸ τοῦ πατρὸς λεγομένην (ἀδάμας, δοτ. εν.) δεδέσθαι τυραννίδα διὰ τὴν ἰδίαν ἀνανδρίαν παραδόξως ἀπέβαλεν.
3. Τὴν γλαυκὴν λίθον τοῦ βηρύλλου ἢ τὸν τιμιώτατον καὶ διαυγῆ (ἀδάμας) ἰχνεύουσιν.
4. Τοῦτον ἐγὼ δῆσω δεσμοῖς (ἀδάμας, δοτ. πληθ) .
5. Εἰ (ἀδάμας, αιτ. πληθ) πολλοὺς ἀθροίσας πιτρώσκειν ἐπιχειρήσας, οὔτε τρωθήσεται ποτε τὸ ἐξ αὐτῶν συντιθέμενον οὔτ' αἰσθήσεται.
6. Τοῦτου τοίνυν τοῦ (ἐλέφας) ἐστι πλέον ἢ τάλαντον.
7. Τίγριν ἐπεὰν ὁμοῦ ἔλθῃ (ἐλέφας, δοτ. εν.) ἐπιπηδᾷν τε ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐλέφαντος καὶ ἄγχειν εὐπετέως.
8. Ναῦς καὶ (ἐλέφας, αιτ. πληθ.) καὶ χρήματα σφίσιν ἐπέταξαν ἐσενεγκεῖν ἐν χρόνῳ.
9. Παρὰ τῷ Μενελάῳ θεασάμενος (ἐλέφας, αιτ. εν.) καὶ χρυσὸν καὶ ἤλεκτρον ἐξεπλάγη.
10. Ὡς (ἐλέφας), ὡς καλὸς εἶ καὶ καλοὺς ὀδόντας ἔχεις.
11. Ὑπῆρχον δὲ αὐτῷ καὶ (ἐλέφας, ον. πληθ.) πολλοὶ καθ' ὑπερβολὴν λαμπρῶς κεκοσμημένοι.
12. Οἱ τῶν (ἐλέφας) ἡγεμόνες ἐγκαταλαμβάνόμενοι παρέδωκαν ἑαυτοὺς καὶ τὰ θηρία πάντα.
13. Οὗτοι περὶ τὰς συστάσεις τῶν ὑδάτων ἐπιτίθενται τοῖς (ἐλέφας).
14. Ἔστι δὲ ἀγορᾶς τε ἔτι ἐρείπια καὶ ναὸς (Αἴας, γεν. εν.).

-
15. Ζεῦ πάτερ, δός νίκην (Αἴας, δοτ. εν.) .
16. Ἦ (Αἴας) , σεαυτὸν ἐφόνευσας.
17. Ἦ (Κάλχας) , οὐκέτ' ἔμοι φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις.
18. Καὶ Ἀρτέμιδος ἱερὸν ὁ Ἀγαμέμνων ἐποίησε, ἠνίκα ἦλθε (Κάλχας, αιτ. εν.) οἰκοῦντα ἐν Μεγάρῳις ἐς Ἴλιον ἔπεισθαι πείσων.
19. Τῷ (Κάλχας) παρήνει εἰπεῖν θαρρούντως εἴ τι σύνοιδε.
20. Πολλῶν ἀδόξων (ἀνδριάς, αιτ. πληθ.) ἐχόντων ἐκεῖνος οὐκ ἔχει.
21. Χαλκοῖ (ἀνδριάς, ον. πληθ.) ῥήγγνυται.
22. Σκηπτὸς ἐμπεισῶν (ἀνδριάς, δοτ. εν.) αὐτοῦ τρία ἀπὸ τοῦ ὀνόματος γράμματα ἀπήλειψε.
23. Φασὶ τὸν (ἀνδριάς, αιτ. εν.) μήτε σεισμοῦ γεγονότος μήτε πνεύματος ἀφ' ἐσπέρας μεταστραφέντα πρὸς τὰς ἀνατολάς.
24. Ὅποτε ἐβούλοντό τι ἐπιστεῖλαι αὐτῷ, φέροντες (ἰμάς, αιτ. εν.) λευκὸν περιεῖλλον τὴν σκυτάλην καὶ ἐπὶ τοῦ ἱμάντος ἔγραφον.
25. Εἶλκετο δὲ ὁ Πάρις ὑπὸ τοῦ Μενέλεω καὶ ἤγχετο τοῦ (ἰμάς, γεν. εν.) αὐτὸν πιέζοντος τοῦ ὑπὸ τῷ κράνει.
26. Ἐπεισηλθον γυναῖκες φέρουσαι λυκήθους μύρου ἐκάστη δύο συνδεδεμένας (ἰμάς, δοτ. εν.) χρυσῷ.
27. Ὅσοι ὑποδεδεμένοι ἐκοιμῶντο, εἰσεδύοντο εἰς τοὺς πόδας οἱ (ἰμάς) καὶ τὰ ὑποδύματα περιεπήγγνυτο.
28. Χρῆ ἔχοντα ὑφημμένας τὰς σκύλακας μακροῖς (ἰμάς, δοτ. πληθ.) ἀκολουθεῖν ταῖς κυσὶν ἰχνευούσαις.
29. Ἐβάδιζον πρόσθεν ἕτεροι βακτηρίαις ἀνείργοντες τὸν ὄχλον, ὑπεζωσμένοι δὲ (ἰμάς, αιτ. πληθ.) ὥστε συνδεῖν εὐθύς οὔς προστάξειε.
-

2. Οριστική ενεστώτα και μέλλοντα μέσης φωνής βαρύτονων ρημάτων

1. Τοποθετήστε τις παρακάτω προτάσεις σύμφωνα με τη σειρά κλίσης οριστικής ενεστώτα των βαρύτονων ρημάτων μ.φ.:

α/α	προτάσεις
...	i. Τοῦτο φυλάττεσθε μὴ πάσχειν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.
...	ii. Διαλιπούσης δ' ἡμέρας μάχη αὐθις γίνεταί.
...	iii. Πάλιν ὑπὸ δουλείαν ἀγόμεθα.
...	iv. Ἄρχομαι τοὺς θεοὺς θεραπεύων.
...	v. Οἱ δὲ χρήμασι παρὰ τὸ βέλτιστον διαφθαρέντες βλάπτονται.
...	vi. Νέος γὰρ εἶ, ὧ φίλε παῖ' τῆς οὖν δημηγορίας ὀξέως ὑπακούεις καὶ πείθῃ.

2. Τοποθετήστε τις παρακάτω προτάσεις σύμφωνα με τη σειρά κλίσης οριστικής μέλλοντα των βαρύτονων ρημάτων μ.φ.:

α/α	προτάσεις
...	i. Ἦ γε πόλις φλαῦρον οὐδὲν πείσεται κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦτο.
...	ii. Καὶ γὰρ εἰ φορτικώτερον εἶναι τὸ ῥηθησόμενον δόξει, λέξω καὶ οὐκ ἀποτρέψομαι.
...	iii. Τοῦτο ὑμεῖς, ἦν εὖ βουλευήσθε, φυλάξεσθε.
...	iv. Σὺ δὲ ἐπὶ τὴν παρ' ἡμῶν τιμωρίαν ἄξει.
...	v. Παραπρεσβείας πάλιν γράφονται τινες ἀπόντα με δίκην ἢ προδοσίας τῆς Ἑλλάδος.
...	vi. Εἰ μὴ ναυσὶ κρατήσομεν βλαψόμεθα τὰ πλείω.

3. Αντιστοιχίστε τους παρακάτω ρηματικούς τύπους οριστικής ενεστώτα μ.φ. με τους αντίστοιχους στον άλλο αριθμό:

1. γράφομαι	α. γράφεσθε
2. γράφη - γράφει	β. γράφεται
3. γράφεται	γ. γράφομαι
4. γραφόμεθα	δ. γραφόμεθα
5. γράφεσθε	ε. γράφη - γράφει
6. γράφονται	στ. γράφονται

4. Αντιστοιχίστε τους παρακάτω ρηματικούς τύπους οριστικής μέλλοντα μ.φ. με τους αντίστοιχους στον άλλο αριθμό:

1. κηρύξομαι	α. κηρύζονται
2. κηρύξη - κηρύξει	β. κηρύξομαι
3. κηρύζεται	γ. κηρύζεται
4. κηρυζόμεθα	δ. κηρύξεσθε
5. κηρύξεσθε	ε. κηρύξη - κηρύξει
6. κηρύζονται	στ. κηρυζόμεθα

5. Συμπληρώστε το κενό με τον κατάλληλο τύπο οριστικής ενεστώτα ή μέλλοντα μ.φ. των παρακάτω βαρύτονων ρημάτων, σύμφωνα με τις οδηγίες στην παρένθεση:

1. Ὅθεν καὶ μάλλον (θαυμάζομαι, γ' εν. ενεστ.) τὰ Περικλέους ἔργα.
2. Ὑμεῖς μὲν ἀπιόντες συσκευάζεσθε, ἐγὼ δὲ (θύομαι, α' εν. μελλ.) ἐπὶ τῇ ὀρμῇ.
3. Ὅσα μὲν φύσει ἡμῖν παραγίγνεται, τὰς δυνάμεις τούτων πρότερον (κομίζομαι, α' πληθ. ενεστ.), ὕστερον δὲ τὰς ἐνεργείας ἀποδίδομεν.
4. Πᾶν σοι φράσομεν τάληθές οὐδὲ (κρύπτομαι, α' πληθ. μελλ.) .
5. Ὑπὸ τῶν ἀρχόντων (κωλύομαι, β' πληθ. ενεστ.) ποιεῖν ταῦτα.
6. Ὑμεῖς δὲ πρότερον ὑμᾶς αὐτοὺς μισήσετε ἢ μοί τι (μέμφομαι, β' πληθ. μελλ.) .
7. Τῆς Πελοποννήσου τῶν πέντε τὰς δύο μοίρας (νέμομαι, γ' πληθ. ενεστ.) .
8. Μυρίους (ὀράω-ῶ, γ' πληθ. μελλ.: ὄψομαι) ἀνθ' ἑνὸς Κλεάρχους τοὺς οὐδενὶ ἐπιτρέψοντας κακῶ εἶναι.
9. Σὺ δὲ χεῖρον (παιδεύομαι, β' εν. ενεστ.) τῶν ἰδιωτῶν.
10. Σὺ ὁ τῶν ἀρίστων Περσῶν παῖς ἐπὶ ταῖς βασιλέως θύραις (παιδεύομαι, β' εν. μελλ.) .
11. Ἐν τούτῳ γὰρ αὕτη (λύομαι, γ' εν. ενεστ.) ἡ ἀπορία ἦν σὺ ἀπορεῖς ἢ ἄλλοθι οὐδαμοῦ.
12. Προθύμως τὰ πρὸς τὸ νικᾶν συμφέροντα ζητήσει καὶ (παρασκευάζομαι, γ' εν. μελλ.) .

3. Οριστική μέλλοντα του ρήματος εἰμί

1. Τοποθετήστε τις παρακάτω προτάσεις σύμφωνα με τη σειρά που κλίνεται η οριστική μέλλοντα του ρ. **εἰμί**:

α/α	προτάσεις
...	i. Σὺ δὲ οὐκ ἔση Ζεὺς ἐὰν λάβῃς κεραυνόν.
...	ii. Ἴδία τε γὰρ τῶν οὐκ ὄντων λήθη οἱ ἐπιγιγνώμενοί πισιν ἔσονται.
...	iii. Ἐγὼ γὰρ ὁ στρατηγὸς ὀγδοηκοστὸν ἔχων ἔτος ἔσομαι μεθ' ὑμῶν.
...	iv. Ναυκράτορες ἐσόμεθα καὶ ξυμπάντων Σικελιωτῶν.
...	v. Τίς οὖν ἔσται ἡμῶν ὁ πόλεμος;
...	vi. Εὐδηλοὶ πᾶσιν ἔσεσθε οὐ τοῦ δικαίου μᾶλλον εἴνεκα Μεσσήνην εἶναι βουλόμενοι ἢ τοῦ πρὸς Λακεδαιμονίου φόβου.

2. Αντιστοιχίστε τους τύπους **οριστικής μέλλοντα** του ρ. **εἰμί** των παρακάτω προτάσεων με τους τύπους **οριστικής ενεστώτα** του ρ. **εἰμί**:

1. Τὴν πόλιν βία οὐχ οἷοί τε ἔσονται λαβεῖν.	
2. Οὐδὲν χείρους ἔσεσθε παράδειγμά τι ἀκηκούτες.	α. ἐσμέν
3. Ὑπὲρ τε πατρίδος ἢ μάχῃ ἔσται καὶ ὑπὲρ ἀρχῆς ἅμα καὶ δουλείας.	β. εἰσί(ν)
4. Μέγας ὁ κίνδυνος εἰ ἐσόμεθα ὑπ' αὐτοῖς.	γ. εἰμί
5. Ἐὰν ἦ φιλομαθής, ἔσει πολυμαθής.	δ. ἐστέ
6. Οὐ μόνον ἔσομαι τῶν πατρῶων ἀπεστερημένος, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἠτιμωμένος.	ε. εἶ
	στ. ἐστί

3. Συμπληρώστε το κενό με το κατάλληλο πρόσωπο οριστικής μέλλοντα του ρ. **εἰμί**:

1. Ἐὰν οὖν μοι παραγένησθε, ἐγὼ ὁ συγκαλῶν τὸν δῆμον.
2. Ἔχοντες μὲν γε Μακεδονίαν πολὺ δήπου πλείους ἐκείνων ἱκανοὶ ἡμεῖς ναῦς ποιήσασθαι.
3. Καὶ σὺ δέ, ἔφη, οὐκ ἔρημος, ἀλλὰ ἐγὼ σε τιμήσω.
4. Ἡμεῖς μὲν πολέμιοι ἀποδεδειγμένοι Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς συμμάχοις.
5. Καὶ τίνα δὴ ἐγὼ, ἔφη, ὦ πάτερ, ὁδὸν ἰὼν τοῦτο πράττειν ἱκανὸς
6. Σὺ πολλὸν ἐχθίων σιγῶσα, ἐὰν μὴ πᾶσι κηρύξης τάδε.
7. Τίς παρασκευὴ καὶ πόση καὶ πόθεν πορισθεῖσα χρήσιμος τῇ πόλει;
8. Ἀκούετε ἂν καὶ ἐμοῦ ἢ ὑμεῖς βελτίονες, ἂν ἐμοὶ συνῆτε.

-
9. Οὐδέν γράφουσι δι' οὗ ἡ εἰρήνη
10. Θηβαῖοι εἰ μὴ ποιήσουσι ταῦτα ἔκσπονδοι
11. Ἄν ξύμμαχοι ὑμῶν γενώμεθα, καὶ ὑμεῖς τί οἶοί τε ἡμῖν συμπράξει περὶ τῆς διόδου;
12. Τίνες ἔτι φίλοι καὶ ἐν τοῖσιν ἀνθρώποις εὖνοια καὶ πίστις ἔσται;
-

Ενότητα 12η

Οριστική παρατατικού και αορίστου μ.φ. βαρύτονων ρημάτων

1. Τοποθετήστε τις παρακάτω προτάσεις σύμφωνα με τη σειρά κλίσης των προσώπων της οριστικής παρατατικού μ.φ.:

α/α	προτάσεις
...	i. Διὸ καὶ χθὲς ἐγὼ διανοούμενος, ὑμῶν δεομένων τὰ περὶ τῆς πολιτείας διελθεῖν, προθύμως ἐχαριζόμεν.
...	ii. Ἐπυνθάνεσθε τοὺς μὲν τρισχιλίους στασιάζοντας, τοὺς δὲ τριάκοντα μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας.
...	iii. Κοινὸς πᾶσι τοῖς Ἑλλησι κίνδυνος ἐφύετο.
...	iv. Εἰ μὲν οὖν ἐψεύδου ταῦτα λέγων, οὐ λαμβάνειν δίκην ἀλλὰ διδόναι δίκαιος εἶ.
...	v. Αἱ δυνάμεις τισὶν μείζους ἐγγιγνόμεναι στάσεις ἐνεποίουν ἐξ ὧν ἐφθείροντο.
...	vi. Οἷς γὰρ αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς ἐπιτιμῶμεν, τούτοις ἐψηφίζόμεθα αὐτὸν εἶναι πολέμιον.

2. Τοποθετήστε τις παρακάτω προτάσεις σύμφωνα με τη σειρά κλίσης των προσώπων της οριστικής αορίστου μ.φ.:

α/α	προτάσεις
...	i. Τὴν τούτων τῶν ἀνθρώπων εὐεξίαν ἐμεμψάμεθα.
...	ii. Ταῦτα ἀποπειρώμενος ἡμῶν ἐγράψω τὴν γραφὴν ταύτην.
...	iii. Πρὸς ἐκείνους μετ' ἀλλήλων ἐμαχέσαντο.
...	iv. Ὁ δὲ Γύλιππος, ἐπειδὴ παρεσκευάσατο τὸ ναυτικόν, τοῖς ἐν τῷ Πλημμυρίῳ τείχεσι ἔμελλε προσβαλεῖν.
...	v. Ἐπαυσάμην τοῦ δέους καὶ τῆς ταραχῆς ταύτης.
...	vi. Ὡ πάντων ἀνθρώπων φαυλότατοι, οὔτε τὴν Εὐβοίαν ἠλευθερώσατε, οὔτε τῶν ἡμετέρων αὐτῶν οὐδὲν ἐκομίσασθε.

3. Αντιστοιχίστε στις παρακάτω προτάσεις το πρόσωπο οριστικής παρατατικού του ρ. **βουλεύομαι** (= σκέφτομαι, αποφασίζω):

1. Ταῦτα ἀκούσας ἐγὼ τῶν ἐξηγητῶν μετὰ τῶν φίλων ὃ τι χρὴ με ποιεῖν.	α. ἐβουλεύετο
2. Σὺ δέ, ὡς ἔλεγες πολλάκις, ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν τοῦ Μῆδου χώραν πρὶν ἐκείνου ἐφ' ἡμᾶς.	β. ἐβουλεύομεθα
3. Ἀπολεξάμενος οὖν αὐτὸς πενήκοντα καὶ ἑκατὸν ὀπλίτας καὶ τοὺς ἄλλους Κλεαρίδα προστάξας ἐπιχειρεῖν αἰφνιδίως.	γ. ἐβουλεύου
4. Πολὺ τῶν ἄλλων ἀκριβέστερον εἰδότες τὰ συμβαίνοντα ἡμεῖς περὶ αὐτῶν.	δ. ἐβουλεύοντο
5. Βούλομαι δ' ὑμᾶς καὶ τοὺς καιροὺς ὑπομνήσαι, ἐν οἷς ὑμεῖς	ε. ἐβουλεύομην
6. Μετὰ δὲ τοῦτο ἔχοντες ἤδη τὸν Ὀρχομενὸν οἱ ζύμμαχοι.	στ. ἐβουλεύεσθε

4. Αντιστοιχίστε στις παρακάτω προτάσεις το πρόσωπο οριστικής αορίστου του ρ. **βουλεύομαι** (= σκέφτομαι, αποφασίζω):

1. Ἐγὼ μὲν καίπερ καταπεφρονημένος ὑπ' αὐτοῦ τοῦτο γε ὀρθῶς	α. ἐβουλεύσατο
2. Φήσεις τὸν τρόπον τοῦτόν με ἔχειν, ὡς σὺ περὶ αὐτῶν.	β. ἐβουλεύσω
3. Ἄγισ ὁ βασιλεὺς τοιόνδε δρᾶσαι.	γ. ἐβουλεύσαντο
4. Ἐν μὲν βούλευμα ἡμεῖς τοιοῦτον	δ. ἐβουλεύσασθε
5. Ὑμεῖς τοὺς δέκα στρατηγούς τοὺς οὐκ ἀνελομένους τοὺς ἐκ τῆς ναυμαχίας ἀθρόους κρίνειν.	ε. ἐβουλεύσαμην
6. Ἐς τοῦτον δὴ τὸν χώρον οὗτοι μεταναστῆναι, ἵνα καὶ ὕδατι ἔχωσι χρῆσθαι ἀφθόνω.	στ. ἐβουλεύσαμεθα

5. Συμπληρώστε το κενό με το κατάλληλο πρόσωπο οριστικής παρατατικού μ.φ. του ρήματος στην παρένθεση:

1. Ἡ μὴν ἐγὼ (θύομαι) εἰ βέλτιον εἶη ὑμῖν τε ἐμοὶ ἐπιτρέψαι ταύτην τὴν ἀρχὴν καὶ ἐμοὶ ὑποστῆναι.
2. Καὶ αὐτὸς μὲν τὸ τραῦμα (θεραπεύομαι) χαλεπῶς.
3. Οἱ γὰρ οἰκισταὶ ἐν μέσαις ταῖς πόλεσιν (θάπτομαι) ἐξ ἔθους.
4. Ὑμεῖς τέως Ἀθηναῖοι νομιζόμενοι καὶ μὴ ὄντες ἡμῶν τῆς τε φωνῆς τῆ ἐπιστήμῃ καὶ τῶν τρόπων τῆ μιμήσει (θαυμάζομαι) κατὰ τὴν Ἑλλάδα.
5. Ἡμεῖς δὲ (ῆδομαι = χαίρομαι) καὶ ὡς τάχιστα ἕως ὑπέφαιναν ἐθυόμεθα πάντες παρόντες οἱ στρατηγοί.
6. Σὺ (εὔχομαι) πολλάκις τοῦτον καταλιπεῖν.
7. Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν ἠρώτων, σὺ δὲ (ἀποκρίνομαι) ;

6. Συμπληρώστε το κενό με το κατάλληλο πρόσωπο οριστικής αορίστου μ.φ. του ρήματος στην παρένθεση:

-
1. Θεοῖς ἐγὼ (εὐχομαι) οὐκ ἀθάνατον οὐδὲ πολυχρόνιον γενέσθαι μοι τὸν υἱόν.
 2. Σὺ δὲ πρὶν μὲν ὑπηρετήσαι τί σοι ἐμὲ (δέχομαι) ἠδέεω.
 3. Ἐπέδειξα γὰρ ὑμῖν οὐκ ἐξ ἀρχῆς τὰ φορτία ἐνθήμενον τοῦτον εἰς τὴν ναῦν ἀπάντων ὧν οὗτος (δανείζομαι) Ἀθήνηθεν.
 4. Ὅσοι γε φύσει συνετοὶ τυγχάνουσιν ὄντες, (γυμνάζομαι) τε τὸν λογισμὸν, οὐδὲν ἔτι δέονται τῆς παρ' ἐμοῦ διδασκαλίας.
 5. Ἡμεῖς δὲ (ἄρχομαι) τοῦ διασηφίζεσθαι δείλης ὀψίας.
 6. Οὐκ ἐνουθετήσατε ὑμᾶς αὐτοὺς οὐδὲ βελτιόνων διατριβῶν (ἄππομαι) ἀλλὰ διημερεύετε ἐν τῷ κυβείῳ.
 7. Ὡς ἐγὼ ἐζήτηουν ἀποκρίνασθαι σε, οὕτω σὺ νῦν (ἀποκρίνομαι).
-

Ενότητα 13η

1. Οριστική παρακειμένου και υπερσυντελικού μ.φ. βαρύτονων ρημάτων

1. Τοποθετήστε τις παρακάτω προτάσεις σύμφωνα με τη σειρά κλίσης της οριστικής παρακειμένου μ.φ. βαρύτονων ρημάτων:

α/α	προτάσεις
...	i. Ἐπίστασθε τὴν ὁδὸν ἢν πεπόρευσθε.
...	ii. Ἀκούσατε καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα βεβουλευμέθα περὶ τῆς πολιτείας.
...	iii. Ξύμπαντες ἐξεστρατοπευδευμένοι εἰσὶν ἔξω τῆς πόλεως ἐπὶ λόφου κρατεροῦ.
...	iv. Σὺ μὲν χλανίδα φορεῖς, καὶ τὴν μὲν λέλυσαι, τὴν δὲ ἐκδέδωκας ἑταίραν.
...	v. Ἰκανά σοι, ὦ Πλούταρχε, τέθυται καὶ πεπόμπευται καὶ κεχόρευται.
...	vi. Ἄ γὰρ οὐκ ἠσθόμην χρόνον τοσοῦτον, ἡμέρας μέρει μικρῶ πεπαίδευμαι.

2. Τοποθετήστε τις παρακάτω προτάσεις σύμφωνα με τη σειρά κλίσης της οριστικής υπερσυντελικού μ.φ. βαρύτονων ρημάτων:

α/α	προτάσεις
...	i. Τούντεῦθεν αὐτομάτων ἡμῖν τῶν στεφάνων περιρρυέντων ἐλελύμεθα καὶ εἰς τὴν πόλιν ἠγόμεθα.
...	ii. Ἡμυνόμην ἀγανακτῶν τὸ πλεόν ὅτι ἐπεβεβουλευμην.
...	iii. Ἐλέλυντό τε αἱ σπονδαὶ καὶ τοῖς Κερκυραίοις παρεδίδοντο οἱ πάντες.
...	iv. Ὑμεῖς αὐτοὶ ἐβεβούλευσθε οὐδὲν συμφέρον περὶ τοῦ πολέμου.
...	v. Σὺ δὲ αὐτοὺς ἐπέπεισο ἠλιθίους εἶναι.
...	vi. Καὶ ἐπειδὴ αὐτῷ ἐτέθυτο τὰ ἱερά, ἐντεῦθεν ἐβουλευέτο ἡ ἄνθρωπος ὅπως ἂν αὐτοῖς τὸ φάρμακον δοίη.

3. Ο παρακείμενος του ρ. **βουλεύομαι** κάνει **βεβούλευμαι**. Να αντιστοιχίσετε σε κάθε πρόταση το πρόσωπο της οριστικής παρακειμένου που ταιριάζει:

1. Ἐγὼ γὰρ ζεύξας γέφυραν ἐκ τῆσδε τῆς ἡπείρου εἰς τὴν ἑτέραν ἡπειρον ἐπὶ Σκύθας στρατεύεσθαι.	α. βεβούλευσαι
2. Ὡ Ζεῦ, τί μου δρᾶσαι (β' εν.) πέρι;	β. βεβούλευνται
3. Εἰ μὲν ἄγασαι τοῦ πατρὸς ἢ ὅσα (γ' εν.) ἢ ὅσα πέπραχε, πάνυ σοι συμβουλεύω τοῦτον μιμεῖσθαι.	γ. βεβούλευσθε
4. Ἡμεῖς ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶ ὄντι νενικήκαμεν.	δ. βεβούλευμαι
5. Εἴτα ὑμεῖς ἔτι σκοπεῖτε εἰ χρὴ τοῦτον ἐξαλείψαι, καὶ οὐ πάλαι ;	ε. βεβούλευται
6. Ἄλλης σοι μάχης δεήσει, ἐν ᾗ ἄμεινον ἂν ἴσως βουλεύσαιντο ἢ νῦν οὗτοι	στ. βεβουλεύμεθα

4. Να αντιστοιχίσετε σε κάθε πρόταση το πρόσωπο της οριστικής υπερσυντελικού του ρήματος που ταιριάζει:

1. Τὰς στρατείας, ὅσαι ἐγγένηντο ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ, ἐγὼ ἐν τῇ φυλῇ τῇ ἐκείνου.	α. ἐτεθεράπευσο
2. Σὺ δὲ μετὰ τὸν φόνον ἰατροῖς ὑποκείμενος καὶ μάγοις.	β. ἐπεπραγμάτευσθε
3. Σεμνολογήσας ὑπὲρ ὧν οὗτος (πολιτεύομαι) καὶ λοιδορησάμενος τοῖς ἵππευσι φανερώς, ἐξήει τῆς πόλεως.	γ. ἐπεπολίτευτο
4. Καὶ ξίφει καὶ χειρὸς ἐτετρώμεθα καὶ ἤδη καὶ ἀπὸ μηχανῆς ἐβεβλήμεθα.	δ. ἐτετοξεύμεθα
5. Ἦλθον δὴ ἐπιχειρῶν ὑμῖν ἐπιδείξασθαι τῆς αἰτίας τὸ εἶδος ὃ ὑμεῖς	ε. ἐπεπαίδευντό
6. Ὅρνιθες σοι ὥστε σοι τὰ συμφέροντα ὑπηρετεῖν.	στ. ἐστρατεύμην

5. Συμπληρώστε το κενό με το κατάλληλο πρόσωπο οριστικής παρακειμένου μ.φ. του βαρύτονου ρήματος στην παρένθεση:

1. Ἡμῖν πᾶν βέλος (τοξεύομαι, γ' εν.).
2. Περί τῆς λεγομένης διαλεκτικῆς πολλοὶ ἐν βιβλίοις (πραγματεύομαι, γ' πληθ.).
3. Τοιούτων τιμῶν οὕτω ἡμεῖς (γεύομαι).
4. Πάντες ὑμεῖς (πιστεύομαι) σωφρονέστατοι γενέσθαι καὶ πραότατοι καὶ φιλίας κοινωνῆσαι βεβαιοτάτοι.
5. Ἐγὼ δὲ στρατιώτης ὢν ἐν σφενδονήτου καὶ ψιλοῦ μέρει ἐναντί' (στρατεύομαι) τῇ πόλει.
6. Κεκώλυκέ τινα πράξιν ὧν σὺ προελόμενος κατὰ τοῦ δήμου (πολιτεύομαι);

6. Συμπληρώστε το κενό με το κατάλληλο πρόσωπο οριστικής υπερσυντελικού μ.φ. του βαρύτονου ρήματος στην παρένθεση:

1. Τοὺς τῶν κοινῶν τι μέλλοντας διοικεῖν ἀνέκρινον εἰ τὰς στρατείας ὑπὲρ τῆς πόλεως (στρατεύομαι, γ' πληθ.);
2. Τοσαῦτα μὲν αὐτῷ (πραγματεύομαι, γ' εν.) βιβλία.
3. Καὶ ὑπὲρ ἡμῶν οὔτε στρατείαν οὐδεμίαν (στρατεύομαι, β' εν.) οὔτε εἰσφορὰν οὐδεμίαν εἰσηγηνόχεις.
4. Ὑμεῖς (παιδεύομαι, β' πληθ.) οὐχ ὄλην τὴν βασιλικὴν τέχνην, ἀλλ' ὑπηρεσίαν τῇ βασιλικῇ.
5. Εἰ μὴ πρὸς σοῦ ἐγὼ (φονεύομαι), πάντως ἄν σοι ἐδοῦλεον.
6. Ἡμεῖς γὰρ (παιδεύομαι), αὐτόθι ἐν τῇ Σπάρτῃ.

2. Οριστική παρακειμένου και υπερσυντελικού μέσης φωνής αφωνόληκτων βαρύτονων ρημάτων

1. Ο παρακειμένος του ρ. **τάττομαι** κάνει **τέταγμα**, καθώς είναι οδοντικόληκτο. Τοποθετήστε τις παρακάτω προτάσεις σύμφωνα με τη σειρά κλίσης των προσώπων στην οριστική παρακειμένου μ.φ.:

α/α	προτάσεις
...	i. Πρώτος ἀεὶ ἐγὼ καὶ μόνος καὶ ἄνευ τείχους τέταγμα.
...	ii. Περί τούτων ἐξαίρετος ἡ βουλή φύλαξ ἡ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ τέτακται.
...	iii. Καὶ ἡμεῖς εἰς διακονίαν λόγου τετάγμεθα.
...	iv. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι κατὰ μίαν ναῦν τεταγμένοι ἦσαν.
...	v. Τέταξαι ἐν πόλει ἡγεμονία καὶ οὐκ ἐν ταπεινῇ τινι χώρᾳ.
...	vi. Αἰσχύνθητε ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν ἣν τέταχθε ὑπὸ τῶν νόμων φύλακες τῆς δημοκρατίας τήνδε τὴν ἡμέραν.

2. Ο παρακείμενος του ρ. **γράφομαι** κάνει **γέγραμμαι**, καθώς είναι χειλικόληκτο. Τοποθετήστε τις παρακάτω προτάσεις σύμφωνα με τη σειρά κλίσης των προσώπων στην οριστική παρακειμένου μ.φ.:

α/α	προτάσεις
...	i. Λαβὲ καὶ λέγε πρῶτον ἅ τοῦ τούτου γεγράμμεθα.
...	ii. Οὐκοῦν ἅ μὲν ἐπέδωκα, ταῦτ' ἐστὶν ὧν οὐδὲν σὺ γέγραψαι.
...	iii. Οἱ μὲν διάλογοι Ἀτθίδι οἱ δὲ Δωρίδι διαλέκτῳ γεγραμμένοι εἰσίν.
...	iv. Γέγραπται δὲ ἐξῆς ὡς ἕκαστα ἐγίγνετο κατὰ θέρος καὶ χειμῶνα.
...	v. Ἀναγνώσομαι ὑμῖν, ὡς ἑμαυτῷ γέγραμμαι, πάντα τὰ ὑπομνήματα.
...	vi. Ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, γέγραφθε ψήφισμα πολλῶν ὄντων καὶ δεινῶν καὶ παρανόμων.

3. Ο παρακείμενος του ρ. **πείθομαι** κάνει **πέπεισμαι**, καθώς είναι οδοντικόληκτο. Τοποθετήστε τις παρακάτω προτάσεις σύμφωνα με τη σειρά κλίσης των προσώπων στην οριστική παρακειμένου μ.φ.:

α/α	προτάσεις
...	i. Πείθει ἐτέρους δι' ὧν αὐτὸς πέπεισται.
...	ii. Μηδὲν ὑμῖν ἔστω πιστότερον ὧν αὐτοὶ σύνιστε καὶ πέπεισθε περὶ Τιμάρχου τουτουί.
...	iii. Οἱ αἰχμάλωτοι ἔργῳ πεπεισμένοι εἰσὶ Κορινθίοις Κέρκυραν προσποιῆσαι.
...	iv. Πέπεισμαι γὰρ ἐξ ὧν παρῶν καὶ ἀκούων σύνοιδα.
...	v. Πεπέισμεθα νῦν ἡμεῖς ἀνασκευάζειν ὄρκους καὶ συνθήκας.
...	vi. Σὺ δὲ ταῦτα ταῦτα ἅπερ αὐτὸς πέπεισαι πείθε καὶ τὸν ξένον τόνδε Ἄνυτον, ἵνα πράότερος ᾖ.

4. Αντιστοιχίστε στις παρακάτω προτάσεις το πρόσωπο οριστικής παρακειμένου του κατάλληλου αφωνόληκτου ρήματος:

1. Ἐγὼ σὲ μᾶλλον ἀποθανεῖν ἂν ἐλέσθαι ἢ ζῆν.	
2. Τίς ἔσθ' ὁ φύσας; Τοῦ (τίνος) (β' εν.) πατρὸς;	α. κекήρυξαι (κηρύττομαι)
3. Μόνοις δὲ Ἀθηναίοις τῆς Εἰλειθυίας (γ' εν.) τὰ ξόανα ἔς ἄκρους τοὺς πόδας.	β. κεκομίσμεθα (κομίζομαι)
4. Ταῦτα τάπιχειρα τῆς φιλίας, ὧ Κεφάλων, (α' πληθ.) τῆς πρὸς Φίλιππον.	γ. πέπεισμαι (πείθομαι)
5. Ὅ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, (β' πληθ.) τοιούτων ἐθῶν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσαγομένων.	δ. βέβλαφθε (βλάπτομαι)
6. Συντεθραμμένοι καὶ (γ' πληθ.) ἐν τῷ αὐτῷ πολὺ πλείω ἤδη χρόνον ἢ οἱ πολέμιοι.	ε. συντεταγμένοι εἰσίν (συντάττομαι)
	στ. κекάλυπται (καλύπτομαι)

5. Αντιστοιχίστε στις παρακάτω προτάσεις το πρόσωπο οριστικής υπερσυντελικού του κατάλληλου αφωνόληκτου ρήματος:

1. Υἱοὺς ἀρίστους ἐμαυτῷ (α' εν.) διαδόχους.	
2. Τὸ λογισμὸν (β' εν.) σὺ μᾶλλον ἐκείνου.	α. κекλεμμένα ἦσαν (κλέπτομαι)
3. Ὅτι δὲ (γ' εν.) παρὰ τοῖς Σικελιώταις ὁ κότταβος, δῆλον ἐκ τοῦ καὶ οἰκήματα ἐπιτήδεια τῇ παιδιᾷ κατασκευάζεσθαι.	β. ἐλελείμην (λείπομαι)
4. Καὶ αὐτοὺς (α' πληθ.) οὐ νομίζοντες ἀδικεῖν, ὅτι ἐν τῇ ἐκεχειρίᾳ φανερώς προσεχώρησαν.	γ. ἀπήλλαχθε (ἀπαλλάττομαι)
5. Καλῶς τελευτήσαντες αὐτοῦ κινδύνων τοιούτων ἂν (β' πληθ.).	δ. ἐγεγύμνασο (γυμνάζομαι)
6. Πάμπολλα τῶν δημοσίων (γ' πληθ.).	ε. ἐσπούδαστο (σπουδάζομαι)
	στ. ἐδεδέγμεθα (δέχομαι)

6. Συμπληρώστε το κενό με το κατάλληλο πρόσωπο οριστικής παρακειμένου μ.φ. του αφωνόληκτου ρήματος στην παρένθεση:

-
1. Τοσοῦτον τοῦ λέγειν ἰκανῶς ἐγὼ (ἀπολείπομαι).
 2. Ἐγὼ ταύτην τὴν ἐπωνυμίας ἰκανῶς τε καὶ ὀρθῶς (ἀποδέχομαι).
 3. Εὐνοὺς ἐγὼ πρὸς καὶ πρὸς τὴν πόλιν εἶναι (ἀγωνίζομαι).
 4. Καὶ σὺ ταύτῃ τῇ πατρίδι γεγέννησαι καὶ ταύτῃ (τρέφομαι - παρακ. τέθραμμαι).
 5. Τούτους νῦν ὀρῶν σὺ (ἐκπλήττομαι) καὶ ἔτοιμος εἶ θεᾶσθαι μόνον.
 6. Οὐδὲν παρ' οὐδενὸς σὺ (κομίζομαι) .
 7. Ἄμαρτία εἰς τὸ κέρδος ἔνδον (ἐγκρύπτομαι) .
 8. Τροφή τοῖς θηρίοις τοιαύτη (ἀποδέχομαι) .
 9. Κατὰ τὸν Γεωγράφον ἢ Σικυῶν ἀπὸ θαλάσσης ὀλίγα στάδια ἐπὶ λόφου ἔρυμνοῦ (ἀνοικίζομαι) .
 10. Ἡμεῖς τὰ μέγιστα (βλάπτομαι) ταύτῃ τῇ δίκῃ.
 11. Καίπερ ζῶντες ἡμεῖς (κατορύττομαι - παρακ.:κατορώρυγμα) ὑπ' αὐτοῦ.
 12. Ἡμεῖς δὲ πλεῖστον (διαψεύδομαι) τῆς ἀληθείας.
 13. Ὑμεῖς, εἰ καὶ πόρρω τῆς αὐτῶν, (θάπτομαι) .
 14. Τί ὑμεῖς (ταράττομαι); Τί πεφόβησθε;
 15. Οὕτω πολλὰ καὶ ψευδῆ καὶ πάντα μᾶλλον ἢ τὰ βέλτιστ' ἀκούειν ὑμεῖς (ἐθίζομαι).
 16. Καὶ γὰρ αἱ χορδαὶ (καταστρέφομαι).
 17. Καὶ ταῦτα ἃ διηγῆσομαι ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς (πράττομαι).
 18. Οἱ δικασταὶ κωλύσαντες τὴν δίκην ἐπιτελεσθῆναι (χαρίζομαι) τοῖς δεομένοις ὑπὲρ τοῦ φεύγοντος.
-

7. Συμπληρώστε το κενό με το κατάλληλο πρόσωπο οριστικής υπερσυντελικού μ.φ. του αφωνόληκτου ρήματος στην παρένθεση:

1. Ἔθεκε ἡ δίκη παρὰ τῶν θεῶν πάλιν καὶ ἐγὼ οὐκ (ἀπορρίπτομαι).
2. Ἀπέλυσε ἐμὲ καὶ ὁ νόμος καθ' ὃν (διώκομαι).
3. Διαπλεύσας δ' ἐγὼ τὸν νομὸν, οὗ ἦν θεὸς ὁ κροκόδειλος, (ἀρπάζομαι).
4. Σὺ δὲ (ἀποτρέπομαι) οὐδὲν κατ' ἐμοῦ καταψεύσασθαι.
5. Σὺ δὲ τί ἠβουλήθης πρῶτα μαθεῖν ὧν οὐκ (διδάσκομαι) ;
6. Εἰπέε σὺ τίνα τέχνην (ἐργάζομαι - παρακ.: εἴργασμαι).
7. Πάγχρυσος ὁ πόρκης καὶ οὐκ ἑτεροίας ὧν ὕλης (ἀλείφομαι- παρακ.: ἀλήλιμμα) χρυσῶ.
8. Ἦ γὰρ ἀκρόπολις τὸ πάλαι τῶν Ἀθηναίων ῥηχῶ (φράσσομαι- γ' εν.).
9. Ταῦτα κομψοτέρως δὲ (φράζομαι- γ' εν.) τῶν ἔμπροσθεν εἰρημένων.
10. Πόλεις πολλὰς ἐρήμους ἡμεῖς (καταλαμβάνομαι) .
11. Ἦμεῖς πολὺ πλείους (συλλέγομαι - παρακ.: συνείλεγμαι) τότε ἢ ὅτε ἐνικῶμεν ἐκείνους.
12. Πλείσταις μὲν τότε καὶ πεζικαῖς καὶ ναυτικαῖς δυνάμεσιν ἡμεῖς (ἀγωνίζομαι) μεθ' ὑμῶν.
13. Ὑμεῖς γὰρ τοὺς ὀφθαμοὺς ἐξωρώρυχθε καὶ (περικόπτομαι) τὴν ῥίνα καὶ τὰ ὦτα καὶ τὴν γλῶτταν ἐξετέμησθε.
14. Πάσαις ταῖς ἀνθρωπίναις σπουδαῖς ὑμεῖς (ἐμπλέκομαι).
15. Εἰ τοῦτο ἐποιήσατε, (διαψεύδομαι, β' πληθ.) ἂν τῆς ὑμετέρας ἐλπίδος.
16. Οἱ οὖν δικασταὶ δικάζοντες (προκαλύπτομαι) ὀφθαλμοὺς τε καὶ ὦτα καὶ ὄλον τὸ σῶμα.
17. Εἰ μὲν ταῦτα μὴ ἱκανῶς ἔργοις (ἐλέγχομαι - παρακ.: ἐλήλεγμαι, γ' πληθ.) ὅτι δυνατὰ ἐστὶ γίνεσθαι, τάχα ἦν ἂν τι καὶ ἀντειπεῖν τῷ λόγῳ.
18. Τὰ ἐν τοῖς περὶ τῶν ἀδικούντων ψηφίσμασιν (ὀρίζομαι- παρακ.: ὠρισμαι, γ' πληθ.).

Ενότητα 14η

Απαρέμφατα και μετοχές μέσης φωνής βαρύτονων ρημάτων

1. Τοποθετήστε τις παρακάτω προτάσεις σύμφωνα με τη σειρά των χρόνων (ενεστ. - μέλλ. - αόριστ. - παρακειμ.) του απαρέμφατος μ.φ. που υπάρχει σε αυτές:

α/α	προτάσεις
...	i. Ἔγραψεν ἐπιστολὴν, νομίζων οὕτως ἂν μάλιστα τὴν αὐτοῦ γνώμην μηδὲν ἐν τῷ ἀγγέλῳ ἀφανισθεῖσαν μαθόντας τοὺς Ἀθηναίους βουλευσασθαι περὶ τῆς ἀληθείας.
...	ii. Καὶ ὁ Νικίας, νομίζων τὴν πόλιν οὐκ ὀρθῶς βεβουλευσθαι, παρελθὼν ἀποτρέψει ἐβούλετο.
...	iii. Καὶ ὡς ἡμᾶς πρέπει βουλευεσθαι ἀδικουμένους μηδεὶς διδασκέτω.
...	iv. Οἱ δὲ Κορίνθιοι ἀπεκρίναντο αὐτοῖς, ἦν τὰς τε ναῦς καὶ τοὺς βαρβάρους ἀπὸ Ἐπιδάμνου ἀπάγωσι, βουλευσεσθαι.

2. Τοποθετήστε τις παρακάτω προτάσεις σύμφωνα με τη σειρά των χρόνων (ενεστ. - μέλλ. - αόριστ. - παρακειμ.) του απαρέμφατος μ.φ. που υπάρχει σε αυτές:

α/α	προτάσεις
...	i. Ἔδοσαν πίστεις καὶ παρ' ἐκείνων ἔλαβον ἐπὶ τούτοις, ἐφ' ᾧ Ταραντίνους ἐλευθερώσειν καὶ μὴ φόρους πράξεσθαι κατὰ μηδὲνα τρόπον.
...	ii. Πάντα αὐτοῖς ἐδόκει ἐπὶ ξυνωμοσίᾳ ὀλιγαρχικῆ καὶ τυραννικῆ πεπραχθαι.
...	iii. Τῶν δὲ παλαιῶν ἐκείνων οὐδεὶς πώποτε ἤξιωσεν ἀργύριον μισθὸν πράξασθαι.
...	iv. Καὶ ταῦθ' ὅτι τοῦτον τὸν τρόπον προσήκει πράττεσθαι, καὶ παρ' αὐτοῦ τούτου συνωμολόγηται.

3. Τοποθετήστε τις παρακάτω προτάσεις σύμφωνα με τη σειρά των χρόνων (ενεστ. - μέλλ. - αόριστ. - παρακειμ.) του απαρέμφατος μ.φ. που υπάρχει σε αυτές:

α/α	προτάσεις
...	i. Βέλει πληγεὶς εἰς τὸν ὀφθαλμὸν οὐ παρέσχε οὐδ' ὑπέμεινεν ἐξαιρεθῆναι τὸ βέλος αὐτοῦ πρὶν ἢ τρέψασθαι τοὺς πολεμίους.
...	ii. Οὐκ εἰκὸς τὸν τοιοῦτον ὄμιλον ἐς τὰ ἔργα κοινῶς τρέπεσθαι.
...	iii. Ὑπὸ γὰρ τοῦ περιχαροῦς τῆς νίκης ἐδόκει πρὸς πόσιν τετράφθαι τοὺς πολλοὺς ἐν τῇ ἑορτῇ.
...	iv. Ἀκούω δ' αὐτὸν, ᾧ ἄνδρες δικασταί, ἐπὶ τοῦτον τὸν λόγον τρέψεσθαι, ὡς ὀργισθεὶς εἶρηκε ταῦτα.

4. Τοποθετήστε τις παρακάτω προτάσεις σύμφωνα με τη σειρά των χρόνων (ενεστ. - μέλλ. - αόριστ. - παρακειμ.) του απαρέμφατος μ.φ. που υπάρχει σε αυτές:

α/α	προτάσεις
...	i. Παρώξυνται, πείσεσθαι τι προσδοκῶν.
...	ii. Ἔδοξεν αὐτοῖς τοὺς ἄνδρας ὡς τάχιστα πειρᾶσθαι κομίσασθαι.
...	iii. Πάντα μᾶλλον ἤλπιζον ἄν σφῶν πείθεσθαι αὐτοὺς ἢ ὄπλα λαβόντας ἐν τῷ παρόντι ἐξελεῖν.
...	iv. Τοὺς γὰρ Βοιωτοὺς ῥόντο πεπεῖσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων τό τε Πάνακτον καθελεῖν καὶ ἐς τὰς Ἀθηναίων σπονδὰς ἐσιέναι.

5. Αντιστοιχίστε τα απαρέμφατα μ.φ. των παρακάτω προτάσεων με τον χρόνο που ανήκουν:

1. Οἱ εἰωθότες λόγοι λέγεσθαι ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν οὐκ εἰσὶ ψευδεῖς.	
2. Ἐκ τοῦ πράττεσθαι τινα ὧν οὐ προσήκεν, ἐκ τούτου τοὺς νόμους ἔθεντο οἱ παλαιοί.	
3. Καὶ ἐπὶ τούτοις ὄρκον ὤμοσαν ἰσχυρόν, μήτ' αὐτοὶ τὴν ἱερὰν γῆν ἐργάσεσθαι μήτ' ἄλλω ἐπιτρέψειν.	
4. Ἦδη δύναται διαλογίζεσθαι τὰ καλὰ καὶ τὰ μῆ.	α. απαρεμφ. ενεστώτα
5. Ὑπὲρ τούτου δεῖ ὑμᾶς νυνὶ βουλευσασθαι.	
6. Ἠγούμην αὐτὸν καταψεύσασθαι τοῦ θεοῦ καὶ χαριζόμενόν τισιν μὴ τάληθῆ ἀπηγγελκέναι τῷ δήμῳ.	
7. Ἐπηγγέλλοντο λύσεσθαι τοὺς οἰκείους ἕκαστος ἰδίους χρήμασιν.	β. απαρεμφ. μέλλοντα
8. Ὑμέτερον οὖν ἔργον σκέψασθαι νῦν εἰ δοκεῖ πιστὸν τὸ πρᾶγμα.	
9. Οὐδεὶς αὐτῶν ἠξίωσε τὰ πεπραγμένα εἰπεῖν ἀδίκως πεπραχθαι.	
10. Ἀλλὰ χρήματα ἔμελλον λήψεσθαι (λαμβάνω) ἀποκτείνας αὐτόν;	γ. απαρεμφ. αορίστου
11. Ταῦτα ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐξεταζόμενα οὐκ ὀρθῶς ἐδόκει γεγράφθαι.	
12. Οἱ μὲν οὖν Λακεδαιμόνιοι ἐνόμιζον τοὺς Ἀθηναίους διδομένης εἰρήνης ἀσμένους δέξεσθαι.	
13. Τὰ ἱερὰ τὰ πατρῶα μετεπέμψατο εἰς Μέγαρα καὶ ἠξίωσε ἰδρῦσθαι ἐπὶ ξένης καὶ ἀλλοτρίας.	δ. απαρεμφ. παρακειμένου
14. Κάκεινος ἀδικεῖν μὲν ὠμολόγει, ἰκέτευε δὲ μὴ ἀποκτεῖναι ἀλλ' ἀργύριον πράξασθαι.	
15. Διὰ τὸ ἐψεῦσθαι ἑαυτῶν πλεῖστα κακὰ πάσχουσιν οἱ ἄνθρωποι.	
16. Ἔδει ὑφ' ὑμῶν παιδεύεσθαι τοὺς νεωτέρους τῶν ρητόρων.	

6. Αντιστοιχίστε τα απαρέμφατα μ.φ. των παρακάτω προτάσεων με την κατηγορία του ρήματος που ανήκουν (φωνηεντόληκτα, οδοντικόληκτα, χειλικόληκτα, ουρανικόληκτα):

1. Καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τὸν βουλόμενον ἐκέλευον ἔπεσθαι.	
2. Οὕτω χρή καθαρὸν εἶναι τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρός, ὥστε μὴδ' ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς.	
3. Τοῦτον οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι.	
4. Πολιτεύσεσθαι φασὶ τὸν σοφὸν ἂν μὴ τι κωλύη.	α. απαρέμφ.
5. Νομίζω ταύτην εἶναι σωτηρίαν ἅπασι, πείθεσθαι τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς νόμοις.	φωνηεντόληκτου ρ.
6. Λακεδαιμόνιοι αἰσθόμενοι Κορινθίους μέλλοντας σπείσεσθαι (σπένδομαι = κάνω συμμαχία) πρὸς τὸ Ἄργος, πέμπουσι πρέσβεις ἐς τὴν Κόρινθον.	β. απαρέμφ.
7. Οἱ τὰ θηρία θηρῶντες ἐλπίδι τοῦ λήψεσθαι ἠδέως μοχθοῦσι.	ουρανικόληκτου ρ.
8. Ἦλπιζε τάδε δράσας ἀποφεύξεσθαι τὴν γραφήν.	
9. Κατέστησαν εἰς τὴν ἀρχὴν τολμήσαντες τῶν ἱερῶν χρημάτων ἄψασθαι (ἄπτομαι = αγγίζω).	γ. απαρέμφ.
10. Ἀπορῶ δὲ ὀπόθεν χρή πρῶτον ἄρξασθαι, διὰ τὴν ἀνωμαλίαν τῆς κατηγορίας.	χειλικόληκτου ρ.
11. Οἶμαι δὲ ταῖς ὑμετέραις μαρτυρίαις ῥαδίως ἂν ἀπολύσασθαι τοὺς τοῦ κατηγοροῦ λόγους.	
12. Ἰκανοὶ ἐσμεν ἀγωνίσασθαι πρὸς Ἀντίπατρον.	δ. απαρέμφ.
13. Δημοσθένης οὐ λόγῳ μόνον ἐκώλυσε περιμεῖναι, ἀλλ' ἔργῳ καὶ ψηφίσματι, προστάξας ἤδη βεβουλεῦσθαι.	οδοντικόληκτου ρ.
14. Νυνὶ γὰρ Θηβαίοις πρὸς μὲν τὸ τὴν χώραν κεκομίσθαι πέπρακταί τι.	
15. Οὐ δεῖ γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον.	
16. Ὑμέτερον δ' ἐστὶν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιτετάχθαι.	

7. Αντιστοιχίστε τις μετοχές μ.φ. των παρακάτω προτάσεων με τον χρόνο που ανήκουν:

1. Τὰς θυγατέρας ὑδρευσομένας ἔπεμψε.	
2. Ἄρξάμενον οὖν δεῖ ἀπὸ τοῦ ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς ἵππους πάντα τὰ ἐν ἵππικῇ μελετᾶν.	
3. Ἄν ποιήσωμεν τὰ κελευόμενα, βεβαίως τὴν εἰρήνην ἄξομεν.	
4. Λακεδαιμόνιοι μέλλουσιν ὡς Ἀλέξανδρον ἀναπέμπεσθαι τοῦτο πεισόμενοι.	
5. Κοινῇ βουλευσάμενοι τὸν πόλεμον ποιοῦνται.	
6. Γίνεται δὲ καὶ οἶνος ἐξ αὐτοῦ βρεχομένου καὶ τριβομένου δι' ὕδατος.	
7. Ἀνέστησαν δὲ αὐτοὺς οἱ τῶν Ἀθηναίων ἐπιτετραμμένοι τὴν φυλακὴν.	α. μετοχ. ενεστώτα
8. Ὀχου ἀποπλέων εἰς Ἄβυδον, οὔτε χρέος ἴδιον σεαυτοῦ πραξόμενος οὐδὲν οὔτε προξενίας οὐδεμιᾶς ἔνεκεν.	β. μετοχ. μέλλοντα
9. Ἐν τοῖς διδασκομένοις καὶ μαθήσεως χάριν λεγομένοις ἠγέϊτο τό τε ἐναργές εἶναι καὶ τέλειον καὶ ἄξιον σπουδῆς.	
10. Αἴπερ ἦσαν μόναι ἀνεωγμένοι πύλαι ἔκκλησε, ὥστε μηδὲ ταύτη ἐξοδὸν ἔτι εἶναι.	γ. μετοχ. αορίστου
11. Παρμενίωνα δὲ προσέταξε τὰ χρήματα τὰ ἐκ τῶν Περσῶν κομιζόμενα Ἀρπάλῳ παραδοῦναι.	
12. Καὶ ἀργύριόν τισιν ἐδάνεισεν, ὃ κομισάμενος οὗτος ἀνήλωκε.	δ. μετοχ. παρακειμένου
13. Πρέσβεις ἔπεμψαν πρῶτον ἐς τὴν Ἑγεσταν περὶ τε τῶν χρημάτων σκεφομένους εἰ ὑπάρχει, ὥσπερ φασίν, ἐν τῷ κοινῷ καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς.	
14. Ἐκράτει τε τῆς γῆς καὶ ἐδήου ἐξεργασμένην παγκάλως καὶ πεφυτευμένην τὴν χώραν.	
15. Ἀπογραψαμένων τούτων τὸ δέκατον μέρος ἀπ' ἐκάστου ἔλαβε.	
16. Ἡμεῖς δὲ οὐδ' ἐπὶ ἀδύνατον ἀμύνεσθαι οὕτω πόλιν ἐρχόμεθα, ἀλλὰ τοῖς πάσιν ἄριστα παρεσκευασμένην.	

8. Αντιστοιχίστε τις μετοχές μ.φ. των παρακάτω προτάσεων με την κατηγορία του ρήματος που ανήκουν (φωνηεντόληκτα, οδοντικόληκτα, χειλικόληκτα, ουρανικόληκτα):

1. Γενήσεται ὑμῖν πειθομένοις καλὴ ἢ ξυντυχία.	
2. Τοῖς αἰεὶ ὑπολειπομένοις ἀντίπαλοι ἔσμεν.	
3. Βουλευομένοις ἡμῖν ἐδόκει βέλτιστον εἶναι πάντα ταῦτα ποιεῖν.	
4. Ἐξῆν αὐτοῖς δεχομένοις τὴν ἀρετὴν τὰ δίκαια δεικνύναι.	α. μετοχ.
5. Ζωγράφους ἔφη εἰσῆναι πρὸς αὐτὴν ἀπεικασομένους τὸ κάλλος τῆς γυναικός.	φωνηεντόληκτου ρ.
6. Τὰς ἐπιστολὰς μεταγραφάμενοι ἐκ τῶν Ἀσσυρίων γραμμάτων ἀνέγνωσαν.	
7. Ἐπίσταμαι τῶν ἄλλων πόλεων ἔστιν ἅς ὁμοίως ἡμῖν βουλευσομένας.	β. μετοχ. ουρανικόληκτου ρ.
8. Ἐγὼ γὰρ ὑπεθέμην οὐχ ὡς περὶ τῶν πολιτειῶν διαλεξόμενος.	
9. Ὑπὲρ τῆς αἰκίας καὶ τῆς ἀτιμίας ἤκω παρ' αὐτοῦ δίκην ληψόμενος.	
10. Δεξάμενοι ἡμᾶς ἔξετε πρὸς αὐτοὺς πλείοσι ναυσὶ ταῖς ἡμετέραις ἀγωνίζεσθαι.	γ. μετοχ. χειλικόληκτου ρ.
11. Μετὰ τούτων στρατευσάμενος τοιοῦτον ἦν ἐν τοῖς κινδύνοις.	
12. Ἐγὼ γὰρ ἤξω παρ' αὐτοῦ δανεισάμενος τὸ μηδεὸς προσδεῖσθαι.	δ. μετοχ. οδοντικόληκτου ρ.
13. Συμμάχους ἔξομεν ἅπαντας ἀνθρώπους, οὐ βεβιασμένους ἀλλὰ πεπεισμένους.	
14. Οἱ γὰρ δρῶντες βεβουλευμένοι πρὸς οὐ διεγνωκότας ἤδη ἐπέρχονται.	
15. Τῶν πεπραγμένων ἦσαν μάρτυρες.	
16. Αὐτὸν ἠῦρεν ἐγγεγραμμένον κτείνειν.	

9. Συμπληρώστε το κενό με τον κατάλληλο τύπο της μετοχής μ.φ. στο χρόνο που βρίσκεται το ρήμα της παρένθεσης:

1. Πρὸς τοιαύτην ἡμῖν πόλιν μὴ εὖ (βουλεύομαι, δοτ. πληθ. αρσ.) ὁ ἀγὼν καταστήσεται.
2. Οὗτος ἦν ὁ πεισθεὶς ὑπὸ τούτων καὶ (κατεψευσάμην, ον. εν. αρσ.) ἐμοῦ.
3. Καταλεγείς ὀπλίτης οὐκ ἐξῆλθε μεθ' ὑμῶν (στρατοπεδεύσομαι, ον. εν. αρσ.).
4. Μᾶλλον εἴλοντο μεθ' ὑμῶν τῶν τότε (ἐστρατευσάμην, γεν. πληθ. αρσ.), εἴ τι δεοί, πάσχειν ἢ χωρὶς ὑμῶν ἀκινδύνων σεσῶσθαι.
5. Καίτοι χαλεπὸν τὰ ἐκ πολλοῦ (ἐπιβεβούλευμαι, αιτ. πληθ. ουδ.), ταῦτα παραχορῆμα ἀπελέγχειν.
6. Μέγιστα ἐγκλήματα ἔχομεν ὑπὸ Ἀθηναίων (ὕβριζομαι, ον. πληθ. αρσ.).
7. Μετοικεῖς πότερον ὡς (πείσομαι, ον. εν. αρσ.) τοῖς νόμοις τοῖς τῆς πόλεως ἢ ὡς ποιήσων ὃ τι ἂν βούλη;

8. Καὶ ὕστερον τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους (έκομισάμην, ον. πληθ. αρσ.) ἐς τὰς Ἀθήνας ἀναχωροῦσι τῷ περιόντι τοῦ στρατοῦ.
9. Πέμψαιμι ἄν σοι ἱκανοὺς ἵππέας καὶ πεζοὺς τῶν παρ' ἐμοὶ (ἤθροισμαι, γεν. πληθ. αρσ.).
10. Ταύτην τὴν ἄνθρωπον, τὴν τοιαῦτα εὐεργετήσασαν αὐτὸν, (μέμφομαι, αιτ. εν. θηλ.) τι καὶ τούτων ὑπομιμνήσκουσαν τὸ μὲν πρῶτον ῥαπίσας καὶ ἀπειλήσας ἀπέπεμψε ἀπὸ τῆς οἰκίας.
11. Καὶ τοῖς ἵππεῦσιν εἴρητο θαρροῦσι διώκειν ὡς (ἐφέμφομαι: μελλ. του ἐφέπομαι = ἀκολουθῶ, γεν. εν. θηλ.) ἱκανῆς δυνάμεως.
12. Ἡ πόλις ἡ (μετεπεμψάμην, ον. εν. θηλ.) διδότην σῖτον.
13. Οἱ δὲ Πλαταιῆς ἦσθοντο ἔνδον τε ὄντας Θηβαίους καὶ ἑξαπιναίως (κατείλημμαι, αιτ. εν. θηλ.) τὴν πόλιν.
14. Ἄμυχας ἐν τῷ τραχήλῳ εἶχεν (ἄγχομαι, ον. εν. θηλ.) .
15. Ὅρᾱς οὖν ὡς οὐκ ἀσφαλὲς σοὶ ἐστὶν ἐλθεῖν πρὸς τὸν θεὸν (εὔξομαι, δοτ. εν. αρσ.).
16. Αἰτία δ' αὐταὶ καὶ διαφοραὶ ἐγένοντο ἀμφοτέροις πρὸ τοῦ πολέμου, (ἠρξάμην, ον. πληθ. θηλ.) εὐθύς ἀπὸ τῶν ἐν Ἐπιδάμνῳ καὶ Κερκύρα. →
17. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι φοβούμενοι τὸ πλῆθος καὶ τὴν περικύκλωσιν ἀθρόαις μὲν οὐ προσέπιπτον οὐδὲ κατὰ μέσον ταῖς ἐφ' ἑαυτοῦς (τέταγμαί, δοτ. πληθ. θηλ.) (ναυσίν).

10. Συμπληρώστε το κενό με τον κατάλληλο τύπο του απαρεμφάτου μ.φ. στο χρόνο που βρίσκεται το ρήμα της παρένθεσης:

1. Τοὺς μέλλοντας ἀδικεῖν μᾶλλον πρέπει πολὺν χρόνον (βουλεύομαι) .
2. Διὰ δὲ τῆς Γερανεῖας οὐκ ἀσφαλὲς αὐτοῖς ἐφαίνετο Ἀθηναίων ἐχόντων Μέγαρα καὶ Πηγάς (πορεύομαι) .
3. Ὅμως δὲ τῆς νυκτὸς φυλάξαντες τὸ ἡσυχάζον ἔμελλον (πορεύσομαι) .
4. Κρατηθεὶς δὲ ὑπ' αὐτοῦ συνωμολόγησα δασμὸν οἴσειν καὶ (συστρατεύσομαι).
5. Μόναίς δὲ αὐταῖς οὐκ ἐξεγένετο ἐκ τῶν ἡμαρτημένων μαθούσαις περὶ τῶν λοιπῶν ἄμεινον (ἐβουλεύσάμην) .
6. Οὐκ ἐξαρκεῖ περὶ τούτου μόνον αὐτῷ (ἐψευσάμην), περὶ τοῦ δεδωκέναι τὸ ἀργύριον, ἀλλὰ καὶ κεκομίσθαι φησί.
7. Καὶ δήποτε καὶ εἰς Δελφοὺς ἐλθὼν ἐτόλμησε τοῦτο (ἐμαντεύσάμην).
8. Ἔφασαν δὲ αὐτὸν καὶ πρὸ τῶν λόγων παριόντα τοιάδε (παρεκελευσάμην).
9. Συνέφερε τῷ ὑμετέρῃ πλήθει τοὺς μὲν ἔχειν τὰ αὐτῶν, τῶν δὲ ἀδίκως (δεδήμειμαι) τὴν οὐσίαν.
10. Ὑπὲρ ἀπάντων δὲ καὶ τῶν ἰδίων καὶ τῶν δημοσίων οὕτως ἡγοῦμαί μοι (πεπολίτευμαι) .
11. Ἔλαβον αὐτῶν τὰ ποιήματα ἃ μοι ἐδόκει μάλιστα (πεπραγμάτευμαι) αὐτοῖς.
12. Ἐπίθεται τοὺς Λακεδαιμονίους (ἐξεστράτευμαι) .
13. Ὅστ' οὐδὲ τούτων ἔνεκα αὐτὸν ἄξιον (φυλάττομαι) .
14. Εἰς ὑμᾶς εἰσελθὼν ἐλπίζω τῶν δικαίων (τεύξομαι <μελλ. του τυγχάνω)

15. Ἐγὼ δὲ ἡγούμενος ἐκεῖνον (ἐκφεύξομαι <μελλ. του ἐκφεύγω) ἑτέραν ὁδὸν ὠχόμην ἀπιών.
16. Ἴθι, περὶ τούτων πειρῶ τί μοι σαφές (ἐνεδειξάμην).
17. Ἐξεστί τοίνυν τῶν παρόντων ὃν ἂν βουληθῆς (ἐξελεξάμην < ἐκλέγομαι).
18. Τῶν ἀδικοῦντων μετρίως ἡγανάκτου, ἡγούμενος (τέταγμα < τάττομαι) τοὺς μὲν ἐχθροὺς κακῶς ποιεῖν, τοὺς δὲ φίλους εὖ.
19. Καὶ (σέβομαι) δεῖ καὶ μᾶλλον ὑπέικειν καὶ θωπεύειν πατρίδα χαλεπαίνουσαν ἢ πατέρα.
20. Δοκεῖ μοι τὰς τῶν θεῶν εὐεργεσίας οὐδ' ἂν εἶς ποτε ἀνθρώπων ἀξίαις χάρισιν (ἀμείβομαι) .
21. Ἦλπιζον ἑκάτεροι (προσλήσομαι < μελλ. του προσλαμβάνω) τινὰ ὠφελίαν.
22. Ἐνόμιζον ἦν αὐτοὶ κατάρχωσι τοῦ σφόδρα πείθεσθαι, (ἔψομαι < μελλ. του ἔπομαι = ἀκολουθῶ) καὶ τοὺς ἄλλους.
23. Τῶν ἐγγύς ὄντων οὐδὲνα ἐτόλμησαν (μετεπεμψάμην) .
24. Πάρεσι δὲ ὢν ἐναντίον ἐπιθυμῶ (ἐμεμψάμην) τοῖς ἀδικοῦσιν ἐμέ.
25. Τοσαύτην γὰρ ἀφθονίαν παρεσκεύασεν ἡ τούτων ἀρετή, ὥστε καλὰ μὲν πολλὰ τοῖς προτέροις περὶ αὐτῶν εἰρῆσθαι, πολλὰ δὲ καὶ ἐκείνοις (παραλέλειμμα < παρακ. του παραλείπομαι).
26. Φησὶ δὲ ὁ κατήγορος ἐπὶ Σουινιάδου ἄρχοντος σηκὸν ὑπ' ἐμοῦ (ἐκκέκομαι < παρακ. του ἐκκόπτομαι).
27. Διδάσκουσιν ὑμᾶς ἐπιορκεῖν καὶ τοῖς νόμοις μὴ (πειθομαι).
28. Καὶ τοιοῦτως ἐνοχλεῖ, ὥστε περὶ πλείονος ἐποιήσατο δοκεῖν ἐμοῦ (κῆδομαι) μᾶλλον ἢ μου κατειπεῖν.
29. Καίτοι, ὦ Ἀγόρατε, ἐπίστευες μηδὲν κακὸν (πείσομαι < μελλ. του πάσχω) .
30. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι οὐκ ἔφασαν (σπείσομαι < μελλ. του σπένδομαι) εἰ μὴ καὶ διοικιοῖντο κατὰ κώμας.
31. Ἄξιον γὰρ ἦν ὀλίγων ἀμελοῦντας πολλῶν ἀγαθῶν (ἐφεισάμην < αορ. του φείδομαι = λυπάμαι να ξοδέψω) .
32. Οὐδὲ (ἐδανεισάμην) οὐδαμόθεν ἔστιν ἀργύριον.
33. Πεντακοσίας δραχμὰς ὀρθῶς καὶ δικαίως παρ' ἐκείνου (κεκόμισμαι < παρακείμ. του κομίζομαι) ὠμολόγηκεν.
34. Οἶμαι τοίνυν αὐτὸν καὶ Σωπτόλιδι τῶ ἀδελφῶ μάλιστα (κεχάρισμαι < παρακείμ. του χαρίζομαι) ταῦτα διαθέμενον.

Απαντήσεις

Ενότητα 1η

Φθόγγοι και γράμματα

1. 1α, 2α, 3β, 4β, 5γ, 6γ, 7γ.
2. 1α, 2α, 3γ, 4γ, 5α, 6β, 7β, 8γ, 9α, 10β, 11γ, 12γ, 13γ, 14β, 15γ
3. 1α, 2β, 3α, 4γ, 5α, 6β, 7β, 8γ, 9γ
4. 1α, 2β, 3β, 4α, 5γ, 6γ, 7β, 8γ, 9α
5. 1α, 2β, 3β, 4γ, 5α
6. 1γ, 2α, 3γ, 4β, 5β, 6γ, 7α, 8γ, 9α
7. 1β, 2α, 3β, 4α, 5β, 6α, 7β

Ενότητα 2η

1. Τόνοι και πνεύματα

1. 1γ, 2β, 3α, 4β, 5γ, 6α, 7γ, 8α, 9β, 10β, 11γ, 12α
2. 1α, 2β, 3α, 4β, 5α, 6β, 7α, 8α, 9β, 10β
3. 1α-δ, 2α-β, 3γ, 4ε, 5γ, 6ε, 7α, 8γ, 9α-δ, 10ε
4. 1α, 2α, 3γ, 4α, 5γ, 6β, 7α, 8α, 9γ, 10α
5. βέλος, τείχος, ρίγος, άνθρωπους, κήρυξ, δίκαιε, τύμβου, τοῦ μύθου, τοῦ δράματος, τῶν τριμμάτων
6. 1β, 2β, 3β, 4β, 5α, 6α, 7α, 8β, 9α, 10α
7. 1β, 2α, 3β, 4β, 5α

2. Τα μέρη του λόγου

1. 1α, 2β, 3α, 4α, 5β, 6α, 7β, 8α, 9β, 10α
2. 1✓, 2✓, 3✓, 4✓, 6✓
3. α 2-1-6, β 1-4-2-6, γ 4-1-3-2, δ 4-3-1-2, ε 4-5-3-2, στ. 3-4-1-5

3. Τα παρεπόμενα των πτωτικών

1. α. 1δ, 2α, 3γ, 4β, / β. 1δ, 2α, 3γ, 4β, / γ. 1δ, 2α, 3β, 4γ, / δ. 1γ, 2α, 3β, / ε. 1α, 2δ, 3γ, 4β, / στ. 1δ, 2α, 3β, 4γ, / ζ. 1γ, 2α, 3β, 4δ, / η. 1β, 2δ, 3γ, 4α

4. Τα παρεπόμενα του ρήματος

1. **α.** 1γ, 2β, 3στ, 4ε, 5δ, 6δ, 7α, / **β.** 1γ, 2β, 3α, 4στ, 5δ, 6δ, 7ε, / **γ.** 1β, 2ε, 3γ, 4δ, 5στ, 6ζ, 7α, / **δ.** 1ζ, 2στ, 3δ, 4β, 5α, 6ε, 7γ, / **ε.** 1ε, 2δ, 3β, 4στ, 5γ, 6γ, 7α, / **στ.** 1ζ, 2ε, 3δ, 4γ, 5β, 6στ, 7α, / **ζ.** 1στ, 2δ, 3γ, 4α, 5ε, 6ε, 7β, / **η.** 1ζ, 2δ, 3ε, 4στ, 5β, 6α, 7γ, / **θ.** 1δ, 2α, 3β, 4β, 5γ, / **ι.** 1δ, 2α, 3γ, 4ε, 5β.

Ενότητα 3η

1. Το άρθρο

1. 1θ, 2β, 3γ, 4στ, 5ζ, 6δ, 7η, 8α, 9ε, 10θ, 11β, 12α
2. 1α, 2στ, 3β, 4ζ, 5ε, 6α, 7γ, 8δ, 9β, 10α, 11η, 12γ
3. 1ι, 2ζ, 3η, 4στ, 5δ, 6ε, 7θ, 8α, 9γ, 10β
4. 1θ, 2ε, 3α, 4β, 5η, 6θ, 7στ, 8γ, 9δ, 10ζ

2. Β' κλίση ουσιαστικών

1. 1vii, 2iv, 3viii, 4iii, 5i, 6v, 7ii, 8x, 9ix, 10vi.
2. 1γ, 2α, 3στ, 4η, 5δ, 6β, 7δ, 8θ, 9ε, 10ζ.
3. 1β, 2β, 3β, 4α.
4. 1β (ποταμοῦ, ποταμῶ), 2α, 3β (ψῆφοι, ψήφων).
5. 1β, 2β, 3α, 4α, 5α, 6α, 7α, 8β, 9β, 10β.
6. 1α, 2α, 3β, 4β, 5β, 6β, 7α, 8α
7. 1α, 2β, 3β, 4α, 5α, 6α, 7β, 8β, 9β, 10α
8. 1α, 2β, 3β, 4α, 5α, 6α, 7β, 8β, 9α, 10α
9. 1β, 2α, 3α, 4β, 5β, 6β, 7α, 8α, 9α, 10β
10. 1β, 2α, 3α, 4β, 5β, 6β, 7α, 8α, 9α, 10β
11. 1β, 2α, 3α, 4β, 5β, 6β, 7α, 8α, 9β, 10β
12. 1α, 2β, 3β, 4α, 5α, 6α, 7β, 8β, 9α, 10α
13. 1α, 2β, 3β, 4α, 5α, 6α, 7β, 8β, 9α, 10α
14. 1α, 2β (νῆσοι), 3β (ὁδοίς), 4α, 5α, 6β (κινδύνου), 7α, 8β (ᾠμνων), 9α, 10α
15. 1-σίτου, 2-θυμῶ, 3-οίκους, 4-ψήφοις, 5-ψήφους, 6-Κροΐσε, 7-γεωργοῦ, 8-κῆπτων, 9-ποτηρίω, 10-ἀμπέλους
16. 1γ, 2ε, 3δ, 4α, 5β

17. 1α, 2γ, 3β, 4ε, 5δ
18. 1ε, 2α, 3β, 4γ, 5δ
19. 1γ, 2β, 3δ, 4α, 5β
20. 1δ, 2γ, 3α, 4ε, 5β
21. 1-γρίφου, 2-μύθω, 3-στίβον, 4-Κῦρε, 5-τάφρε, 6-βάθρων, 7-ἀμπέλους, 8-δῶρα, 9-ἐφήβω, 10-πολεμίοις

3. Προσωπικές αντωνυμίες

1. 1-α' πρόσωπο, 2-α' πρόσωπο, 3-α' πρόσωπο, 4-α' πρόσωπο, 5-α' πρόσωπο, 6-β' πρόσωπο, 7-β' πρόσωπο, 8-β' πρόσωπο, 9-β' πρόσωπο, 10- γ' πρόσωπο
2. 1β, 2α, 3ε, 4γ, 5η, 6ι, 7δ, 8στ, 9ζ, 10θ
3. 1β, 2β, 3γ, 4α, 5δ, 6ε, 7στ, 8στ, 9ε, 10γ
4. 1-ἡμεῖς, 2-ἐγὼ, 3-ἡμῖν, 4-ὑμῖν, 5-ἡμῶν, 6-ὑμῶν, 7-ἡμᾶς, 8-ὑμᾶς, 9-σφῶν, 10-σφᾶς
5. 1-ἡμῶν, 2-ὑμῖν, 3-ὑμᾶς, 4-ἡμᾶς, 5-σοί, σοι, 6-ἐμοῦ, μου

Ενότητα 4η

1. Οριστική ενεστώτα του ρήματος εἰμί

1. 1-iii, 2-i, 3-iv, 4-vi, 5-ii, 6-v
2. 1β, 2α, 3γ, 4β, 5α, 6γ
3. 1γ, 2δ, 3α, 4ε, 5β, 6στ
4. 1γ, 2β, 3ε, 4στ, 5α, 6δ
5. 1β, 2στ, 3ζ, 4η, 5ιβ, 6ιγ

2. Οριστική ενεστώτα και μέλλοντα ε.φ. βαρύτονων ρημάτων

1. 1-iii, 2-i, 3-v, 4-ii, 5-vi, 6-iv
2. 1-v, 2-iii, 3-i, 4-vi, 5-ii, 6-iv
3. 1β, 2δ, 3δ, 4στ, 5στ, 6α, 7α, 8ε, 9γ, 10γ
4. 1β, 2β, 3ε, 4α, 5α, 6δ, 7δ, 8στ, 9στ, 10γ
5. 1α, 2γ, 3δ, 4γ, 5β, 6α, 7δ, 8β, 9γ, 10α
6. 1-αἰσχύνομεν, 2-ἀγορεύσεις, 3-κελεύετε, 4-λέγουσι, 5-θύσει

3. Οριστική μέλλοντα ε.φ. αφωνόληκτων βαρύτονων ρημάτων

1. 1γ, 2α, 3ε, 4ιδ, 5ιβ, 6δ, 7θ, 8στ
2. 1ε, 2ια, 3ι, 4ιγ, 5ζ, 6η, 7β
3. 1-πέμψεις, 2-τάξει, 3-πείσομεν, 4-διδάξετε, 5-ρίψουσιν, 6-σώσω, 7-έλέγξεις, 8-έρίσομεν, 9-γράψετε, 10-διατρίψουσιν

Ενότητα 5η

Α΄ κλίση ουσιαστικών

1. 1iv, 2vii, 3ix, 4vi, 5ii, 6x, 7iii, 8v, 9viii, 10i
2. 1i, 2vi, 3ix, 4ii, 5iii, 6x, 7iv, 8viii, 9v, 10vii
3. 1vi, 2i, 3x, 4viii, 5ii, 6iii, 7ix, 8v, 9vii, 10iv
4. 1iii, 2vi, 3i, 4ii, 5iv, 6ix, 7v, 8x, 9viii, 10vii
5. 1x, 2v, 3viii, 4i, 5vii, 6ix, 7ii, 8iii, 9vi, 10iv
6. 1ε, 2α, 3δ, 4β, 5γ
7. 1γ, 2ε, 3α, 4β, 5β
8. 1β, 2γ, 3α, 4ε, 5δ
9. 1ε, 2β, 3α, 4γ, 5δ
10. 1δ, 2α, 3β, 4ε, 5γ
11. 1β, 2δ, 3α, 4ε, 5γ
12. 1β, 2δ, 3α, 4δ, 5β, 6α, 7δ, 8γ, 9γ, 10β
13. 1δ, 2στ, 3α, 4β, 5β, 6γ, 7στ, 8ε, 9α, 10στ
14. 1δ, 2β, 3α, 4γ, 5α, 6γ, 7δ, 8β, 9δ, 10α

Ενότητα 6η

1. Η αύξηση

1. 1δ, 2δ, 3δ, 4β, 5ζ, 6ε, 7στ, 8γ, 9γ, 10η, 11α, 12β, 13ζ, 14γ, 15στ, 16β, 17α, 18η, 19γ, 20ε
2. 1ε, 2ζ, 3α, 4β, 5η, 6γ, 7δ, 8ιβ, 9στ, 10ιγ, 11ια, 12θ, 13ι
3. 1-διώκω, 2-ἄρχω, 3-αἰσθάνομαι, 4-ὀρίζω, 5-οἰκίζω, 6-εὐχομαι, 7-θαυμάζω, 8-ὕφαινω, 9-εὐδαιμονίζω, 10-ἀκοντίζω

2. Οριστική παρατατικού του ρήματος εἰμί

1. 1νι, 2iv, 3iii, 4i, 5ν, 6ii
2. 1γ, 2γ, 3α, 4α, 5β, 6β, 7δ, 8ε, 9ε, 10στ
3. 1-ἦ/ἦν, 2-ἦν, 3-ἦσθα, 4-ἦμεν, 5-ἦτε, 6-ἦσαν

3. Οριστική παρατατικού και αορίστου ε.φ. βαρύτονων ρημάτων

1. 1νι, 2iii, 3ii, 4ν, 5iv, 6i
2. 1i, 2ν, 3iv, 4iii, 5ii, 6νι
3. 1-ἠγόραζες, 2-ἐδιώκετε, 3-ἔπαυε, 4-ὠκίζομεν, 5-ἦρον, 6-ἔστρεφον
4. 1-ἐπαύσατε, 2-ἐγύμνασας, 3-ἔσωσα, 4-ἐπέισαμεν, 5-ἵππευσαν, 6-ἐνόμισε

4. Οριστική αορίστου ε.φ. αφωνόληκτων βαρύτονων ρημάτων

1. 1δ, 2στ, 3α, 4ε, 5β, 6γ
2. 1στ, 2ε, 3α, 4β, 5δ, 6γ
3. 1γ, 2α, 3στ, 4β, 5δ, 6ε
4. 1-ἐθαύμασα, 2-ἦθροισε, 3-ἀπέκοψας, 4-διεφυλάξαμεν, 5-ἐπεπλήξατε, 6-ἔπεισαν
5. 1γ, 2στ, 3ε, 4δ, 5β, 6α
6. 1-ἐδοκίμασα, 2-ἐπεγράψαμεν, 3-ἔπεισας, 4-ἐδιδάξατε, 5-ἐκήρυξε, 6-ἦρπασαν

Ενότητα 7η

1. Δευτερόκλιτα επίθετα

1. 1στ, 2δ, 3β, 4α, 5ι, 6γ, 7ζ, 8θ, 9ε, 10η
2. 1δ, 2ζ, 3α, 4θ, 5β, 6ι, 7στ, 8γ, 9ε, 10η
3. 1β, 2α, 3γ, 4β, 5α, 6γ, 7α, 8β, 9γ, 10α, 11β, 12γ
4. 1α, 2β (ἀφθόνοις), 3α, 4β (ἀθανάτου), 5β (ἐνδόξων)
5. 1-ἀρχικοίς, 2-θερμήν, 3-κακάς, 4-κοῦφοι, 5-δικαία, 6-διπλασίαις, 7-ἀξίων, 8-βέβαιοι, 9-πλουσίαν, 10-τελεία

2. Δεικτικές αντωνυμίες

1. 1ζ, 2α, 3ε, 4β, 5ι, 6γ, 7θ, 8στ, 9η, 10δ
2. 1γ, 2α, 3ι, 4ε, 5β, 6θ, 7στ, 8η, 9ζ, 10δ

3. 1β, 2δ, 3στ, 4ζ, 5θ, 6η, 7α, 8γ, 9ε, 10ε
4. 1ε, 2δ, 3στ, 4ζ, 5γ, 6β, 7η, 8α, 9ι, 10θ
5. 1-τούτων, 2-αὕτη, 3-τούτω, 4-ταύτην, 5-οὗτοι, 6-ταύταις, 7-ταῦτα, 8-τούτων, 9-τούτο, 10-τούτον, 11-τῶδε, 12-ταῖσδε, 13-τόδε, 14-τάδε, 15-οἷδε, 16-τῶνδε, 17-τόνδε, 18-τήνδε, 19-τούσδε, 20-τῶνδε, 21-τῆδε
6. 1η, 2ε, 3α, 4ζ, 5ζ, 6γ, 7β, 8θ, 9στ, 10δ
7. 1δ, 2στ, 3α, 4θ, 5θ, 6γ, 7η, 8β, 9ζ, 10ε
8. 1γ, 2θ, 3α, 4β, 5β, 6η, 7ε, 8δ, 9ζ, 10στ
9. 1στ, 2α, 3ε, 4ζ, 5ζ, 6β, 7η, 8θ, 9δ, 10γ
10. 1-τούτω, 2-ταύταις, 3-ταῦτα, 4-τούδε, 5-τήνδε, 6-τῶδε, 7-τοιοῦτοι, 8-τοιοῦτων, 9-τηλικοῦτοι, 10-τηλικῶδε

Ενότητα 8η

1. Αναδιπλασιασμός

1. 1ε, 2ε, 3α, 4α, 5β, 6β, 7β, 8β, 9γ, 10γ, 11γ, 12γ
2. 1γ, 2γ, 3γ, 4γ, 5α, 6α, 7α, 8β, 9β, 10α
3. 1η, 2στ, 3α, 4θ, 5δ, 6β, 7ζ, 8ι, 9ε, 10γ
4. 1δ, 2στ, 3β, 4θ, 5ζ, 6ι, 7η, 8α, 9γ, 10ε
5. 1θ, 2στ, 3α, 4ι, 5β, 6ε, 7ια, 8δ, 9γ, 10ζ, 11η, 12ιβ
6. 1η, 2ε, 3α, 4ι, 5ζ, 6δ, 7β, 8στ, 9θ, 10γ

2. Οριστική παρακειμένου και υπερσυντελικού ε.φ. βαρύτων ρημάτων

1. 1ν, 2iii, 3ι, 4νι, 5iv, 6ii
2. 1ii, 2iv, 3ι, 4νι, 5ν, 6iii
3. 1ε, 2δ, 3β, 4α, 5στ, 6γ
4. 1στ, 2α, 3ε, 4β, 5δ, 6γ
5. 1-πεπαιδευκε, 2-κεκόμικας, 3-τετοξεύκαμεν, 4-ήθροίκασι, 5-άπεκτόνατε, 6-έπεζήτηκα
6. 1-παρελελύκειν, 2-ήλπικει, 3-έστρατεύκεις, 4-άπwirkέμεν, 5-συνεβεβουλεύκετε, 6-παρεσκευάκεσαν

3. Οριστική παρακειμένου και υπερσυντελικού ε.φ. αφωνόληκτων βαρύτονων ρημάτων

- 1γ, 2β, 3γ, 4β, 5α, 6α, 7β, 8α, 9γ, 10β
- 1γ, 2γ, 3γ, 4β, 5γ, 6α
- 1β, 2α, 3β, 4β, 5γ, 6γ
- 1-περικεκόφασι, 2-διατέτριφε, 3-κεκηρύχαμεν, 4-διατετάχατε, 5-άναπτεπείκασι, 6-έσεσώκειν, 7-έπεφράκεις, 8-έπεψηφίκει, 9-άνερρίφεμεν, 10-είσεπεπράχατε, 11-έκεκρύφεσαν

Ενότητα 9η

Γ' κλίση

α. καταληκτικά διπλόθεμα φωνηεντόληκτα σε -ις (γεν. -έως)

- 1vii, 2vi, 3v, 4iii, 5i, 6x, 7viii, 8ix, 9ii, 10iv
- 1ε, 2θ, 3α, 4ι, 5δ, 6γ, 7β, 8η, 9ζ, 10στ
- 1β, 2α, 3β, 4γ, 5β, 6α, 7α, 8γ, 9β, 10α
- 1β (ποιήσεως), 2α, 3β (μάντει), 4β (ᾠψεως), 5β (πτώσεσι), 6α, 7β (πόλεις)
- 1-ᾠφιν, 2-πόλεως, 3-ἀκροπόλει, 4-μάντιν, 5-πρύτανι, 6-μάντις, 7-πρυτάνεων, 8-πράξεσιν, 9-δυνάμεις, 10-πόλεις
- 1γ, 2δ, 3α, 4ε, 5β
- 1β, 2ε, 3α, 4γ, 5δ
- 1ε, 2γ, 3β, 4α, 5δ
- 1β, 2δ, 3α, 4ε, 5γ
- 1γ, 2β, 3α, 4ε, 5δ

β. καταληκτικά μονόθεμα φωνηεντόληκτα σε -εύς (γεν. -έως)

- 1iii, 2ii, 3ix, 4x, 5viii, 6vii, 7i, 8iv, 9vi, 10v
- 1θ, 2β, 3α, 4ι, 5γ, 6η, 7δ, 8ζ, 9ε, 10στ
- 1α, 2γ, 3β, 4γ, 5α, 6β, 7α-β, 8α-γ, 9β-α, 10γ-α
- 1-γονέως, 2-γραφει, 3-γραμματέα, 4-Ἐρετριέα/Ἐρετριᾶ, 5-χαλκεῦ, 6-ἵππεις, 7-Δωριέων/Δωριῶν, 8-ἄλιεῦσιν, 9-Πλαταιέας/Πλαταιᾶς, 10-βασιλεῖς
- 1ε, 2α, 3δ, 4β, 5γ
- 1γ, 2β, 3δ, 4α, 5ε

7. 1β, 2α, 3ε, 4γ, 5δ
8. 1δ, 2ε, 3α, 4β, 5γ
9. 1α, 2γ, 3ε, 4β, 5δ
10. 1α, 2β (φονεΐ), 3β (τοκέα), 4α, 5α (Παιανιέων/Παιανιῶν), 6β (βασιλεῦσι), 7β (ιερέας), 8α (Πλαταιέας/Πλαταιᾶς), 9β (ιερέως), 10β (βασιλεῦ)

γ. ουδέτερα ακατάληκτα μονόθεμα οδοντικόληκτα σε -α (γεν. -ατος)

1. 1ii, 2vi, 3i, 4x, 5ix, 6iii, 7viii, 8iv, 9vii, 10v
2. 1στ, 2η, 3δ, 4β, 5ι, 6θ, 7ε, 8ζ, 9α, 10γ
3. 1β, 2α, 3β
4. 1-ἄσθμα, 2-πράγματος, 3-φράγματι, 4-θρέμματα, 5-ἀλειμμάτων, 6-τρίμμασι, 7-στέμμασι, 8-κτήματα
5. 1ε, 2γ, 3α, 4β, 5δ
6. 1β, 2α, 3δ, 4γ, 5ε
7. 1α, 2δ, 3ε, 4β, 5γ
8. 1β (σήματος), 2β (κτήματί), 3β (χάσματι), 4α

Ενότητα 10η

Απαρέμφατα και μετοχές ε.φ. βαρύτονων ρημάτων

1. 1γ, 2γ, 3α, 4β, 5α, 6δ, 7β, 8β, 9δ, 10γ
2. 1γ, 2α, 3γ, 4α, 5δ, 6β, 7δ, 8β, 9α, 10δ
3. 1γ, 2γ, 3δ, 4δ, 5γ, 6δ, 7β, 8γ, 9β, 10α
4. 1α, 2α, 3β, 4γ, 5β, 6β, 7γ, 8β, 9δ, 10β
5. 1-λήγοντα, 2-λήγουσαι, 3-ληγούσαις, 4-λήγοντι, 5-ληγούσης, 6-ληξάση, 7-λήξασι, 8-λήξαντας, 9-λήξασα, 10-λήξαντα
6. 1-πείθοντα, 2-πείθοντος, 3-πείθοντι, 4-πείσουσαν, 5-πεισόντων, 6-πείσασι, 7-πείσάσης, 8-πεπεϊκός, 9-πεπεϊκόσιν, 10-πεπεϊκότων
7. 1-γραφούσης, 2-γράφοντος, 3-γράφουσιν, 4-γράφοντι, 5-γραψόντων, 6-γράψοντα, 7-γράψαντας, 8-γράψασιν, 9-γεγραφυίαις, 10-γεγραφυῖα
8. 1γ, 2στ, 3α, 4β, 5θ, 6ζ, 7δ, 8ε, 9η, 10ιδ, 11ι, 12ιε, 13ια, 14ιβ, 15ιγ

Ενότητα 11η

1. Γ' Κλίση ουσιαστικών

α. ακατάληκτα διπλόθεμα οδοντικόληκτα σε -ων (γεν. -οντος)

- 1vii, 2iii, 3x, 4viii, 5i, 6iv, 7vi, 8ii, 9ix, 10v
- 1γ, 2α, 3ε, 4β, 5δ, 6ζ, 7ζ, 8η, 9στ, στ
- 1-Δράκοντος, 2-δρακόντων, 3-λέοντες, 4-λέον, 5-λέουσι, 6-λέοντας, 7-θεράπον, 8-θεράποντι, 9-θεράποντα, 10-θεραπόντων, 11-Κρέοντι, 12-Κρέοντα, 13-Κρέον

β. καταληκτικά μονόθεμα οδοντικόληκτα σε -ας (γεν. -αντος)

- 1ii, 2vii, 3iv, 4i, 5v, 6vi, 7iii, 8x, 9viii, 10ix
- 1ε, 2γ, 3θ, 4β, 5ε, 6α, 7δ, 8ζ, 9η, 10στ
- 1στ, 2ζ, 3α, 4γ, 5β, 6στ, 7β, 8η, 9δ, 10ε
- 1-άδάμαντος, 2-άδάμαντι, 3-άδάμαντα, 4-άδάμασιν, 5-άδάμαντας, 6-έλέφαντος, 7-έλέφαντι, 8-έλέφαντας, 9-έλέφанта, 10-έλέφαν, 11-έλέφαντες, 12-έλεφάντων, 13-έλεφασιν, 14-Αϊάντος, 15-Αϊάντι, 16-Αϊάν, 17-Κάχλαν, 18-Κάχλанта, 19-Κάχλαντι, 20-άνδριᾶσι, 21-άνδριάντες, 22-άνδριάντι, 23-άνδριάντα, 24-ίμάντα, 25-ίμάντος, 26-ίμάντι, 27-ίμάντες, 28-ίμᾶσιν, 29-ίμάντας

2. Οριστική ενεστώτα και μέλλοντα μέσης φωνής βαρύτωνων ρημάτων

- 1iv, 2vi, 3ii, 4iii, 5i, 6v
- 1ii, 2iv, 3i, 4vi, 5iii, 6v
- 1δ, 2α, 3στ, 4γ, 5ε, 6β
- 1στ, 2δ, 3α, 4β, 5ε, 6γ
- 1-θαυμάζεται, 2-θυσόμεθα, 3-κομιζόμεθα, 4-κρυψόμεθα, 5-κωλύεσθε, 6-μέμψεσθε, 7-νέμονται, 8-ῥψονται, 9-παιδεύη/παιδεύει, 10-παιδεύση/παιδεύσει, 11-λύεται, 12-παρασκευάζεται

3. Οριστική μέλλοντα του ρήματος εἰμί

- 1iii, 2i, 3v, 4iv, 5vi, 6ii
- 1β, 2δ, 3στ, 4α, 5ε, 6γ
- 1-ἔσομαι, 2-ἐσόμεθα, 3-ἔσῃ/ἔσει, 4-ἐσόμεθα, 5-ἔσομαι, 6-ἔσῃ/ἔσει, 7-ἔσται, 8-ἔσεσθε, 9-ἔσται, 10-ἔσονται, 11-ἔσεσθε, 12-ἔσονται

Ενότητα 12η

Οριστική παρατατικού και αορίστου μ.φ. βαρύτονων ρημάτων

1. 1i, 2iv, 3iii, 4vi, 5ii, 6v
2. 1v, 2ii, 3iv, 4i, 5vi, 6iii
3. 1ε, 2γ, 3α, 4β, 5στ, 6δ
4. 1ε, 2β, 3α, 4στ, 5δ, 6γ
5. 1-έθυόμην, 2-έθεραπεύετο, 3-έθάπτοντο, 4-έθαυμάζεσθε, 5-ήδόμεθα, 6-ηύχου, 7-άπεκρίνου
6. 1-ηύξάμην, 2-έδέξω, 3-έδανείσατο, 4-έγυμνάσαντο, 5-ήρξάμεθα, 6-ήψασθε, 7-άπεκρίνω

Ενότητα 13η

1. Οριστική παρακειμένου και υπερσυντελικού μ.φ. βαρύτονων ρημάτων

1. 1vi, 2iv, 3v, 4ii, 5i, 6iii
2. 1ii, 2v, 3vi, 4i, 5iv, 6iii
3. 1δ, 2α, 3ε, 4στ, 5γ, 6β
4. 1στ, 2α, 3γ, 4δ, 5β, 6ε
5. 1-τετόξευται, 2-πεπραγμάτευνται, 3-γεγεύμεθα, 4-πεπίστευσθε, 5-έστράτευμαι, 6-πεπολίτευσαι
6. 1-έστράτευντο, 2-έπεπραγμάτευτο, 3-έστράτευσσο, 4-έπεπαιδέυσθε, 5-έπεφονεύμην, 6-έπεπαιδεύμεθα

2. Οριστική παρακειμένου και υπερσυντελικού μ.φ. αφωνόληκτων βαρύτονων ρημάτων

1. 1i, 2v, 3ii, 4iii, 5vi, 6iv
2. 1v, 2ii, 3iv, 4i, 5vi, 6iii
3. 1iv, 2vi, 3i, 4v, 5ii, 6iii
4. 1γ, 2α, 3στ, 4β, 5δ, 6ε
5. 1β, 2δ, 3ε, 4στ, 5γ, 6α
6. 1-άπολέλειμμα, 2-άποδέδεγμα, 3-ήγώνισμαι, 4-τέθραψαι, 5-έκπέπληξαι, 6-κεκόμισαι, 7-έγκέκρυπται, 8-άποδέδεκται, 9-άνώκισται, 10-βεβλάμμεθα, 11-κατωρύγμεθα, 12-διεψεύσαμεθα, 13-τέθαφθε, 14-τετάρραχθε, 15-εΐθισθε, 16-κατεστραμμένοι είσίν, 17-πεπραγμένα είσίν, 18-κεχαρισμένοι είσίν

7. 1-άπερρίμμη, 2-έδεδιώγη, 3-ήρπάσμη, 4-άπετέτραψο, 5-έδεδίδαξο, 6-εΐργασο, 7-άλήλιπτο, 8-έπέφρακτο, 9-έπέφραστο, 10-κατειλήμμεθα, 11-συνειλέγμεθα, 12-ήγωνίσμεθα, 13-περικέκοφθε, 14-ένεπέπλεχθε, 15-διέψευσθε, 16-προκεκαλυμμένοι ήσαν, 17-έληλεγμένα ήσαν, 18-ώρισμένα ήσαν

Ενότητα 14η

Απαρέμφατα και μετοχές μ.φ. βαρύτονων ρημάτων

1. 1iii, 2iv, 3i, 4ii
2. 1iv, 2i, 3iii, 4ii
3. 1ii, 2iv, 3i, 4iii
4. 1iii, 2i, 3ii, 4iv
5. 1α, 2α, 3β, 4α, 5γ, 6δ, 7β, 8γ, 9δ, 10β, 11δ, 12β, 13δ, 14γ, 15δ, 16α
6. 1γ, 2β, 3α, 4α, 5δ, 6δ, 7γ, 8β, 9γ, 10β, 11α, 12δ, 13α, 14δ, 15γ, 16β
7. 1β, 2γ, 3α, 4β, 5γ, 6α, 7δ, 8β, 9α, 10δ, 11α, 12γ, 13β, 14δ, 15γ, 16δ
8. 1δ, 2γ, 3α, 4β, 5δ, 6γ, 7α, 8β, 9γ, 10β, 11α, 12δ, 13δ, 14α, 15β, 16γ
9. 1-βουλευομένοι, 2-καταψευσάμενος, 3-στρατοπεδευσόμενος, 4-στρατευσάμενων, 5-έπιβεβουλευμένα, 6-ύβριζόμενοι, 7-πεισόμενος, 8-κομισάμενοι, 9-ήθροισμένων, 10-μεμφομένη, 11-έφεψομένης, 12-μεταπτεμψαμένη, 13-κατειλημμένη, 14-άγχομένη, 15-εύζομένω, 16-άρξάμεναι, 17-τεταγμέναις
10. 1-βουλεύεσθαι, 2-πορεύεσθαι, 3-πορεύσεσθαι, 4-συστρατεύσεσθαι, 5-βουλεύσασθαι, 6-ψεύσασθαι, 7-μαντεύσασθαι, 8-παρακελεύσασθαι, 9-δεδημεύσθαι, 10-πεπολιτεύσθαι, 11-πεπραγματεύσθαι, 12-έξεστρατεύσθαι, 13-φυλάττεσθαι, 14-τεύξεσθαι, 15-έκφεύξεσθαι, 16-ένδειξασθαι, 17-έκλέξασθαι, 18-τετάχθαι, 19-σέβεσθαι, 20-άμείβεσθαι, 21-προσλήψεσθαι, 22-έψεσθαι, 23-μεταπέμψασθαι, 24-μέμψασθαι, 25-παραλελείφθαι, 26-έκκεκόφθαι, 27-πείθεσθαι, 28-κήδεσθαι, 29-πείσεσθαι, 30-σπείσεσθαι, 31-φείσασθαι, 32-δανείσασθαι, 33-κεκομίσθαι, 34-κεχαρίσθαι

ISBN: 978-618-00-2281-0